

Sequitur in signis titulus De consan-
guinitate & affinitate a. J. P.
Joane Romirez explicans
anno Dni 1990.

Ad Rubricam.

Pro ingressu disputationis adverte quod Sctus
matrimonij vetustissimq; aña et Jure proue-
niens & ita Consulti circa huiusmodi contractu
plures tractatus fecerunt & Cesares antiqui
ut probatur in ff. de soluto matrimonio
ff. de Jure dotum & ff. de ritu nuptiarum Ex libri Q Vincen.
C. de nuptijs cum tribus ff. legq; preter quos hij Sebastiani de Sura
tractatus sunt etz preclare decisiones Consul-
torum precipue de ih. l. i. de Jus naturale de Justo
& Jure meliorum in l. Titia 134. de verbis oblig
ubi determinant Consulti quod in honestum
est vinculo pene matrimonia contrahi. ex cuius
legis utero pro. diare preclare pontificu decisiones
precipue de in c. cum locum. c. gema de sponsal
qui contractus matrimonij ex diuina xpi
Dni dispositio. rationem sacramenti assump-
sit & ita sacramentalis gratia contractu
matrimonij non destituit sed perficit ut do-
cent Pontifices in c. quanto. c. gaudemus de
divorcijs Theologi in 4. d. 26. q. 2. art. 2. ubi
Soto pag 37. P. Soto de institutio. Sacerdotum
et de contractu matrimonij pagina 280.

Carisius de Sacramento matrimonij. c. 2 pag.
160. Osuis de impedimentis matrimonij qui
da late resolvunt quod ecclesia ratione con-
tractus qui est in matrimonio habet facul-
tatem legitimandi personas ad hunc contra-
ctum matrimonij & ita hodie determinatum
est in Trid. ss. 24. cano. 3. & 4 ubi probatur
quod ecclesia habet facultatem statuendi im-
pedimenta dirimentia matrimonium que
impedimenta plusquam. 14. referuntur
per varios tit. hujus 4. libri de quibus sigilla-
tim agendum est.

Cilca que impedimenta adverte quod sunt
quedam impedimenta que impediunt matri-
monium contrahi sed non dirimunt idem.
quedam vero sunt impedimenta que impediunt
& dirimunt.

Quantum ad priora impedimenta primum locum
habet impedimentum ex interdicto ecclesie de
quo impedimento est. c. 1. cum sequentibus de
matrimonio dicto contra interdictum ecclesie
quod interdictum impedit matrimonium si
sed non dirimit contractum & procedit in iudicio
in Papa & in l. prohibente ut declarat Cobb.
in 4. ff. de n. b. que sententia habet difficultates
de l. nonduum. §. de legibus ubi probatur
quod actus gestus. l. prohibente ipso iure nullus
est 9. matrimonium. l. prohibente est nullum.
Pro solutio. difficultatis adverte quod quedam
est prohibitio que habet perpetuam causam
prohibitionis quedam vero que non habet perpetuam

causam

Causam seu foralem ita glosa in c. tria. i.
 de sponsa duoz & glosa in clem. i. de hurepa-
 trionatus verbo insibentes quas glosas dicit
 celebres Greg. in l. 12. tit. 2. p. 4 Cobb. in
 4. 2p. c. 6. in p. n. 9. & ita Trj ad difficultatem
 quod interdictum ecclesie quod habet perpe-
 tuam causam prohibitionis impedit matri-
 monium contrahi & diximus contractum.
 ut contingit in interdicto quod prohibet con-
 sanguineos qd perpetuo consanguinei sunt
 si vero non habet perpetuam causam prohibitionis
 non dirimit matrimonium contractum ut
 in interdicto inter litigantes qd si sunt valet
 contractus & peccant mortaliter & ita procedat
 h. in. c. i. cum seqq de matrimonio dco contra
 interdictum ecclesie quod intellige nisi in
 terdictum a Papa contineat decretum ir-
 utans qd contractus decretum non valet
 matrimonium ut declarat Greg. in l. 12. tit. 2. p. 4.

Im impedimentum quod impedit matrimonium
 contrahi & non dirimit contractum est impe-
 dimentum propter ferias & festiuitates sanctorum
 de quo impedimento loquitur h. in. c. Capellanus
 de feriis & in c. non oportet 33. q. 4. concordat. l.
 18. tit. 2. p. 4. quod impedimentum hodie refo-
 matum est per Trj. ff. 24. c. 10. de reformat.
 matrimonij & ita declarat Nau. in man.
 c. 22. n. 71. Ad alio Bernardi Diaz in practica
 c. 74. ubi resoluit & refert penas que sunt
 imponende p. biteris & absentibus spore seu arq.
S. impedimentum quod impedit contrahi & non.

Virum contractum est clandestinitatis quod non
dirimit sed impedit ut determinatum est de fide
in Trid. s. 24. c. 1. de matrimonio unq. & hoc est
veritas catholica & probatur ratio q. ante
quam ecclesia irrita faceret matrimonia
clandestina clandestinum matrimonium
in quocumq. occulto & remoto a comerto loco
celebratum continebat veram materiam &
formam & verum ministerium q. impossibile
erat quod non resultaret verum matrimo-
nium totum discursus probat Concilium
Floren. c. 7. de matrim. ubi concludit quod mu-
tuus consentium consensus est causa efficiens
ipsius matrimonij & ita concludit veram materiam
materie, forme & Ministerij, & ita conficiebatur
matrimonium omnino occulte & clandestine
contractum quandiu ecclesia toleravit &
irrita non fecit. Et tenendo istam catholicam veri-
tatem non obstat. c. 1. & c. nostrates 30 q. 4. que ubi
probant quod matrim. clandestina continentia
& adulteria censentur q. p. quod patet quoad
forum exterius si dicitur clandestina sunt q. eccle-
non iudicat de occultis & ita clandestine consentes
non sunt compellendi simul cohabitare & probatur
in. c. 2. de clandestina despons. q. ecclesia iudicat
talia matrimonia nuda in foro exteriori, vera
tamen sunt in foro conscientie & ita si paciantur
consentes iudicari huiusmodi matrimonia in foro
et contentioso compellendi sunt cohabitare. probatur
d. c. 2. de clandestin. despons. Gracianus in. c. neq.
illud ociosum est 30 q. 4. de quo aut. sunt videndi

publicari

Sequentes

Sequentes Hieronimus Mangiarie ind eclarat
arboris consanguinitatis n. 200. Paleotus de notis
& spurijs c. 9. nb. Costang de sponsalibz tt. de ritu nup-
traz n. 120. Specul. Coniug. 1p. ar. 10 Cobb. in 4.
2p. c. 6 in 1p.

Pro complemento huius impedimenti consanguini-
tatis aduerte quod hodie reformatum est hoc im-
pedimentum per Trid. s. 24 c. 1. de reformatio.
matrim. quod matrimonium clandestinum
dicatur dupliciter vno modo quando contrahitur
sine presentia Parrochi & duarum vel trium testium
alio modo quando contrahitur sine monitionibus
est in differentia inter ista matrimonia clan-
destina qd clandestinum primo modo est nul-
lum ipso Iure & nullam producit obligatio.

si sentia parroch
e. de necessitate
p. c. 1a & abso
luta matrimo-
nij

nec in foro conscientie quia presentia parrochi
est de necessitate precisa & absoluta matrimony
ita probatur in Trid. vbi. verbo qui aliter.

1° modum clandestini matrimony est validus
ipso Iure ut probatur in ipso Trid & ita hodie
aduersus contrahentes sine monitionibus & ad-
uersus presbiterum militanti pene Statute contra
clandestine contrahentes de quibus in. c. cum in-
hibito de clandestina. desponsatio & late ad
in. l. 49 Tauri Nau. in man. c. 22. n. 70. cum
sequentibus Did. Perez lib. 9. ordinamenti pag.
29. & 26. Specul. Coniug. 1p. art. 10. & in apen-
dix dubio 1. latissime Bernardus Diaz in practica
c. 73. ubi eius additionem Cobb. in 4. 2p. c. 6.
Costa in. l. gallus & si quid sit tantum 3p.
n. 200. cum seqq ubi resolut interpretatio.

L. 49. tauri & ita absolutur hoc impedim.
¶ Impedimentum quod impedit matrimonium
contrahi & nondixit contractum est impedi-
mentum incestus, & comittitur dupliciter Primo
cum propria consanguinea si est vir incestuosus,
si est mulier incestusa cum proprio consanguineo,
2. comittitur cum consanguinea uxoris
vel consanguineo viri, primum impedimentus
incestus non est impedimentum quia nec impe-
dit matrimonium contrahi nec impedit datus
nec debitum exigere.

¶ Species incestus sub cum consanguinea
uxoris constante matrimonio impedit debitum
exigere & soluto matrimonio impedit aliud
matrimonium contrahi non tamen dicitur
ita probat h. in c. cum duobus sequentibus c.
super eo. c. fraternitati de eo qui cognovit con-
sanguinit. & probat c. si quis viduam &
in. c. si quis noueram in. c. si dormierit 3297.
concordat h. in l. v. ff. de iur. 2. p. 4. de quo impe-
dimento est videndus Alfonso Castro lib. 2.
de l. p. n. l. c. 9. pag. 863. Soto. in 4. d. 37. q.
unica art. 2. Specul. Coniug. 2. p. art. 23.
de crimine incestus Cobb. in 4. d. c. 6. in p.
& c. 7. d. 2. n. 5. Ioan. Gutierrez in question.
Canonica q. 23. Unde intellige h. in c. literis
de presumption. ibi sine spe coniugij manente
qui h. intelligendus est quod impedimentum
incestus impedit matrimonium contrahi non
tamen dicitur contractum ut tenet q. 2.
in. c. super eo de eo qui cognovit consang.

& in c. 2. de peniten. & remission. resolvunt
 ad s. allegati advenientes quod si hoc crimē
 incestus contrahatur per ignorantiam in vin-
 civilem non impedit matrimonium contrahi
 nec impedit debitum exigere per h. in c. discre-
 tio. de eo qui cognovit Consanguin.
 Maior tñ dubitatio occurrit circa hoc cri-
 men incestus quis possit in eo dispensare &
 Pro solutio. questionis adverte quod crimen
 incestus est duplex nam aliquando comittitur
 constante matrimonio aliquando vero p̄cedit
 ipsum matrimonium de cuiusmine incestus
 quod comittitur constante matrimonio s. re-
 solvitur quod impedit contrahere & non dicitur
 nisi contractum, de cuiusmine vero incestus
 quod p̄cedit matrimonium resultat impe-
 dimentum impediens contrahere & dicitur
 mens contractum quod dicitur impedimentum
 affinitatis q̄ hoc impedimentum affinitatis
 resultat et̄ ex copula fornicationis ut p̄bat
 c. ex. literis detestibz & c. 2. de eo qui cognovit
 cognoscant & c. discretio. eod. tit. & c. 2. hoc t̄
 quibz h. doctores & resolvit Cobb. in 4. 2. p̄.
 c. 6. §. 7. n. 3. Soto in 4. d. 41. q. vii. art. 2. & 3.
 Specul. conuog. 1. p̄. art. 47. Card. arzelidemat̄
 c. 69. Mandos. designatura grati fol. 91.
 Albornoz de contractibz in contractu demati
 fol. 142. quod impedimentum dicitur matu-
 monium contractum & impedit contrahi usqz
 ad 4. gradum ut probant ad in c. 2. §. sed
 in hoc impedimentum reformatum est per Tū.

§. 24. c. 4. de reformatione. quod non excedat i^m
& 2^m gradum ita quod in alijs gradibus libere
potest contrahere matrimonium sine aliqua dis-
pensatio. ita declaratur Tunc per bullam motus
pprii Pij 4. que refertur inter motus proprios
ipsius & declarantur s. allegati.

Pro solutio. nre questionis quis possit dispensare in in-
cestu constituto primus q^d impeditur incestus q^d
sequitur matrim^m. regulariter pot^{est} episcopus dispen-
sare ita q^d incestuosus constante matrim^m. possit
exigere debitum & post solutio. h^{er}e. hoc potest
facere episcopus ista ~~conclusio~~ tenet late soto. probat
c. si duo 35 q. 6. & istam conclusio. tenet late
soto in 4. d. 37. q. unica art. 2. Nau in man.
c. 22. n. 75. & 86. Cou in 4. 2^a p. c. 6. in p. & 8. 7 n. 3.
Specul. conjug. 2^a art. 23. que conclusio habet
sequentes declaratio.

Prima declaratio q^d pcedat in matrimonio non
consumato ita quod si aliquis anteq^m cognoverit
uxorem suam cognoscat & sanguinitatem uxoris in
hoc impeditur pot^{est} dispensare episcopus ita soto & Gutier. s.
2^a est q^d si incestus constante matrimonio est
celestis & q^d cum socra vel sorore uxoris gra-
uissima pena imponenda est incestuosus & re-
mittere ad Papam sic modo ineposuit ita soto s.
finaliter quantum ad incestus q^d pcedit matrim^m.
solum p^{ro}. dispensat q^d est impeditur. diximens & im-
pedim^{us}. diximens solum p^{ro} aufert ex consuetudine &
usu ecclesie ita soto. in 4. d. 37. q. vñ. art. 2. Nau
in man. c. 22. n. 86. ubi in casu singulari tenet
solum quod possit episcopus dispensare quod n^{on} admittit soto s.

Ad h. in. c. 1.
ibi quarto consanguinitatis gradu.

Occurrunt iam impedim^{ta} quae diximus ma-
tim^m. & primum est impedim^{ta} consanguinitatis
est q. consanguinitas vinculum personarum ab
eod. stirpe propinquo descendentiū vel quae
vna ex alia descendit ita glosa in arbore consang.
in 6. & declarat Mangrarius super ead. arbore
Joan. And. n. 9. Lot. in 4. d. 40. q. vñ. art. Cobb. in
4. xp. c. 6. & 6. Nau. in man. c. 22. n. 41. & 42. Spec.
Conjug. ip. art. 43 qui declarant istam definitio^{em}
praeipue illam q. a propinquo stirpe q. descenden-
tes a remoto stirpe non censentur consanguinei
& si queramus ratio^{em} huius impedim^{ti} consangu-
nitatis aliquas reddit Aristoteles & Politicos
& ea est praecipua quod consanguineus naturaliter
amat suam consanguineas & maritus ferere
matrimonij amat suam uxorem ut docet Cons.
in l. Suxor vs. ad l. Jul. de adul. ibi non solum
Atque suas diligunt uxores. Vñ. Si consangu-
neus efficeretur maritus feret nimium auidiam
vis & maximum libidinis incertivum quod
vehementer repugnat castitati quae reperitur
in matrimonio & I. Aug. lib. 5. de Civitate Dei
c. 16. fere reddit eand. ratio^{em} dicendo quod non
sunt consanguinei ne sores multarum necessitudi-
num vinculis annexerentur & unus plures ne-
cessitudines haberet in vno sed singulis in singulos
dispergerentur & ita ad conuictio. duentur

Definitio consangu-
nitatis

praeipue ratio quae
ter consanguine
matrimonij
pedrati

nationibus & ad perpetuum fedus pacis copu-
lantur matrimonia ut resolut Placentius
in problematibus Romanis n. 108. Q. 75. 2. 29.
294. art. 9. & vide h. in c. 1. 39. q. 1.

Ceterum contrarietudo imo quod non
possit reperiri aliquid impedim³ sangui-
nitatis nec alterius speciei q³ impediat ma-
trim^m Si dicitur dicitur p³batu³ i³stasena
q³ si consideramus in matrim^m ratio³ dicitur solo
nati sensu perficitur ut p³bat Cons. in. l. eius
fuerit 19. de condition. & demon. & in regulas
nuptias 31. ff. de reg. Iuris Melior³ in c. sufficiat
27. q. 2. ubi dicitur consensus facit matrim^m

q³ non potest esse lex positiva que annullat
matrim^m q³ lex positiva & ius naturale non p³-
uaret & sed naturalia inst. de iure nat. &
in d. fin. inst. de legitima agnatorum tutela
l. eas obligatio. d. decapitis diminutio. l. 20.
d. 1. de usu earum rerum que usu consumuntur
& in his terminis quod. l. positiva non aufe-
rat sensum naturalem p³bat Cons. in. l. si id quod
dicitur 64. de condition. indebiti & utar³ imposi-
bile quod aliquid impedim³ impediat & dicitur
matrim^m nec eius naturalis consensus

Si consideramus ratio³ Sacram^{ti} in mati-
nulla lex positiva nec tota ecclesia potest
mutare essentialia Sacramenti p³bat h.
in c. literas de restitutio. spol. in c. Sunt qui
tam 29. q. 1. & utar³ quod matrimonium nec
quatenus includit ius dicitur nec quatenus
habet ratio³ Sacramenti possit impediri quod

ta
arg.

arg. Magister fuerunt ponderata super
pensa in Iud. a Sanctis patribus
et pro solutis. ad id difficultatis aduente.
Primo. ad equequam Doctrinam Bart. in. l. cum
lex 47. de fideiussoribus ubi scilicet Bart. quod quia
lex positiva resistit contractui vel adhibet formam
Contractus celebratus in istam formam legis
et resistentiam est ipso iure nullus nec ralem
pducit obligatio. quam doctrinam Bart. sequitur
Abb. in. c. quod clericus n. 29. de foro compet. et
in c. veritatis n. 37. de do. et contum. Latissime
Cob. in c. quandois pactum 28. § 4 n. 6. de pactis
in d. pro qua Bart. doctrina allegatur. i. in d.
l. cum lex 47. de fideiussoribus ubi probat Cons.
quod si fideiussor accesserit Contractui celebrato lege
resistente fideiussor non tenetur q. extrali Contractui
nec ralis fuit orta obligatio quia si fuisset
orta fideiussor maneret obligatus per. l. 2. §
fideiussoribus et in. l. fideiussor obligari 17. eod. tit.
et sentia Bart. probatur bona ratio quia lex positiva
a lege naturali et diuina habet potestatem imponendi
legem consentibus inquam legem si fecerint
consentes non censetur consensus ralis nec obliga-
torius istam ratio. sentit. l. nemo potest deleg.
i. §. l. legitima conuentio de pactis §. l. si
curatorem habens. C. de in. integrum restitutio
ita scilicet in nro casu quod ecclesia habet
plenissimam potestatem imponendi legem
consentibus matrim. inquam legem si fece-
runt consentes nihil faciunt neq. ralmente
obligantur istam sentias tanq. de fide

Secundū h̄c in Trid. S. 24. cano. 4. & ipsas S. ciuiles
sepenumero videmus imponere legem S. entio
matrimonius S. quam legem contra hentes
nec r̄aliter obligantur Suiq̄modi est. l. i. &
2. De ritu nuptiarū. l. minorem q̄. l. in con-
uentionibz 39. l. sororis pro neptem. l. papi-
riam q̄. l. libertum 64. l. non est matrim.
66. De ritu nuptiarū & totus h̄c. Cuncto
matrimonio inter pupillam & tutorem quē
S. ciuiles h̄c p̄t̄ q̄ matrimoniu in effectū
est sacram̄ non h̄c locum. c. penul. &
fin. de secundis nuptijs resoluit Soto in q̄
40 q̄. vii. art. 9. Specul. Coniugioz 3f.
art. 20. & ita absolutur. i. difficultas.

Non obstat 2^a difficultas quā dicebam quod
matrim^m ex qua p̄. h̄c ratio. Sacram̄ non
possit annullari ab ecclesia q̄ sacram̄. quo ad
materiam formam & ministros non subij-
ciuntur ecclesie ista difficultas est grauissima
si aduertat quod sacram̄. nouę legis sunt
signa p̄ctica efficiencia quod signant & atin-
quunt n̄iam iustificatiōis ita p̄batur de fide in
Trid. S. 7. cano. 6. cum seqq. q̄ p̄batur quod
est h̄reticum dicere sacram̄. nouę legis non
efficere quod signant & non conferre gr̄as quam
stinent in d̄est q̄ solus Deus qui iustificat po-
tuit facere Suiq̄modi sacramenta auctoritative
& Xp̄us D̄ns in quantum homo instituit ista
sacram̄. Iure p̄prio vniuersalis redemptionis
& Iure p̄prio virtutis excellentię ut declarat
S. S. 3f. q̄. 62. art. 9. in corpore & q̄. 64. art.

1. & art 3. in corpore Soto. in 4. d. 1. q. 9. art. 1.
 & 2. pag. 33. P. Soto. Institutio. Sacerdotus
 pag. 21. & hoc quod dicimus de sacramentis di-
 cendis de qualibet ipso p. ita quod neq. materias
 neq. formam nec ministros alicuius sacram^{ti}
 potest ecclesia mutare ita declarat Soto d. 2.
 Unde est quod ista potestatem excellentie quas
 habuit xpus dñs nemini commisit sed sibi ipsi
 reservavit constituendo Apostolos ministros &
 non auctores ut egregie declarat Soto in 4.
 1. q. 9. art 4. pag. 93. Tamq. mirandum est quo
 modo ecclesia possit irritare consensum dñi
 tum matrimonii qui est materia forma &
 minister sui sacramenti ut patet in Cone
 florentino sub Eugenio 4. c. 7. de matrimonio
 Istadifficultas est gravissima & sub correctio.
 Ecclesie vi dicendis quod quedam sunt sacram^{ta}
 quor. materia non sub iectura dispositioni ecclesie
 q. est in animata sicut aqua in bapt. panis
 & vinum in Eucharystia oleum in quibusdam
 sacramentis in sui generis sacramentis ecclesia
 non annullat nec annullare potest. quedam v^o nota nonnulla
 sunt sacram^{ta} quor. materia sub iectura ordina^{ti}
 tionis & dispositioni ecclesie sicut est mutui
 consensus in mati. quem consensus ecclesia
 tanq. superior pueniendo pot legitimize &
 annullare ita quod mutui consensus in sacram^{to}
 matrimonij non intelligatur nisi approbatus
 & legitimatus ab ecclesia ista doctrinam
 scribit eleganter Card. in Clem. vi. de excep. mut.
 q. fin. ita absolute ista difficultas

Deveniendō q̄ ad gradus p̄hibitionis I. consti-
tuendū est quod inter ascendentes & descenden-
tes lignea recta p̄hibetur matrimonium
Iure nali & diuino itam conclusio³ tenent
ad ubi gl̄a v. diuina lege in c. literas de
restitu^o. spol. Teologi inq. d. 40. q. vñ. ar. 3.
ubi late sito Cobb. inq. 2. p. c. 6. d. 10. n. 4. Alex
Carrerus de sponsalibz & matr. c. 9. Proxocius
de comitibz de consanguinitate in pr. Ioan. And
de consanguinitate q. 7. & 11. Bart de spina de
potestat. Papę n. 46. & quantum ad parentes &
filios qui sunt in 1. gradu lignę rectę oēs con-
cedunt q̄ inter patrem & filiam inter filium
& matrem Iure nali & diuino est p̄hibitum ma-
trimonium & nullus unq̄ fuit tam ferus qui
admitteret tale conubium ut concludunt ad.
S. Hieronim. ex p̄se leuitici v. ubi turpitudinem
patris tui turpitudinem matris ne discoperias
in 2. autz gradu lignę rectę qui sunt auus
& nepes auę & nepotes etz concludunt ad
quod Iure nali & diuino est p̄bitus matrim^m
& p̄se leuitici v. turpitudinem filij filij tui &
turpitudinem neptis ex filia tua non reuelabis
in ceteris autz gradibz descendentiū & ascenden-
tiū est maior difficultas an sit p̄bitum ma-
trim^m. Iure nali & diuino & concludunt ad. magis
contra q̄ est p̄bitum usq̄ in infinitum ita
ad. S. allegati per h. in. c. progeniem cum 2.
de qq. 3. q. 3. in c. ad sedem 3. q. 2. q. 9. p̄batu
quod inter ascendentes & descendentes p̄bitu
matrim^m. quādiu generatio recordatur quādiu

cognoscitur

Cognoscitur quoad memora retinetur aqua
concordia recedit Soto 3. dicendo quod est parvi
 momenti hoc disputare cum non possit stringere
 ut qui excedit 4 gradum consanguinitatis in
 lignea recta sit habilis ad 3 tendens est in summa
 utilitas qd in ista sententia Concilium generale
 equo in c. non debet. q. quod reduxit gradus con-
 sanguinitatis ad 4 gradus pcedat in lignea
 transversali non necesse in lignea recta.

Quantum ad ligneam transversalem cons-
 tituit quod inter fratrem & sororem matrim^m
 est prohibitus de iur. naturali & diuino & sunt in 1°
 gradu transversalium ista sententia pbatu Leviticus
 18. ubi turpitudinem sororis tue que ex matre vel
 patre genita est non reuelabis que in conclusio
 habet aliquas difficultates & i. obstat quod inter
 filios Adami fuit idus matrimonius qd vix
 non sit prohibitus de iur. naturali.

Facit quod legitur Genesios 26. quod Sara
 erat soror Abrahę & nihilominus inter ipsos
 erat matrim^m qd iure naturali non est prohibitus
 istam conclusio tenet Calet 2 2. q. 154 art. 9.
 & tenent gravissimi ad. quos refert Soto in 4.
 d. 40 q. un. art. 3. & 4. Nihilominus in a primis
 sententia non est recedendus quam tenet Soto ubi
 Cobb. in 4. 2. c. 6. d. 10. n. 6. Alex Carrera de
 sponsalib. c. 9. Pro qua sententia facit. i. quod nunq
 auditum est inter fratrem & sororem fuisse
 matrimonius neq; aliquum Pontificum dispen-
 sasse qd sit naturalis prohibitiō qd prohibitiō de iur.
 thico hodie post adventus xpi dñi cessat et tenent

ad. s. cum Thom.

2° probatur ista sententia per h. in ~~l. 1~~ &
inter eas quoque personas inst. de nuptiis ubi
pro prohibitionibus nuptiarum inter fratrem & sororem
q. sustinamq. agnoscit nates prohibitis.
3. probatur ista sententia per h. singul. in c. gaude-
mg de duobus ubi Innoc. P. determinat apud
gentiles in nullo. i. gradu existere matrimonium
q. est natis prohibitio q. sola lex natis comp
tendit gentiles ut dicit ipse Innoc. in d. c. gaude-
mg & tenendo istam veritatem non obstant
agg. & i. non obstat dicere inter filios Adami
suprematum q. P. quod Deus qui est auctor
nature dispensavit cum eis.

2° non obstat quod dicitur de Abraham & Sara
q. cum August. & cum alijs sanctis tenend
est quod Sara non erat soror Abrahæ sed neptis
filia fratris sui Aran. ita Soto & Co. S. &
Alex. Cavera.

In 2° gradu lignæ transversalis sunt filij
fratrum vulgo primos germanos. & in hoc gradu
est controversia an possit dispensare P. & v. q.
non possit dispensare inter filios fratrum ita
docet quodam miraculum quod accidit Ma-
cedonia & refert Ant. Costanz de sponsalib. n.
197. & in hoc gradu in ligna in equali quod
non possit dispensare P. tenet Abb. in c. literas
n. 17. & restitutio. spol. Brunelq. de sponsal. conc. l.
24. & 29. qui dicit concludunt quod non potest dispen-
sare in tempore & neptem vulgo entretio her
de padre y sobrina neq. inter abunculus & conso

168
Grinam. vulgo entretio. Sere. demadre y sobrina
& hoc probatur Levitici ubi ubi turpitudinem
patris tui non rebelabis neq; possit dispensare
inter amitam & consobrinam vulgo entretia
Sere. de padre y sobrina. neq; inter matrem
& consobrinam vulgo entretia Sere. demadre
& sobrina qd. sunt in 2. gradu in lignea inequali
sub coarctat. ecclesij dicitur quod iste 2. gradus
lignea transversalis est. dicitur positum & ita
quod possit per dispensare in eo quavis in lignea
in equali istam sententiam potest colligere ex
Theologis in 4. d. 40 q. vii. art. 3. & 4. Cobb. in 4.
2. p. c. 6. §. 6. per totum Joan. Lupus de sponsal. 2. p.
in p. In quo est advertendum cum Trid. s. 24.
c. 5. de reformatio. matrim. quod in hoc 2. gradu
difficiliter dispensat per precipue in lignea inq-
quali & conclusus adpositus allegat Nau.
in man. c. 22. n. 84. Castanq. de sponsalibz
n. 198. & hoc quantum ad 2. gradus transver-
salia.

In 3. gradu sunt nepotes fratris vulgo primos
secundos in 4. gradu sunt pronepotes fratrum
vulgo primos tertios ita declarat de in. l. 4. t. 7.
p. 4. Soto. in 4. d. 40 q. vii. art. 4. Cobb. in 4.
2. p. c. 6. §. 6. Lupus de sponsal. 2. p. in principio
Castanq. de sponsalibz a n. 190. Bunnellus de
sponsal. conclusio. 24. cum seqq. Stephanus
Castanq. de consanguinitate & affinitate n. 31.
bis q. prohibitio inter sanguines refertur ad 4.
gradus per Conc. Generale sub Inoc. 3. de quo
in c. non videbitur. & fuit editum anno Dni

De salute nra 1200. & refertur 4°. 15. concilio
pag. 226. c. 90. quod generale concilium adhibet
sibi philosophicam & elegantem viam quod matrimonius
institutus est ad compactus & compositio^{is} corporis
humani quod corpus humanus compactus &
constat 4^{or} humoribus qui correspondent 4^{or}
elementis .i. corpus humanus constat ex flama
te quod est humidus & frigidus & correspondet
elemento aque que est humida & frigida
L constat corpus humanus ex calida que
est calida & sicca & correspondet elemento
ignis qui est calidus et siccus
B. corpus humanus constat ex melancolia
que est frigida & sicca & correspondet ele
mento terre que est sicca et frigida
A. constat corpus humanus ex sanguine qui
est humidus & calidus & correspondet elemento
Aeris quod est humidus & calidus istam com
paratio^{is} corporis humani ad 4^{or} elem^{ta} fecit
Inoc 3. in c. non debet. 7. idem in c. in quadam
relebratio. miss. & ista comparatio de matrim^o
ad 4^{or} elementa est vnde philosophica si aduertat
quod dies que generantur & generant includunt
substantia 4^{or} elementis ita matrimonius ad
generatio^{is} optime refertur ad ista 4 elementa
& est alia ratio quod 4^{or} elementa indisolubilia
continent in se se simbulum quod ignis calidus
& siccus conuenit Aeris in eo quod est calidus
& aer conuenit aque in eo quod est humida
& aqua conuenit terre in eo quod est frigida
ita matrimonius in se continet quoddam sym

De consanguinitate & affinitate.

Solum & unicum pacis qd in matrimonio efficiuntur duo in carne una & in mat. effi-
ciuntur &entes diuine Sumarq; domo socij
ista proprietatem ad 4° elementa & plura
Singularia refert frater Pinida in sua Mo-
narchia ecclesiastica lib. 1. c. 1. §. 5. & ita in-
telligende sunt ratio? Decidendi quas posuit
Inac. 3. ind. c. nonbet. §.

Post disputatio^o de consanguinitate sequitur

Diff. affinitatis

Disputatio difficilis de affinitate. est q. affinitas
personarum propinquitas ex sola carnali copula
pueniens & omni parentela carens ita est.
in arbore consanguinitatis in 6. Teologi in 4.

De 41. q. vñ. art. 1. cum seqq. Nau. in man. c. 22.
n. 41. Cobb. in 4. 2° p. c. 6. §. 7. Ioan. And. Costanz
Mangiarie des in arbore affinitatis Brunelus
de sponsal. conclusio 26. Carraig de sponsal. c. 118

Declarando singulas p. definitionis dicimus quod
affinitas solum puenit ex copula ut pbat D
Greg. relatus in c. fraternitatis §. q. 10. ibi
si sunt duo in carne una quomodo pot aliquid uni com-
petere q non competat alteri & aduenire quod ista

affinitas puenit tam ex copula conjugali quam
fornicaria ut pbat. c. in literis detestib; c. 2. c.
discretio? de eo qui cognouit consanguineam
uxoris sue c. 2. §. Et ita & pbat ista senten-
tia auctoritate D Pauli dicentis non legistis quod

erunt duo in carne una adherens q meretrici
efficitur unum corpus cum meretrice.

Est in dia qd quauis affinitas proueniat ex
copula fornicaria impedi m. non resultat vltia

2° gradus ita probatur in Trid. s. 24. c. 4° de
reformatio. impedimentum autem affinitatis ex
copula conjugali extenditur ad 4° gradum per
t. nonid. s. 8. ita ille h. manet incorrectus.
quantus ad affinitatem puenientem ex copu-
la conjugali ut notat Ioan. Gutierrez in
questionibus Canonicis q. 14. n. 11. Adiciatur
Bernardi Diaz in practica c. 84. fol. 289. h.
ita concluditur ista particula in definitione
quod affinitas non puenit ex solis sponsalibus
neg. ex matum de h. rat. ut d. Ciracum
concludunt de inpl. allegati. Pro quo non
facit h. in c. subenis de sponsal. q. 1. s. ex
ueteri sententia quod h. illa potest non in impe-
dimento affinitatis sed in impedimento publicae
honestatis de quo s. agendum est.

finaliter continet definitio affinitatis omnem
parentela carens. h. ut quod ista definitio non
sit vera q. potest concurrere affinitas cum con-
sanguinitate ut si aliquis cognoscat consan-
guineam suam contra h. affinitatem cum
consanguineis suis consanguineis h. ita cum
suis consanguineis unde concurrat affinitas
cum consanguinitate q. non caret parentela
s. ad ista difficultatem quod d. tradendo
definitio affinitatis. blum p. tendunt dare
impedimentum separatum a consanguinitate
non h. negant quod aliquando non possit con-
currere affinitas cum consanguinitate ut
in casu p. p. ut. Vn. est quod si iste qui cognos-
uit suam consanguineam si voluerit h. h. e.
cum sorore h. h. cognite vel cum alia eius

De consanguinitate &c.

consanguinea intra 2 gradus tenet facere
 mentis dispensatio de gradu consanguini-
 tatis & simul de gradu affinitatis aliter non
 manet dispensatus ita. Solo in 4. d. 41. q. 1.
 art. 2. pag. 343. & ita manu declarata dicitur.
 Quae declarata adverte quod affinitas continet
 duplex genus & pro cognitio. adverte quod
 est principum in ista materia quod persona
 addita personae mutat genus & non mutat gra-
 dus per carnis copulam. Verbi gratia siater meus
 dicit uxorem Bertam ista Berta addita perso-
 nae fratris mei per carnis copulam mutat
 genus atinentis & non mutat gradus qd est
 mihi propinqua non in genere consanguini-
 tatis. Sed in genere affinitatis & non mutat
 gradus qd siater frater meus est mihi consangui-
 neus in 1. gradu ita Berta est mihi affinis
 in 1. gradu & hoc est primum genus affinitatis
 1. genus constituitur si addas personam personae
 in 1. genere verbi gratia mortuo fratre meo
 ista Berta contrahit 2o cum alio iste 2. vir
 mutat genus atinentis qd est mihi affinis
 in 2o genere affinitatis
 3. genus constituitur si addas personam personae
 in 2o genere verbi gratia ista Berta uxor
 fratris mei mortua est & eius 2. vir contra-
 hit cum alia ista cum qua contrahit mutat ge-
 nus atinentis & est mihi affinis in 3. genere
 affinitatis. Sed in reuocatum est 2. & 3.
 genus affinitatis ut patet inc. non debet sibi
 glo. v. 2. & 3. & quo art. est videndus 666

Nota species
 affinitatis

in q. 2. c. 6. & 7. Brunelq. de sponsalib. concle.
26. Alex. Larrus de sponsalib. c. 11. Joan. And.
Mangiaris Stephani Colan. Prodecimo de
Comitib. de affinitate des. imp. ~
In qua affinitate aduersa q. non dicitur inter
consanguineos ipsorum dicitur sed inter con-
sanguineos viri & uxorem & inter consangui-
neas uxoris & virum. Unde contingit quod duo
fratres possunt dicitur cum duabus sororibus vel cum
matre & filia ita pat. c. quod super his. ~
Maiores Indubitatio occurrit in materia an in
affinitate dicitur lignea recta inter ascenden-
tes & descendentes & dicitur lignea transuersa
inter collaterales & resolu. quod dicitur lig-
nea recta & transuersa sicut in consan-
guinitate resoluimus. in lignea recta contin-
git ut si quis habuerit matrem in uxorem
& postea voluerit habere puignam suam
vulgo enxada que est in lignea recta
descendentium. vel si quis habuerit fratrem
in uxorem & postea voluerit habere matrem
sorum suam que est in prima lignea recta
ascendentium. ~
In lignea transuersali contingit etiam affinitas
ut si quis habuerit unam sororem in uxorem
& postea voluerit habere aliam que est in
lignea transuersali & de ista lignea quia
est facilior. ~ est nobis disputandum. ~
Indubitatur igitur quam prohibito. ~ habeat
ista lignea transuersalis in affinitate
& an ex possit dispensare ut aliquis habeat

in uxores duas sorores vel aliquam nubat duobus fratribus & s. videtur quod non est prohibetur in leuitico 18 c. turpitudines uxoris fratris tui non reuelabis
2. facit qd prohibito in omni gradu ux. habere de bonitate nalem per h. in a. gaudemus de divorcijs.

3. facit pro ista sententia qd legitur de S. Joane Baptist. quod publice reprehendebat herodem dicendo non licet tibi habere uxorem fratris tui philipi & iterum quod contineat aliquam prohibitionem nalem contra quam papa non potest dispensare in hoc aut. resoluere quod habere duas sorores in uxores successive vel nubere duobus fratribus successive presertim aliquam definitam & turpitudinem non est intrinsecam & ita Rom. h. potest super ea dispensare sicut dispensavit Alex. 6. cum Rege Manuelli portugalis ut haberet duas sorores filias Regum Catholicorum fernandi & Elisabeth & dispensavit Julius 29 cum sancta & Regina Maria Catharina eorum Regum Catholicorum filia que i. nupsit Arturo Regi Anglie & successive ex hoc eius fratri ex quo legitimo matrimonio fuit orta Pia & sancta Regina Maria dei philipi 2. uxor & de ista catholica veritate quod potest dispensare Pr. est h. in e. fin. de divorcijs & tenendo istam sententiam & veritatem non obstat dicere qd hoc impeditur sed fidelitatem & turpitudinem qd Pr. quod est in quodammodo genere dispensabili a papa ut refert Soto

Sponsalibus proueniens ex constitutio. ecclesie
 prohibitoria trahens propter honestatem de quo
 impedimento tractant Theologi in q. d. 41. q. 7. v. n.
 art. 2. & 3. Cobb. in q. 2. p. c. 6. §. 2. Specul. conuug.
 1. p. art. 5. Mangiarie de affinitate n. 190. Ioan.
 Brunelg. desponsal. conu. 10. &c.

Circa quod impeditur aduerte quod sponsalibus
 debent esse ualida ius sensus ut probat. c. v. n.
 cum. desponsal. in 6. f. modo non sint nullas
 ex defectu consensus & ita aduerte qd ex sponsa-
 lib; factis cum minore septennio non resultat
 hoc impeditur ut probat. c. titelas de desponsatio.
 impub. & debet habere completum septennium
 ut probat. d. e. titelas & resolut. Cobb. vbi d. i.

p. 1.

Ceterum ista sententia seu grauem difficultatem per
 c. Iuuenis desponsal. ut probatur quod quidam
 Iuuenis desponsauerat quendam nondum septen-
 nium & concludit qd quod non ualet matrimonium
 postea factum cum consobrina huius nondum
 septennis & ita est expressus qd impeditur publicis
 honestatis oritur ex sponsalibus nullis ex defectu
 consensus ista difficultas est grauisima & dicit
 gl. ind. c. Iuuenis qd in illa puella nondum sep-
 tenni malitia supplebat etatem id dicit gl. in
 in. c. Sponsam eod. tit. de Sponsal. & repetitio opi-
 nio. & resolut. Greg. in l. 6. ff. de q. Cobb. in q.
 1. p. c. 2. Que conus resolutio non potest defendi
 si aduertat quod in sponsalibus etas requiritur
 ad ostendendam integritatem intellectus Iu-
 dicij & consensus ita resoluunt dicit per qd ibi in

Ad. c. 1. hoc th.

in d. c. literas de sponsalibus impub. at vero
etas requisita ad ostendens Iudicium inie
quum malicia non preuenit p[ro]bat d[omi]n[u]m per
ty b. in l. qua[est]io[n]e de testamentis d. in c. si
pater eod. th. in b. ubi gl. v. impubes. Syn.
est quod si minor 14 annis fecerit profesio
solemnem ipso Iure est nulla profesio non ob
stante proccacitate Iudicij ita probat. c. in d.
regularibus in b. gl. v. minoribus in c. postulas
ti eod. th. de regularibus gl. v. etate in clem[entia]
fin. eod. th. eleganter. I. Th. 4. q. 88. art. 9. Soto
lib. 10. de Just. di. Tu. q. 3. art. 2. Et est Ratio q[ui]a
in huiusmodi minore requiritur etasq[ue] annos
ad ostendens iniquum Iudicium deo malicia
non preuenit ut declarant d[omi]n[u]m s. allegari d[omi]n[u]m
resoluit Emanuel Costa in c. si pater q. gl.
v. impubes de testamentis in b. g. 5. cones
tenend[um] est quod in sponsalibus etas non preue
niatur malicia d[omi]n[u]m ita contra c[on]tra tenet Abb
in d. c. Iuuenis de sponsalibus d. Ioan. Brunel
de sponsalibus conclusio 4.
Vn. de loco Ri. Abb. in d. c. Iuuenis de sponsalibus
quod in illo ex sponsalibus cum traductio
ad domum fuit actum hoc impeditur publice
bonestatis h[uius] est mirabile quod traductio
ad domum operatur impedimentus publice bonestatis
ita sumatur d. c. Iuuenis Proquo in
tellectu facit quod tradunt d[omi]n[u]m de traductio.
ad domum quod operatur plures effectus quos
recensent d[omi]n[u]m in c. ex parte de restitutio. spoliat
d. in c. fin. de sponsalibus Salacig Rius in l. de donatione

§. 97. Cobb. in 4. ip. c. 4. d. 2. Specul. Coniugioꝝ
 ip. art. 20. Brunelꝝ responsal. conclusio. 12. Al
 ciatus de presumption. pꝛesumptio. 33. reg. 3. qui
 ad. concludunt quod ex traductio. ad domum sumi
 tua copula subsequuta & ita fuit sumpta ind. c. Juuenis
 vñ. resultavit impedim. publicꝝ honestatis ut abbb.
 & sequales que in interpretatio confundit si aduer
 tas quod impedim. publicꝝ honestatis salum req
 uir sponsalia & non requirit copulam deo frustra
 considerat copula ind. c. Tidenus
 vñ. resolu. quod in dlo. c. non fuit impedimentu
 publicꝝ honestatis sed impedim. a finitatis Pro quo
 aduere quod Rom. Ex. pro constanti sic fuisse
 copulam subsequutam quod autz dubitatur est an
 fuerit ordinaria & effectus & in hoc dubio declarat
 quod tutius est tenere debemꝝ & ita q. fuerit copula
 ordinaria & effectus ad producendo impedim. a fini
 tatis istam singularem declarat. collige ex
 Host. ind. c. Juuenis quom declarat Brunelꝝ
 responsal. conclusio. 10 & ita d. q. d. ind. c.
 Juuenis non est contrarius ad d. ind. c. Lucas
 responsal. impub.
 Similiter iura in hoc impedim. quod t. p. re. Alex.
 B. & Bonifaciy. resultabat ex sponsalibꝝ nul.
 tis hodie autz ut pbat. c. ad audientiam. d.
 sponsal. & c. unicum ed. et ind. hodie autz hoc
 impedim. non resultat ex sponsalibꝝ nullis lras
 probati in Trid. s. 24. c. 3. de reformatio. matr.
 & ita Trid. confirmat opinio. S. Thomꝝ quam
 refert Soto in 4. d. 41. q. vii. art. 2. & ita resolu
 itꝝ quod Trid. corrigat hodie t. in. c. ad audientias

Responsal. & c. i. eod. in b. corrigi etz ius eoe in eo qd hoc impedim³
non excedat i^{us} gradus qd dicitur conu extendebatur
ad 4 gradus intelligetis Concilium in sponsalibz
desponsio non in matrimonio & 3. ex quo resul-
tat etz hodie impedim³ publice honestatis usqz ad
4 gradus ut declaratum est in motu proprio Dni
Fij 5. & referu. Aditio nator Bernardi Diaz in prac-
tica. c. 84.

Post disputatorem de cognatio carnali sequitur
disputatio de cognatio spirituali unde resultat
impedim³ impediens & diuiniens matrimonius
Et q^o cognatio spiritualis per nase p^{ro}pinquitas
ex collatio. vel tenore sacramenti proueniens ex
statu ecclesie de hoc impedim³ loquitur. c. i. de per-
totum 30 q. 1. & c. 1. de per totum de cognatio sp^{iritu}ali
et. de unio. in. l. i. de per totum et. 7. p. 4. Theologi
in 4. d. 42. q. 1. art. 1. cum seqq. Cobb. in 4. 2p. c. 6.
§ 4. Specul. coniug. 1p. art. 55. Brunelq. Responsal.
conclusio 20. Joan. And. de consanguinitate n. 40
Joan. Carolus de definitate c. de cognatio sp^{iritu}ali
Manquaris de definit. n. 137. qui ad concludunt
q^o impedim³ cognationis sp^{iritu}alis pedit ad simi-
tudinem impedim³ cognationis carnalis
Sicut per carnalem cognatio^o recipit a legibus
esse naturam per cognatio^o sp^{iritu}alem recipit esse
gratie & sicut in generatio carnali sunt tria
dispositio generatio manifestat. ita in regeneratio^o
sp^{iritu}ali sunt tria dispositio per cathecismum
regeneratio per baptismus manifestatio per
confirmatio^o & ita dubitant ad an impedi-
m³ cognationis oriatur ex cathecismo &

Definitio imped-
menti Cognatio-
nis sp^{iritu}alis

ex his

ex his que pcedunt bapt. que sunt. sicut de
 claret q. l. magistra in c. peruenit 30 q. 1.
 Brunetq. s. casu. 13. & concludunt ad conter
 quod apabulo sacraati salis usq. ad ultimū
 contra huc hoc impedimentum per q. in c. per
 uenit 30 q. 1. ubi apabulo sacraati salis usq. ad
 J. nullū commatrem suam ducat in uxorem
 Ceterum Theologi tenent duas series q. sūt
 impedim. nōr. sicut usq. ad sacram. baptisimi
 q. sicut cognatio carnalis nō hūit nisi in genuat.
 uā cognatio spūalis nō hūit nisi in regenerat.
 que fit in sacramento baptisimi & que pcedunt
 nō sunt sacram. sed sacramentalia.
 Et tenendo istam sententiam non constat q. in d. c. peruenit
 30 q. 1. q. p. quod ille q. nō dicit q. aprimo pabulo sa.
 crati salis per singula sigillatim oriatur cognat. spūalis
 sed q. ai pabulo completi usq. ad baptismus susceptū
 oriatur cognatio spūalis ut sōtū in q. d. 42. q. 1. ai. 2.
 Restat in grauior difficultas q. sōtū & alios per c. 2.
 Decognatio spūali in d. ubi pbat expē quod per cathē
 chismus hūit spūalis cognatio sōtū & tenentes d.
 uā sententiam sūt dupliciter ad d. c. 2. Primo q.
 Bonifaciq. d. ubi nō determinat sed dubitative p dicit
 Vix constituendo cognatio. ex cathēchismo. Salua pace
 sōtū exp. p. d. determinata est sententia Bonifacii sicut
 uertat q. Bonifaciq. d. in d. c. 2. refert se ad Clemen
 tem. 3. in c. contracto eod. tt. Decognatio spūali ex.
 ubi Clemens. 3. postq. narrauit q. quedam mulier
 tenuit in pabulo salis filium quondam concubinq.
 mariti sui P. Clemens. 3. q. quauis ista sint uera
 non tñ usq. adeo ut contractum mat. solueret

Cum ea res dix matrimonio contrahendo afferret
 impedimentum. In ista sententia concludit Bonifacius
 qd vere affert impedim^o data est sententia ex pte Bonifacii
 In. 2. loco. 2. qd ex carnis unione oritur
 cognatio spiritualis perfecta que impedit matrimonium
 Matrimonium sed oritur a liquo. De vltimo cog
 natio spiritualis qd impedit matrimonium. Si vero
 diximus istam via ex D. B. concludit Sorus. Bru.
 nelq. de sponsalibz concludit 20. Specul. Coniug
 qd aut 22. Et ita relinquitur in ista sententia qd
 cognatio spiritualis solum resultat ex duobz sacramentis
 Ex baptismo & ex confirmatio. & probatur bonitate
 qd sicut in generatione carnali sunt due nativi
 tates una in utero per generationem perfectam alia
 ex utero per naturam & manifestatio. ita in
 regeneratione spirituali sunt due nativitates una in
 utero per susceptio^{em} baptismi que recipitur in utero
 ecclesie. Alia ex utero per confirmatio^{em} qua confir
 matio quasi extra uterum & per quantitatis aug
 mentum homo efficitur fortior & validus ut publicum
 possit confiteri fidem xpi. In ista relinquitur quod
 per ista duo sacram^{ta} contrahatur ista cognatio
 spiritualis que sententia habet difficultatem per c. omne
 30. q. 1. ubi probatur quod des quas in pte suscepit
 ita sunt nati filij spiritualis sicut ipsi qui in vna
 sacri baptismatis nobis mergentibz & tenentibz
 generant. Et ita vbi ex pte quod ex pte ista
 ista cognatio spiritualis
 In tamen qd per penam qd peccator surgit a peccato
 & reconciliatur Deo dicit quasi regenerari per doctrinam
 & ex vno confessoris & auctoritatem d. Pauli dicentis

De consanguinitate &c.

Ramirez

175

quas per Evangelium genui & quos iterum
pariter non est in vera generatio. Sed restauratio
& restitutio ut patet per ind. c. omnes 30 q. 1. q.
In hoc fuit habet aliam indaginem suadentem
quod Simachus P. & Silvester P. in No. c. oes
cum S. Silvester intendunt docere quod confessor
qui aliquod sinistrum suspicatur cum filia sua p[ro]p[ri]a
tenenti ut graviter peccat. Sicut si peccaret cum
filia sua carnali. Et hoc est intentum illius qui
colligit ex S. Silvester & declarat. Solo in 4. d. 42
q. 1. art. 2. Optime per in .l. 33. th. 4. p. 1. Sed tamen
hoc gravissimum scelus reservatur in quibuslibet
fructu peccatoris ut resoluti elegant. Additione
Bernardi Inq. in pratica c. 22. Relinquitur quod
est cognatio spiritalis solum dicitur et hoc dicitur
quod baptizatus infans ita quod si sacerdos infundat aquas
quod tenet infansem dicitur cognatio? vel si non infundat
sed emigat ille qui immediate capit infansem a sa
cerdote dicitur cognatio? non alij et si tangant
infansem vel involvant. Unde non debent esse plures
quam unus qui teneant infansem quod si fuerint plures
qui teneant dicitur dicitur cognatio? ut patet per in
c. fin. Cognatio? spiritali in b. & male faciunt
plures teneant quod est prohibitum per h. in non plures
de consecrat. d. 4. concordat. l. 6. & 7. th. 4. p. 1. egre
gra decisio. In d. d. 24. c. 2. de reformatio. matrim.
De quo aut. est videndum Solo in 4. d. 42 q. 1. art. 2. Spe
cial. coniug. ip. art. 55. & in appendice pag. 74. Nu
in man. c. 22. n. 33. & ita sacerdos induat circums
tantes X. formam concilij vbi. Post cognatio? &
Cognatio? spiritali ubi dicitur adverte quod in cognatio?

Ramirez

Ad h. in. c. hact.

est Paternitas conspaterinitas & compaterinitas
conspaterinitas dicitur cum baptizato & cum omnibus
filijs baptizantis vel venientis probat h. in. c. i. in. c.
super eo de cognatione spirituali in. c. non oportet in. c. super
qq. in. c. post susceptum. 3o q. 3. & ita concludit quod
inter filios baptizato per quem fuit ista compaterinitas
ceteri filij compatrium possunt matrimonium dhere
ita p. hant iura s. alleg. est in difficultate per c. post
susceptum 3o q. 3. ubi probatur quod filij compatrius
et si per eos non fuerit ista compaterinitas non possunt
dhere. Ad istam difficultatem Pat. Alex. 3. in. c. i. de
cognatione spirituali quod h. in. c. post susceptum con-
gruit per posteriorem cano. in. c. super qq. 3o q. 3. &
ita concludit Alex. 3. quod hodie non est impedimentum
inter filios compatrium per quem non fuit ista com-
paterinitas ista tenens est cum dno Papa relecto
excusatio. alioq. ut notat Soto in q. d. 42. q. i. ar. 3.
Est in gravissima difficultas in hoc art. de c. i. de cog-
natione spirituali de c. super eo eod. tit. que iura p. hant
istam sententiam. i. p. hant q. matrimonium non pot
dhi inter filios compatrium cum eo cum quo est ista
compaterinitas & si dicitur matrimonium est nullus
& separandus. & dicitur dicitur separandus. &
p. hant sententia iura quod inter alios filios per quos
aliquem non est ista compaterinitas dicitur ma-
trimonium standus est consuetudini ita q. si consuetudo
diximat matrimonium dicitur mendus est in quo ista iura
sunt gravissima & difficillima si adveniat q. coram
eod. non pot. in sab. l. ca. personas habiles ad matu-
rimonium q. hoc solum pertinet ad Concilium gene-
rale per c. non debet s. vel pertinet ad Papam

petri

per h. in Trid. s. 24. cano. 4. de reformatio. matri-
monij

Ad istam egregiam difficultatem adverte i. q. nulla
consuetudo pot. facere ut matrimonius habeat inter
filios compatrium cum eo cum quo est de compa-
termitas. Ceterum ut matrimonius no. habeat cu
alijs filijs per quos aliquem non est de compa-
termitas pot. facere consuetudo ut dicit h. in d. c. 1. &
ind. c. super eo de cognat. spirital. q. non obstat
difficultas q. consuetudo no. pot. in habi-
litate personar. habiles ad matrimonius q. P. q.
ista consuetudo non in habilitat sed P. qui perit sex
uasi consuetudinem in Abb. ind. c. super eo
P. q. 2. & melius P. q. ista consuetudo accedendo ad ius
antiquum & iustitiam illud potuit annullare hoc
matrimonius h. q. q. d. d. d. ind. c. super eo
inquam non esse alibi nec Abb. f. & D. d. d. p. q.
de irregularitate pag. 19. Ceterum hodie hoc impe-
ditur consanguinitatis sublatum est per Trid. s. 24
c. 2. de reformatio. matri. notat inposito Nau
in man. c. 22. p. 36. Specul. Coniug. in p. d. i. c.
pag. 77. Motus p. q. P. q. pag. 23. Remanet q. in
hoc impedunt cognationis spiritalis paternitas & com-
paternitas paternitas dicitur inter baptizatum &
baptizantem inter tuncum & tenentem ut patet
d. 1. de cognat. spiritali in b. & in Trid. s. docent
Theologi in q. d. 42. q. 1. art. 3. Specul. Coniug. i. q.
art. 96. Brunel. de sponsal. conclusio. 20. Alex.
Carrery de sponsalib. c. 3. Jan. d. d. in arbore
consanguinitatis n. 40. Mangiaris in ead. arbore
n. 178. quidd. referunt varias ratios & huius prohibitionis

Ad h. in. ar. 5. c. 1.

Et sunt equivoce declaratio in hoc impedito
 Et 1. declaratio q. istam cognatio^{to} spiralem qui
 baptizat vel tenet no. coequeat suis parentibus ita
 q. baptizatus poterit. Item cum mater baptizantis
 vel tenentis separa. baptizantis vel tenentis po
 terit. Item cum filia spirali sui filij.

2. declaratio istam cognatio^{to} spiralem baptizans
 vel tenens coequeat uxori suae legitime carnaliter
 cognite ita q. baptizans vel tenens non poterit
 Item cum uxore legitime carnaliter cognita baptizan
 tis vel tenentis.

3. declaratio quomodo baptizans vel tenens coequeat
 uxori legitime carnaliter cognite ad h. ad duas
 portiones coequeat ad h. papiales probat q. in. c. seq.
 spiralem Et in. c. post. uxor. 30 q. 4. Et c. martini
 de cognatio spirali Et c. 1. eod. Et in. b. ubi dicitur egregia
 v. uxor. Et v. cognitam Et est ratio q. eadem
 de mat. Item est prohibitorium Et non comprehendit
 nisi carum a iure expressas Et debet in. c. post. uxor.
 30 q. 4. glosa celeberrima in. c. fin. de cognatio spirali.
 Post disputatio^{to} de paternitate. Sequitur disputa^{to}
 de compaternitate quae compaternitas dicitur inter
 baptizantem vel tenentem Et parentes ipsius baptizati
 cuius cognationis centrum Et principium est ipse bap
 tizatus q. baptizans Et tenens efficiuntur patres
 spirales baptizati. Item spiralem affinitatem
 compatentibus carnaliter ut notat Ioh. in. q.
 4. 2. q. 1. ar. 3. Circa quam compaternitates
 aduertit quod conjuges baptizando filium proprium
 vel tenendo efficiuntur compatres ut probat. c. mar
 ting. .c. ueniens de cognatio spirali c. 1. cum

Segg. 3094. ita qd interposito conjuges matrim^m
non dissoluantur prohibetur tñ baptizans vel tenens suū
filium ab altero conjugē debitum exigere & si uterq;
baptizauerit vel tenuerit ad invicem priuantur
in repetendi ut apparet iura & ad d. s. allegati vñ
in d. n. c. 1. de cognatis. spūali ubi respondet
Papa qd inter conjuges baptizantes vel tenentes
pprios filios matrimonium non dissoluitur neq;
debitum debent subtrahere del. variant in inter.
pñtia: illius qd & respondent quidam qd loquuntur
ille qd in utroq; conjugē baptizante vel tenente
q̄ sita quod mutua compensatio tollat impedim^t
ita Hōb refert ibi.

Pro variori insoluto: adverte qd ista cognatio inter
conjuges solum dicitur qñ alter vel uterq; sciens
& sine necessitate baptizat vel tenet ppriū filium
non verū ignorantes & cum necessitate ut ap̄
alibi in d. 1. cum seqq. precipue. c. ad limina
3091. mod. p̄ ad d. c. 1. de cognatis. spūali quod
qui sciens & sine necessitate baptizat vel tenet ppriū
filium non debet debitum subtrahere alteri con-
iugi ita ut & necessario intelligendū est.

Hoc autē impedim^t subtrahendi debitum inter
conjuges pot̄ auferri ex p̄s. suā dispensatio: ita
resoluit specul. conjug. i. q. au. 17. inter ipsos
autē conjuges baptizantes vel tenentes alium
filium qui non sit pprius nō dicitur ista cognat^o
ut p̄bat. in fin. 3091. & 3094. & resoluit specul.
conjug. v. Brunetq; de sponsal. conclusio. 20. §.

Sextus casus.

In hac impedim^t est etz aduertendū qd nō dicitur

cum infideli baptizante vel tenente & quantum
de baptizante. Sum dicit qd. in c. peruenit
30 q. 1. & bona ius qd. infidelis pot. baptizare. & cu
materia in c. a quodam Iudeo de consecratio. d. 4.
qd. sup. baptizate pot. dicitur hoc impeditur interente
aut. non est quidlibet qd. no. pot. dicitur infidelis
non pot. suscipere in bapt. qd. suscipit & patitur
tenetur docere & instruere baptizatum in simbolo
& fide qd. infidelis & idiota infide non pot. facere. non
aut. concludim. contra qd. quod hoc impeditur.
non dicitur cum infideli baptizante vel tenente
& est id qd. hoc impeditur. & cognatio spiritualis supponit
regeneratio. spiritualis in baptizante vel tenente.
& supponit baptismum qd. est sacram. fidei & sanua
alioz sacram. ut pat. c. veniens de p. b. non
baptizans & ita tenentur est contra qd. in c. peruenit
30 q. 1. & in c. in baptizante de consecratio. d. 4. ut
refert. de in q. d. 42. q. 1. art. 3. de unib. & son.
salib. conclusio. 20. specul. conug. qd. art. 47.
Ex qd. nota quod minus non pot. baptizare & in
commodum fieri suscipere qd. requirit instruere
filium & requirit loqui pro filio. dum interrogari
apud b. ius. vis baptizari qd. debet respondere. volo
p. filio & renuncias. sabbate debet respondere. xnu
cio p. filio & credis in dnum. Xpium Jesum ad
respondere. credo p. filio ut pat. c. cum ga.
vulsi & c. parvuli & c. nihil de consecratio.
d. 4. eod. modo Monachus incommode efficit
suscepit qd. incongruum est monacho habere
compatrem vel commatrem ut pat. c. no. licet
Abati & c. monachi de consecratio. d. 4. que

quae irradunt et in canonicis regularibus
ut resoluti Specul. Coniug. ip. art. 97. Compende
g. breuiter hoc impedim. includendo octo casus quos
continet post Titid I. inter baptizatum & baptizantem
2. inter baptizatum & uxorem baptizantis carna-
liter antea cognitam.

3. inter parentes baptizati & ipsum baptizantem

4. inter patrem baptizati & uxorem baptizantis
antea carnaliter cognitam.

5. inter baptizatum & tenentem.

6. inter baptizatum & uxorem tenentis antea
carnaliter cognitam.

7. inter tenentem & parentes baptizati.

8. inter patrem baptizati & uxorem tenentis antea
carnaliter cognitam. quos casus comprehendit et
sacram. consummationis ut probat. c. si quis filium
suum. 30 q. 1.

in hac nra egregia mat. de impedim. matrimonij
est impedim. quoddam pueniens ex de ludo & hoc con-
tingit tripliciter 1. ex homicidio 2. ex adulterio
3. ex mat. 2o. deo uiuente i. uxore. de hoc triplici
relictis est bono de in. c. si quis uiuente. 31 q. 1. de in
er. c. super hoc in c. significasti & quasi per totum
ye e. quod dicit in mat. quae impotuit per adul-
degit impedim. tractam Teologi in 4. d. 37. q. 4. in
art. 4. Nau. in man c. 22. n. 46. Specul. Coniug. ip.
art. 33. Ioan. And. de sponsal. Scrimen. Ioan. Brunel
de sponsal. conclusio. 34. Alex. Carreris de sponsalib.
c. 21. & quantum ad 1. crim. aduerte quod qui
machinatus est in mortem uxoris suae vel in mortem
alterius viri ut eius ducat uxorem non pot. ducere

nec valet matrimonium & ita hoc impeditur est impe-
diens & diuimens ut patet Iuxta allegata
Que conclusio habet sequentes declaratio. & declarat.
in hoc impedimento, non sufficit conatus ad homicidium
sed quod sequatur effectus ita patet ex cum glo. v. occidisse
ind c. si quis viuente Bigi. sigl. v. machinata in
c. super hoc de eo quid duxit in matrimon. quam polluit
per adul. ad. s. allegati.

1a declaratio Vtriusque machinatio requiritur ad
hoc impedim. si adulterium non precepit vel vniq ma-
chinatio cum adulterio ista declaratio patet ex
ind c. si quis viuente Bigi. & in c. 1. in c. super hoc
de eo qui duxit in matr. quam polluit per adul. qd
locus Abb. & Prepositus.

2a declaratio est non sufficit homicidium nisi per-
petretur animo contrahendi ita quod homicidium
perpetratum odio inimicitia vel bello non patet
hoc impedim. ex celebri in c. 1. sub sigl. de conuer-
sio. infidelium.

3a declaratio non solum si aliquis occiderit alterius
coniugem non pot. contrahere sed si mandauerit occidere
super alium fuerit machinatus non pot. habere ita glo.
& ad s. allegati precipue glo. ind c. 1. de conuersio. in-
fidelium & in c. 1. de eo qui duxit in matr. quam polluit
per adul. pro qua doctrina facit non solum. 11. & si
mandato meo de insurgis non est aut impedim. in vtriusq
Ratis habitio. qd non est expressum in iure ita glo. cele-
bris in d. c. 1. de conuersio. infidelium & est bona rat.
qd edictum de matr. contrahendo est prohibitorium &
non habet locum nisi in casib. a iure expressis ita con-
cludit glo. ind c. 1. de conuersio. infidelium & in

Reconsanguinitate & affinitate

c. si de cognatione spirituali q. loc. ad.

Ceterum contra dia. sententia obstat quod legitur de
 David qui machinatus est in mortem uxoris pro adulte-
 rium cum Bersabe quam post modum duxit & ita ma-
 chinator cum adulterio non impedit matrimonium
 Et q. illud p. ad. in. l. Mosaiica in qua plures
 miterant in mari. quae non permittuntur in. l. euan-
 gelica sicut habet plures uxores miter. libelum repu-
 dij ita egregie D. Ioan. Cusator in. c. sacratio
 3. q. 1. de iur. p. Gracianus in. c. si qua Vidua ead. ca. 8. q.
 solo in. d. 37. q. vii. art. 4.

Quantum ad. l. delictum ex adulterio concludit quod de
 tum adulterium sine promissio. Et si de deducendo adultera
 post mortem uxoris non prestat hoc impedimentum in
 c. 1. in. c. super hoc. c. significavit c. significasti. c. fin
 de eo qui duxit in matrimonium quam poluit per adul.
 ista sententia & conclusio sed difficultatem ex reg. generali
 quod nullus ducat in uxorem quam poluit per adule-
 rium quam reg. p. bat c. nullus 3. q. 1. de in. toto. l.
 de eo qui duxit in matim. quam poluit per adul. & ita
 ista reg. generalis non videtur requirere ad hoc impedim.
 fidem vel promissio. Sed solum adulterium & p. bat
 amplius ista sententia p. bat in. c. 1. de eo qui duxit in
 matim. quam poluit per adul. ubi p. bat post q. posuit
 reg. ^{am} generalis q. nullus ducat in uxorem quae
 poluit per adulterium concludit p. eam maxi-
 me cui fidem presterat q. id. dicendum est in ca-
 su contrario quando fidem non presterat q.
 dictio maxime importat id. esse in casu suo
 ut p. bat p. in. c. l. 3. in. nullo de summa Trinitate.
 & c. ad habendam de filiis presbiterorum

tenendo in rram conclusio. Per quod genera-
talia que dicunt quod nullus ducat in uxorem qua
potuit per adulterium intelligenda sunt si solent per
adulterium cum fide vel promissio. per d. c. signi-
ficavit in c. significasti de eo qui duxit in uxorem
quibus locis Abb. Neg. obstat dictio maxime
de qua in. c. i. de eo qui duxit in matrimonium. q. si per
illa dictio (maxime) intelligitur pro dictis. tantum sicut
alias intelligit gl. v. maxime. in d. c. ad habenda
de filiis p. biteros & declarat Abb. in d. c. de eo qui
duxit in matrimonium.

3. De finale crimen quod impedit matrimonium est 5. q.
v. matrimonij defacto existente primo de heretice
sequitur q. in c. significasti in. c. cum haberet in c. fin
de eo qui duxit in matrimonium. & in c. relictum est 3. q. i.
Ex q. iuris nota 4. requisita in hoc crimine. 1. re-
quirit q. matrimonium primum fuerit validum &
nulla ratiō nulla. 2. requisita q. interducat
copula simul cum contratu. 3. requiritur quod
se 5. q. v. matrimonij defacto fuerit celebratus
a contra sentibus seueris impedim. 4. primum ma-
trimonium.

Prima declarat huius conclusionis si alter ex
sentibus iusta ignorantia ignoravit impedim. ut
si aliqua mulier nupsit aduenz ignorando legi-
time se esse uxorem illum virum mortua legitima
uxore pot. cum illo. Hec ita probat q. in. c. veniens de
eo qui duxit in matrimonium.

2. declaratio in hoc casu non sufficit consensus iusti-
tus vivente prima uxore. sed necessarius est novus con-
sensus & nova solemnitas ita probat q. in d. c. veniens

q. ille

De consanguinitate & affinitate

quod ille secundus consensus vivente prima uxore
fuit ipso iure nullus quinimo ille qui 2o contra-
xit lapidabitur multis & de hoc crimine cognoscunt
inquisitores qui narrant bene de sacram^{to} matu-
monij qui fuit 2o vivente prima uxore ita re-
solvent ad in c accusatus in d. Sane de heretic.
imb. & in c. ad habendam eod. tit. 7. resolute
Mauring de agnoscendis assertionibz Catholicis q. 29.
Cobb. in q. 7. c. 7. d. 2. mb. Sac. Rojas de hereticis q.
n. 590. Additionator Bernardus in practica c. 80.
pag. 270. qui de referunt varias penas huius criminis

3. declaratio ista mulier que legitime ignoravit hoc
impedim³ matrimonia i^a legitima uxore non tenet ma-
nere cum isto adultera nec de novo cum eo si
ipse aut adulter tenet ita probat lx in c. de eo
qui duxit in matrimonium ubi est gl. celebris que
notat quod necessitas status & obligatio pot. consistere
ex vna p. allegando lx in l. Juliano q. 8. si quis
apud illos de actionibz empti de quo art. est vidend⁹
Pinelq in l. 1. c. de bonis maternis 3p n. 32. Saemi
enro de redditibz ecclesiasticis q. c. 2. ~ ~ ~

4. declaratio ista mulier que legitime ignorabat
impedim³ matrimonia & se vivam primam uxore
cum primo servavit impedim³ tenet respu-
ere nam si cohabitavit & consenserit incidit
in penam lx celebris ubi ad. in c. 1. de eo qui du-
xit in matrimonium, quam solui per adulterium.

Modo accedit impedim³ proveniens ex errore & ad ²³ impedim³ erroris.
verte quod 4° sunt errores qui impedim³ ma-
trimonium error fortunę error qualitatis perso-
nę error personę, error conditionis de quo qua

De impedimento erroris

Duplici error est videndus & cum gl. in c. 1. 299. 1.
concordat. l. 10. ff. de p. tradunt Teologi in p. d. 30. q.
1. art. 1. Nau. in man. c. 27. n. 32. Speculum Coniug.
1. p. art. 28. Cobb. in p. 2. c. 3. §. 7. Ioan. Brunellus
de sponsal. conclusio. 32. Alex. Carrerig de sponsal.
c. 12. Ioan. And de consanguinitate n. 33. Mangi

arij in arbores consanguinitatis n. 49. Vitalis de
Cambanis de clausulis clausula de errore matrim.
Error fortunę di quando aliquis credit contra bene
cum diuice & dicit cum nimis paupere.

Error qualitatis personę di quando aliquis credit bene
re cum nobili & dicit cum plebeia credit bene cu
bona & dicit cum viciosa credit bene cum pulchra
& dicit cum deformi credit bene cum virgine & dicit
cum corrupta huiusmodi errores fortunę & qualita
tis personę non impediunt matrimonium ut plene
iuxta s. allegata & est ratio quod non attingunt sub
stantiam matrimonij & non decipiunt in substantia
sed in accidenti & in spiritua lib. decepto non occur
ritur ut tenet gl. celebris fin. in c. cum dilectus
de his que vi. & in c. fin. 209. 3. & in l. adiuo Pio
§. 3. de ritu nuptiarum & notat Cobb. §.

Quantum ad errorem personę adverte quod vitiat
matrimonium via p. ban. & d. d. & iuxta s. allegata
Hec error in persona q. n. mulier que dicit perse vel
per famam vel alio modo s. notitia nullius quem
se facit iste qui dicit se texum si nullam habeat no
titiā neq. perse nec per famam & iste qui dicit
dicat se esse qui non est non annullat matrimonium
q. non est error in persona sed in qualitate vel
fortuna ita tenet gl. in summa 299. 1. &

De consanguinitate & affinitate

tradunt ad. s. allegati & ratio quare error per
 sonę vitiat matrimonium est qđ quęritur in persona
 non consentit ut docet eleg. August. lib. 10 de civi-
 tate Dei c. 1. his v. si non cognovimus non audivimus
 consensum in eum dixerere non possumus & sententia
 philosophi est quod nihil volutum quimpręcognitum
 & in dicitur profanis error in persona & corpore vitiat
 contractum ut patet Cons. in. l. in venditionibus q. de
 vendita emptio. & in. l. cum ab eo & mensam ead. tit.
 & l. si procurator in. l. cum in corpus de acquirendo rez.
 ino in. l. si me in vacua m. p. s. de acquirendo rez.
 & regulariter error annullat consensum. l. si per ex-
 trem. v. de iurisdictione. omn. iud. l. error. q. cum
 l. seq. de iur. & facti ignor. & ita concludit S. Th. qđ
 quęritur in persona aufert causam matrimonij
 quę est consensus.

Ceterum contra istam conclusio. qđ error personę qua-
 litatis & fortunę vitiat matrimonium insecut error
 personę facit ex difficultate in. c. quemadmodum de iure
 iur. tibi subsequens adulterium dixerit sponsalia
 de futuro. qđ a foriori si ista erat corrupta quam
 credebat virginem qui dixit annullabit matrimonium
 & impediet consensum. per reg. am. de. ind. c. quemad-
 modum quod turpius eijatur quam non admittit
 super.

Pro solutio. difficultatis advenit qđ Genorimus
 Mangiarie in arbore consanguinitatis n. si. conclu-
 dit quod ex constituto. ecclesie error personę vitiat
 matrimonium non vero error fortunę & qualitatis
 & ita sentit Mangiarie qđ si error fortunę & quali-
 tatis viciaret sicut error personę si ecclesia voluisset

De impedimento erroris

48
De utraque sententia gl. in summa 299. i. i.
Quia tria sentia error non recipitur quod error personae ex
nat. vitiat matrimonium pro defectum consensu
quod ut resolvimus quod error in personam non consentit
ita resolvit. S. B. in 4 d. 30. q. 1. art. 1. ubi Soto. ele
ganter Joan. Brunelg. de sponsal. conclusio. 32. Vita
lis de Lambertis de clausulis clausula de errore mati.
error v. in fortuna & qualitate non annullat consen
sum ideo non annullat matrimonium ut resolu
imus & non nocet d. c. quemadmodum de iure iur. pro
cuius interpretatio. ad hoc quod error in fortuna &
qualitatis supponeretur in conditio. Suspendentur
annullarent per th. de condition. appositis ita resolvit
Joan. And. de consanguinitate n. 36. Brunelg. de spon
sal. conclusio. 33. Soto in 4 d. 30. q. 1. art. 1. ubi respon
det ad d. c. quemadmodum quod sponsalia de futuro
forte dissolventur pro errore in fortuna & qualita
te si esset gravis error allegando gl. in c. raptor
27. q. 2.

Contra precedentia imo quod error personae non vitiat
matrimonium facit quod legitur Genes. 29 de
Jacob. qui contraxit cum Lia intendens contrahere
cum Rachel & ita error personae non vitiat matri
monium. Ad istam difficultatem quod matrimo
nium cum Lia fuit validum ex noto filii in consen
su quo consentit Jacob postquam fuit deceptus ita gl.
ordinaria super illo Genes. 29. & Gratianus in c.
1. 29. q. 1. Joan. Brunelg. de sponsalib. conclusio. 32. Al
lex. Carrerig. de sponsalib. c. 12. Soto in 4 d. 30. q. 1. art. 1.
Et videtur quod error personae non vitiat matrimonium
quod si baptizat aliquis vel absoluit aliquem per se

De consanguinitate & affinitate

errorem intendendo baptizare alium vel absolueret valet
baptismus & valet penia q' idem dicendū est in sacram^{to}
matrimonij quod error personę non vitiet hoc arg^o at
d. difficile & posuit Alex Carverij de sponsal. c. 12
Jo. in 4 d. 30 q. 1 art. 1.

¶ In quod est ratio diversa in sacram^{to} matrimo-
nij & in alijs sacramentis q' in matrimonio subs-
tantia pendet ex consensu qui viciatur errore personę
ut resoluim^{us}. in alijs vero sacramentis effectus sa-
cramenti pendet immediate ex materia formate
intentione. ministri non regulantur nisi ad applica-
tionem materiam & formam quęcumq; baptizet
vel quęcumq; absoluat ita Jo. S.

¶ Et exum quantum ad conditionē personę arbitriū
matrimonium est gravissima dubitatio & ponitur
conclusio conditio sexus inter scientes & consensu-
entes non vitiat matrimonium ita pbat. c. si fe-
minas & c. fin. 29 q. 2. in c. 1. de periculo de coniugio
sexuor^{um} in. l. ii. tit. 2. §. 4. Theologi in 4 d. 39. q. vñ art.
Cobb. in 4. 2p. c. 3. §. 7. Specul. Coniug. 4p. art. 29 Joan.
Brunel^{is} de sponsal. concl. 32. Alex Carverij de sponsal.
c. 12. Gabriel Paleotus de notis & spuris. c. 13. quę con-
clusio sit aliquas difficultates & Primo sic arg^o
Sacram^{to} ordinis interdicitur sexus ut pbat. d. de sexus
non ordinandis q. Sacram^{to} matrimonij interdicitur
est sexus.

¶ Sic matrimonium habet presentia contractu
ut pbat. c. cum locum. de sponsal. at v. sexus non pot
facere factum ut pbat. l. sexus 13. de action. & oblig.
q. sexus non pot contractare matrimonium.

¶ Sic matrimonium inter sexus nullum est & di

De impedimento conditionis
contra seruitus & non matrimonium ut pbat. S. S.
C. de incestis nuptijs. Nihilominus nostra conclusio est
vera & pro iudice decidendi & intelligentia materis
aduenit quod sicut matrimonium multiplicem sit
effectum multiplicem etz sit institutio. & I.
institutum fuit in Paradiso in statu innocentis ad
solam generatio^{em} ut inde repararetur numerus
Angelorum lapsorum ut dicitur in c. si duo &
consecratio. d. n. ex qua reparatio Angelorum percre-
aturam ex lutea materia creabuntur & condolet
miseri angeli lapsi. Unde inuidia succensit pesten-
dum mille nocendi modos aduersus genus huma-
num ut dicitur in c. 1. 16. q. 2. & ita prima institu-
tio matrimonij fuit in paradiso ante aliquod peccatum
ut pbat. c. sicut. 2. d. si ita. R. 32. q. 2. d. c. tolle cha-
ritatem. Versus Adam de pnia d. 2. in c. vni. devoto
in b. & dubitant ad q. v. fuerit institutum matu-
monium in paradiso & concludimus cum D. Aug.
& D. Th. quod fuit institutum in illis v. crescite
& multiplicamini ita resoluit Soto in q. d. 26.
q. 2. art. 2. Cobb. in 4. q. c. 1. d. c. v. illa q. os ex-
posuit meum & q. sequitur non insinuant insti-
tutio^{em} matrimonij sed tria bona matrimonij que
expressit Adam diuino & prophetico spu ut docet
in c. lex diuina institutionis 27. q. 2. & in c. o-
mniaq. bonum ead. causa d. q. & resoluit copiose sine
v. lib. Monarchia c. 9.

Tertius institutio matrimonij fuit extra paradysum
ad remedium peccati ut pbat in c. sicut. 2. 32. q. 2.
in d. si ita. R. eleg. D. August. in c. nuptiarum bonum
27. q. 1. ibi aliquando in obsequium legis nunciatz

De consanguinitate & affinitate

L 83

in remedium infirmitatis de quadruplici institutio.
matrimonij sicut iura s. allegata sunt videndi Theolo-
gi inq. d. 26. q. 1. art. 2. Hugo de sacram. c. 11. Pale-
otus de notis & spuris. c. 2. Nicolaus Plou de sacram.
c. 2. ff.

Ex quo nota. i. quod fuit preceptum matrimonij impositum
primis parentibus & succedit in repub. successorie & in desi-
neret ex in. c. nuptiarum bonum 27. q. 1. ibi. Semper in
Populo Dei fuit & ita Adam statim post peccatum fuit usq.
hoc precepto in remedium infirmitatis ut declarant Theolo-
gi inq. d. 26. q. 1. articulum sequ. late Pineda lib. 1. Mo-
nachis c. 9. §. fin. c. 8. §. 3. c. 9. §. 1. c. 10. §. 3. & 11. §. fin.
c. 18. §. 1.

Ex precedentibus. Nota q. actus conjugalis debite exhibitus
est licitus & meritorius ratio. iustitiae. hoc precepti ita conclu-
dunt Theologi inq. d. 26. q. 1. art. 3. Nicolaus Plouing de
matr. c. 2. ff. Sabet in difficultates ista sententia ex auto-
ritate D. Pauli 1. ad corinth. 7. unguisq. secat uxorem
sua pro fornicatio. Hoc aut. Sin indulgentiam no sin
preceptum dico & ita vi q. matrimonium no sit oio licitum
neq. actus conjugalis q. ubi est indulgentia no est
integritas. Tertia difficultas est videndy ex in. c. nexu
vbi. S. Gregorius Pr. ad difficultatem q. accedere
ad uxorem ex precepto diuino ca. generationis vel
ut reddat quod suum est conjug. actus meritorius est
accedere aut. solum ca. fornicationis vitandis ex indul-
gentia concedita. Venialis culpa est ita pot. colligey
D. Gregorio ind. c. nexu ubi. S. Chridicon & Pineda
lib. 1. Monachis c. 10. §. 3. concludim. q. q. matrim.
Singularis remedium est ad eliminand. illicitum mo-
tum. Ex pro nra fragilitate ut dicit ex in. c. nuptiarum

28
Bonum. 279. 1. & in c. Lex duum 279. 2. & in c. sicut
& his ita By 32. q. 2. a quo remedio non sunt remouendi
serui p. conditio. Seruilem q. apud Deum no est liber
neg. serui sed dius vng est Deus ut notat ex I Paulo
in c. 1. de coniugio seruoz & est I. Paulus ad Galatas 3.
ad ephesios. Hinc in hoc art. sit Prima declaratio inter
seruum & liberam in tex ancillam & liberum & inter seruum
& ancillam validum est matrimonium si non
ignorat seruitus ex reuocantibus & contradicentibus
dominis probat ex in c. 1. cum seqq de coniugio seruoz op.
ex in l. 1. ff. 2. ff. 4. in l. 1. ff. 5. ff. 4. in l. 1. ff. 22. ff. 4.
2ª declaratio non pot. dñs detrahere seruum extra re-
gio. & prouinciam atq. locum ubi fuit matrimo-
nium gl. in c. 1. de coniugio seruoz. ff. 3. ff. allegat
3. declaratio si seruus vel ancilla contraxerit mati-
monium p. tendente dño vel consentiente seruo effi-
tur liber & ancilla libera ita. ff. 3. ff. allegat re-
soluit Cobb. inq. 27. c. 3. ff. 7.
4ª declaratio si dñs f. c. i. t. matrimonium cum an-
cilla ipso iure manet ancilla libera ut probat ex
in aut. de trinent. & semis. ff. fin. colatio. l. 1. ff. 22.
ff. 4. referunt ad per. ex ibi in l. fin. (Cura de manu-
missionibus iam non obstant arg. ff. 1. non obstat de
ore quod est ff. de seruis non ordinandis & ita sicut
non ordinari serui non dicit matrimonium. Hinc de
hoc art. de seruis non ordinandis p. ff. de seruis non ordin.
est distinctio q. p. statam. l. 1. ff. 6. ff. 1. Teologi inq.
2. 25. q. 1. art. 3. Simon Mauroly de irregularitate lib.
2. c. 35. Bernardus diaz in pratica c. 9. ubi noua additio
Ex q. nota quod seruitus non impedit ordinem quan-
tum ad efferatiam est in aduentibus q. si serui ordinati

ignorante

ignorante vel dicente dno est videndy ipsi dno qd sequit
 ei non inturpibz nec in indecentibz sifuerit ordinaty
 Diachonq Subdiachonq vel pbr ut probat qd in c ex an-
 tiquis c frequens qd d. h. huiusmodi tres ordinati igno-
 rante h. contradicente dno potuerunt se redimere etias
 inuito dno ut pbat. c. de rebz. qd d. c. miramur de sexuis
 non ordin. It q. ad arg. qd est ratio diuersa in matrimo-
 nio h. in ordine qd in matrimonio occurrit sexus in re-
 medio efficacissimo ad eliminandis illicitum motum car-
 nis quo remedio non est priuandz sexus ut resoluimq
 hoc remedium non est in ordine, preterea qd in ordine ppe eiq
 reuerentiam multum detrahitur obsequio h. seruitio exhiben-
 do dno quod non est in matrimonio ita ad s. allegati.

Ad 2m arg. videmz qd sexus qd vis inhabilitat ad datus civiles no
 in ad ralem consensum qui est in mati. ita Paleoty de not. d. spuzis
 c. 15. Ad 3. videmz quod lex 3. c. de incestis nuptys. pcedit
 de iure civili quod annullat matrimoniu intersecuas ita
 Paleoty s. de impedimento infidelitatis.

Occurrit aliud impedim. matrimonij qd d. disparitas cultus
 de quo impedim. est c. i. cum seqq. 28. q. 1. h. 28. q. 2. bonz
 qd in. c. quanto h. in c. gaudemz de duorxys Teologina q.
 d. 39. q. 1. art. 1. cum seqq. Nau in man. c. 22. n. 34. Spe-
 culum coniug. q. art. 32. Cobb. in q. 2. p. c. 6. s. 11. Ioan. And.
 de sponsal. n. 11. Ant. Castanz de sponsal. n. 132. Carreus
 de sponsal. c. 20. Centolinz in arborz consanguinitatis
 s. disparitas cultus.

Ex qd nota qd apud infidels est matrimonium in ratiōe
 sicut legitimi honesti in ratiōe remedij concupiscentiz
 sicut infidels s. debite citante mati. non peccant pbat
 qd cum mati. in c. sicut 32. q. 2. h. c. lex 27. q. 2. in c. nup-
 tiaz bonum 27. q. 1. c. quanto in. c. gaudemz de duorxys

De impedimento infidelitatis
matrimonium vero in iatis. Sacram^{ti} non est apud
infideles qz dicitur sacram^{ti} solum coiantur baptizantur
baptizatis ut pbat. c. veniens de p^o bitero no baptizaco.
Quz in senia d^r conclusio h^{et} difficultatem ex autori-
tate D. Pauli ad lybesios q. d. 8. q. q. locis refert D. Paulus
ista v. Adami os ex osibus caro decore d^r concludit D. Paulus
sacram^{ti} hoc magnum est d^r ita v^r qz matrimonium
semper fuit sacram^{ti} d^r facit. c. gaudemus de divorcijs
ubi ex pte scribit qz sacram^{ti} coniugij apud infideles
est q^o contrariam conclusio.
Et in quod impicitatis locis sacram^{ti} sicut p signo
significatio h^{et} misteriosa qz matrimonium est signu
unionis xpi d^r cum sua ecclesia d^r hoc magnum sa-
cram^{ti} est ut dicit. c. de bitum de bigamis eod^o modo intel-
ligend^o est d^r in d^r c. gaudemus qz sacram^{ti} coniugij
hoc est sacramentum signum l^o epeiatu apud infide-
les non vero sacramentum fidei ut declarat Soto in
4. d^r q. 7. v^r art. 1.
Circum matrimonium qz est apud infideles Nota qz est
indissolubile qz ex prima institutio. matrimonium
accipit indissolubilitatem probat Mathei 18 d^r 19 ubi
xpus d^r p rogat^o s^r licet uxorem dimittere contu-
lit. se ad originem d^r institutio^o matrimonij decendo
non legistis quod cum dico in carne una s^r p
hanc relinquet homo patrem d^r matrem d^r adhaerit xpus
d^r matrem ex prima institutio. esse indissolubile
Quz tenia habet difficultatem ex D. August. relato
a Gratiano in c. si quis Iudaice d^r q. 1. ubi D. August.
concludit qz matrem qz est apud infideles non est matrem
vatum d^r declarat Gratiano qz pot^o dissolui idem pbat
d^r ad literam in d^r c. quanto d^r d^r c. gaudemus qz locis

probat Inoc 3. q. matrim apud infideles quavis
 sit legitimum non est ratum & declarat gl. q. pot
 dissolui q. matrim non est indissolubile apud infideles.
 Ad istam difficultatem que est grauius subcorrectis.
 ecclesis vñ dicendi quod matrim apud infideles non dx
 ratum q. solum est perfectum perfectio: nali non
 perfectio: euangelica & sacramentali que est vñ.
 perfectio significationis & complementi ita pot colligi
 Ex Soto in q. d. 39. q. vn. art. non est dicendum
 esse matrim dissolubile apud infideles propria auctori-
 tate q. si dissoluitur per transitum ad fidelitatem
 ut dicit d. c. quanto & d. c. gaudemz ista dissolutio
 contingit auctoritate diuina quia dissoluit etz ma-
 trim apud fideles ratum non consumatur per ingre-
 sum religionis .c. scripsit 27. q. 2. & ita concludimz
 quod matrim apud infideles est indissolubile.
 Ex qq. ad interceptatis. c. gaudemz de diuorcio ubi probat
 q. nunq. fuit licitum alicui absq. diuina dispensatio:
 habere plures uxores & Inoc 3. probat istam sententiam ex in-
 dissolubilitate matrimonij q. semper fuit vnum & cu
 vna qui p. h. difficultatem ex eo quod legitur Genesim
 4. de Lamech qui habuit duas uxores & Genesim 16. &
 Flabraham qui habuit Saram & Agar in uxores &
 Genesim 29. & 3. de Jacob qui habuit duas sorores simul
 in uxores.
 Ad difficultatem aduerte quod tam de lege nali quam de
 lege scripta & de lege nra euang. sic prohibetur est
 simul habere plures uxores & i. de lege nali que est
 lumen insitum mentibz nris & intellectu x. illud
 Psalmi 90. Signatum est super nos lumen vultus tui
 & ad Rom. 2. gentes que non sint legem scriptam sibi

Ramirez

De impedimento infidelitatis

ut declarat gl. ordinaria ubi. c. duo sunt in q. 2. de
qua generali eleg. S. Th. i. 2. q. 94. art. 6. ubi Medina
Soto in fib. i. de iust. & iur. q. 4. art. 1. quod lex naturalis in om.
nibus descendit usque ad legem scriptam datam per Mo.
ysen ut patet ex D. Joane c. 9. & 20. & servavit annis
2499. ut notat eleganter Medina i. 2. q. 98. art. 6. late
Pineda in sua Monarchia lib. 2. c. 22. in ista q. lege
niali nulli licuit sibi plures uxores nisi ex dispensate
ut dicit. d. c. gaudemus de divorcijs.

Major in dubitatio est an fuerit dispensatum cum Lamech
de quo legitur Genes. 4. quod habuit duas uxores & Lamech.
fuit lexus descendens a Cain & Septimo ab Adam ut
patet ex tribus gl. in c. quomodo 31. q. 1. & non fuisse dis
pensatum cum Lamech. tenet Scotus in q. d. 39. q. 1. art.
1. & ibi Soto. refert Lays. Pineda lib. 1. Monarchia c. 12.
§ 4. & c. 14. § 4. Pro qua sententia Scoti facit expositus in. c.
an non 24. q. 3. ubi Nicolaus P. voluit quod qui sit
duas uxores imitatur flagitium & adulterium Lamech.
& D. Hieronimus in c. quomodo 31. q. 1. ubi gl. concludit
quod Lamech. subiit penam septuagies septies plusquam Cain
pro fraticidio & hoc quia habuit plures uxores Lamech.
Quod est mirabile testimonium de gravitate adulterij
quo puniit plusquam fraticidium & ita relinquitur quod
non fuit dispensatum cum Lamech.

Quantum ad Habasan qui habuit plures uxores ut
legitur Genes. 16. est gravis difficultas si fuerit cum eo
dispensatum & D. Ambros. relat. in. c. dixit Saxa 32. q. 4.
Sentit quod non fuit necessaria dispensatio quod non erat
lex scripta prohibens adulterium quod sententia non sit boni
exitum quod adulterium sine lege scripta semper fuit
prohibitum lege ipsa naturali & probatur Genes. 26. ubi

De consanguinitate & affinitate

Abimelech Rex ydolatra lumine naturali agnouit prohibiti^o adulterij dicendo esse grande peccatum & sic. Senius Nicolai Pape lamech in. l. naturę grauitex peccauit habendo duas uxores ut s. resoluim⁹ Unde resolu^o in Socar^o quod Habraham ex diuina dispensatio^o & lege habuit Agar simul cum Sara ut resoluunt de magis con^{tr} ind. c. gaudem⁹ & ind. c. dixit Sara 32 q⁴. Theologi in 4. d. 33. q¹. art. 2. Pinada lib. 2. Monarchis. c. 2. & ita concludend⁹ est de Habraham de Salob. & de alij sanctis patrib⁹ qui in lege naturę plures habuerunt uxores quod contigerit ex diuina dispositio^o.

Ceterum quantum ad legem scriptam manserit licitum in ista lege scripta habere plures uxores. Et simpliciter q^o nullo modo fuit licitum neq^o obstat q^o opponitur de libello Repudij deuteronomij 24. ubi Moyses concessit dari libellum repudij q^o ad istam difficultatem Sit Autor Naturę xpus Dns Math. 24. q^o Moyses pro duritiam Iudeor⁹ permisit dari libellum repudij que permissio liberabat a pena sed non excusabat a culpa ut declarat egregie D. Cusano. in. c. Sac. vob. 31. q¹. & ita concludim⁹ quod in ista lege scripta que fuit data Moysi anno 2493. non fuit licitum dimittere uxorem & aliam inducere & ita indissolubilitas Matrimonij pedit de lege naturali & de lege scripta.

Ceterum de iura lege euangelica querend⁹ est an licitum sit plures habere uxores & ante omnia aduerte q^o nra lex euangelica cepit obligare statim post mortem xpi dñi notari de pext^o ubi in. c. translat^o & constitutionib⁹ eleganter Medina 1. 2. q¹ 106. art. 3. col. 95. ~ obiit aut⁹ xpus Dns anno 33 sue etatis anno 13. imp^{erij} Tiberij cesaris anno 19. Regni Herodis

anno 3993. creationis mundi ut refert Pineda in
Monarchia lib. 1. fol. 34. & 2°. fol. 40. in hac nra lege
q^u evangelica nullo modo licet nec permititur h^{er}e
plures uxores quin imo est suspectus de h^{er}esi qui
n^{on} intendit plures h^{er}e uxores q^u sentit de sacra^m
matrimonij aliter quam Romana ecclesia ut docent
ad in tt. de sponsa duoy & in c. ad abolendam &
h^{er}eticis & s. resoluim^{us} & docet l^o in 4. d. 33. q. 1. art. 2.
qu^o tri^o veritas catholica v^{er} h^{er}e difficultatem per t^{er}
in. c. quod proposuisti 32. q. 7. ubi refertur ex Greg.
Papa quod si alicui^{us} v^{er} infirmitate prepedita n^{on}
poterit reddere debitum vir ducat alteram & prima
subsidij opem n^{on} subtrahat & ita v^{er} t^{er} expressus q^u de lege uo.
gelica pot^{est} aliquis h^{er}e plures uxores Gratian^{us} ibi d^{icit} q^u
ille t^{er} est d^{omi}ni fidei catholice & multi Theologi dicunt
errasse Papam Ceterum gl^o in p^{ri}mo loco tribuit illi
t^{er} Gregorio magno & q^u t^{er} ille p^{ro}dat ex dispensatio^{ne} q^u
dispensavit Greg. magno cum neophitis angloy sicut
dispensavit in alio loco & refertur in. c. quedam lex 33.
q. 3. qu^o senia n^{on} pot^{est} defendi q^u in c. quedam lex dispen
savit d. Greg. in prohibito. de lege positiva at v^{er} h^{er}e
plures uxores est p^{ro}hibitum de lege nati & divina
quam non dispensat d^{omi}n^{us}. v^{er} post Longam dispensa
tio^{ne} d^{icit} gl^o in d. c. q^u proposuisti q^u ille t^{er} p^{ro}dat in in
firmitate reddendi debitum qu^o fuit a p^{ri}o & impedi
bit validitatem matrimonij sicut impediunt plures
infirmitates de qq in tt. de sigdis & mal. & h^{ec} est bona
solutio^{ne} quam sequi l^o in 4. d. 33. q. 1. art. 2.
resolviendo q^u materiam hui^{us} impedim^{ti} q^u impedim^{ti}
est disparitas cultus resolve q^u in lege natura^m viderat
hoc impedim^{ti} de lege aut^{em} scripta erat ut p^{ro}bat Deuterono

De affinitate

L 87

Ubi prohibetur filiis Israel ducere uxores de Amorreis
& alijs nationibus ut refertur in c. sic em 28. q. 1. col. 9.
& docent Theologi inq. d. 39. q. 1. vñ. art. 1. cum seqq. Specul.
coniug. q. 1. art. 32. & erat in lege Mosaica hoc impedim. impedi
ens & diuiniens & docent d. 5. in lege aut euangelica est
proprie disparitas cultus & ita Sicut licet baptizatus con
tra hat cum non baptizato matrimonium est ipso iu.
nullum explensq. autoritatibus Diui Pauli mortuo
vixi soluta est mulier. vixi nubat in indio hoc
est regulariter cum hominibus sue professionis ut de
clarat c. sicut 791. & istam conclusionem pro
bat traditio ecclesiastica & plura concilia que refe
runtur in c. caue in c. non oportet in c. si quis Iuda
iq. 2891. in c. quanto in c. gaudemus de diuorcijs &
prodit ista conclusio etz in catechumeno itaq. si bap
tizatus hat cum catechumeno non valet matrimonium
glora communiter approbata in c. caue 2891. The
ologi inq. d. 39. q. 1. vñ. art. 1. Nauerus in ma
nuali c. 12. n. 49. Specul. coniugio q. 1. art. 32.
Cob inq. q. 6. d. 11. Ioan. And. de sponsalibus n.
u. Costanus de sponsalibus n. 139. Alex. Carrerig de
sponsalibus c. 20.

Contra oia pudentia imo q. catholicis p. b. d. d. h. e. ma
trimonium cum non baptizatis facit. c. veniens
de p. b. t. e. non baptizato qui se probat q. non solum
per sacram. fidei sed per fidem sacramenti efficit
aliquis membrum xpi. In q. cum catechumeno no
baptizato pot. h. i. matrimonium q. h. e. fidem sacram.
per h. in c. non dubito de consecratio. d. 4. de confir
matione amplius ista difficultas per d. c. veniens ibi
a non baptizatis pot. recipi sacram. conjugis & eucharistia

78
q. cum non baptizatis pot. Ibi matrimonium
pro soluto difficultate adverte q. Sacram³ Baptismi
est necessaria Tanua oium Sacram³ ita quod nonbapti-
zatis nullum Sacram³ noue legis pot. recipere h. est
ueris³ Senia Inoc. 3. ind. c. ueniens de p³bitero no
Baptizato & reliqua que ibi referuntur sunt opinio³
& non sunt Senia Inocentij & ita Inoc. 6. determinat
q. q. p³bitex nonbaptizatus baptizetur & ordinetur
ap³ omnib³ ordinib³ p³ decisio³ h. in c. 1. de p³bitero
nonbaptizato istam equigiam ponderatio³ & decla-
ratio³ ad illum h. passit Soto inq. d. 26. q. 2. art. 3. col.
93. & d. 39. q. vñ. art. 2. pag. 306. ubi respondit merito
q. sam. Verbo a nonbaptizatis ind. c. ueniens que gl.
dicebat ad Sacram³ Eucharistia sufficere Baptismum
flaminis que est erronea ut dicit Soto d. 26. q. 2. art. 3. col.
finaliter dubitari an valeat matrimonium cum
Catholicis & cum hereticis & resolutio q. ualeat mat³
est in grau³ peccatu³ Ite cum hereticis ita gl. in
c. non oportet 23 q. 1. & resolutio Soto inq. d. 39. q. vñ.
art. 2. Nau. in man. c. 22. n. 49. Costanz responsalib³
n. 142. late Simancas de catholicis institutionib³ t. 4. o.
Concluditur est q. in lege Evangelica est disparitas
cultus maior aut³ difficultas occurrit si conuer-
tantur infideles an inter eos sit disparitas cultus
& I. dubitatur de duob³ coniugib³ infidelib³ conuer-
sis & baptizatis & Iy quod inter istos nondatus dispari-
tas cultus sed matrimonium q. erat in infidelitate
statim post Baptismum susceptum efficitur Sacram³ noue
legis conferens gratiam absq. nouo consensu & noua so-
lemnitate ita sentit Soto inq. d. 39. q. vñ. art. 3. pag. 307.
late Specul. coniug. i. & 2. p. infim. q. est perpetuus

notandis ad decus. d. c. quanto & d. c. gaudemus
 Nota circa huiusmodi matrimonium qd si in infide-
 litate exant consanguinei huiusmodi conuersi in i. gradu
 lineæ rectæ vel transuersalis non sunt tolerandi in Chris-
 tianismo sed separandi qd est gradus prohibitus lege nali
 & diuina Unde si exant consanguinei in gradu prohi-
 bito solum lege positua canonica in christianismo no
 sunt separandi qd illa lex positua non comprehendebat in-
 fideles istam sententiam probat d. c. gaudemus de uxoribus & in
 c. de infidelibus §. 5. c. 11. Resoluit Nau. in man. c. 22. n.

Nota circa huiusmodi matrim qd si aliquis conuersus ad
 fidem & baptizatus in infidelitate habebat plures uxores
 & omnes conuertantur cum eo in christianismo solum
 pot retinere primam qd alie non exant uxores ut probat
 d. c. gaudemus ubi omnes dd.

Nota circa huiusmodi matrimonium qd si aliquis in
 infidelitate repudiauerat uxorem & iterum suam & con-
 uertantur in christianismo repetere repudiatam & reti-
 nere quamuis post repudium iterum & non potest
 opponere adulterio qd lex repudij excusat repudiatam
 apud exteri ista notant dd. cum gl. ibi in d. c. gau-
 demus de uxoribus & gl. in c. si quis gentilis 28. q. 1.
 secus uero dicendum est in adultera & repudiata ratio adul-
 terij in infidelitate qd post baptismum non potest iterum
 uixum conuersum & baptizatum ita sentit & dicitur
 in d. c. gaudemus in fine cum gl. & gl. in c. si quis genti-
 lis 28. q. 1. qd. locis dd.

In quo adhuc aduerte quod iste conuersus & baptizatus
 quamuis possit opponere uxori conuersæ & baptizatæ simul
 de adulterio comiso ante baptismum ea in uiente

non aliam ducere ut sentit ex ind. c. Gaudemus & resolu-
Soto in 4 d. 39. q. vñ. art. 3. pag. 311.

Unde nota ad interpretationem. c. si quis gentilis usque
ubi patet quod si quis gentilis ante baptismum gentilem
habebat uxorem modo autem fidelem in sua potestate est
habere vel non post baptismum quod ex ille intelligatur sine
distinctione ex ind. c. gaudemus quod si dimiserit ex. l. re-
pudij post baptismum susceptum non sit in eius potestate
habere vel non sed necessario debeat habere. si vero dimi-
serit non ex lege repudij sed quia fuit adultera post susceptum
baptismum in eius potestate est habere vel non habere. &
ita procedat ex ind. c. si quis gentilis ut declarat Soto in
4 d. 39. q. vñ. art. 3. col. 311.

Modo autem occurrit difficilis questio quae non utitur ex in-
fidelibus sed unus conuertitur in hoc aut. resoluere quod non dicuntur
matrimonium inter ipsos per se iam conuersis. unius nisi
conuersus contrahat. Et matrimonium quod infidelis nol-
uit cohabitare simul cum fidele vel voluit cohabitare
non tamen sine contumelia redemptoris quocumque casu,
ex precedentibus conuersus & baptizatus potest iterum ma-
rimonium viuente coniuge infideli ista sententia patet ex au-
toritate D. Pauli re lata in c. si infidelis & in oratione
& in c. sic em. 28. q. & ind. c. quanto. & ind. c. gaudemus.
Circum quam auctoritatem D. Pauli aduenit quod fidelis bap-
tizatus non tenetur excepto cohabitare cum infideli usque tunc co-
habitare sine contumelia creatoris ista sententia patet ex con-
textura & auctoritate D. Pauli. si ibi decesseris autem ego dico
ubi Paulus supponit consilium non scriptum ut declarat
D. Aug. ind. c. iam nunc ibi nihil est monendo dixisse
& iterum monet quod D. Paulus quod est occasio lucrando & sic
recipitur magis conite ut resoluere Soto in 4 d. 39. q. vñ. art. 3.

De consanguinitate & affinitate

Cob. in 4. r. c. 7. d. 4. n. 4. in qua cohabitatio aduente
 q. si uoluerint cohabitare intelligitur quantum ad actus ma-
 trimoniales. Nota in hoc art. q. quauis conuersus &
 baptizatus non teneatur ex precepto cohabitare cum infi-
 deli uolente etz sine contumelia creatoris no impot
 contrahere matrimonium uiuente infideli ita pbat
 d. c. gaudemus ad fin. Nota circa interpretationem d. c.
 quanto de diuortijs q. dicit ille q. Statim circa eum qui
 relinquit solui matim & i. intellige q. de relinqui fi-
 deli & conuersus quasi duo itinerantes, qui tendit via
 recta de relinquit qui debeat de relinquire ita in
 Christianismo baptizans q. solus tendit via recta de
 relicto istam declarationem collige ex ead. auctoritate
 D. Pauli & si infidelis uiscidit uiscidat & ita intelligen-
 da est q. l. implicata u. relinquit in d. c. quanto & intel-
 lige quod dissoluit matrimonium circa qui relinquit
 non in statim u. q. ad 2. matrimonium sed p. baptizati
 ut s. resoluimus

Pro complemento materiae aduente q. iudex eccles. & eccle.
 de imponere alicuius infideli ut cohabitet sine contume-
 lia uel ut conuertatur ad fidem quo p. d. cap. de iudex eccle.
 de ferre sententiam de iurij. & ita conuersus poterit libere stare
 ita tenet q. l. d. d. c. inter in d. c. quanto & q. isto casu sepa-
 rat matrimonium cum infideli per. 2. matim. l. diuina
 & non positiua ita q. l. d. d. in d. c. quanto l. d. in 4. d. 399.
 vñ. art. 384. Quantum ad hereticos resolu q. vincu-
 lum matrimonij dissoluitur per crimen heresis & s. ibid. d.
 in d. c. quanto dubitans in d. d. an catholicus qui non
 fuit hereticus teneatur cohabitare cum heretico recon-
 ciliato & s. q. quod teneatur cohabitare nisi ingrediatur
 religionem & faciat p. fessio. em ut pbat q. cum matim

in. c. fin. de conuersio. coniug. & in. c. ex. literis & in. c. de illa
in. c. quanto in fin. de diuorcijs qd. locus g. l. o. s. & d. d. refe-
runt rationem dñq. quare catholicus teneatur cohabitare
cum coniuge reconciliato & nō teneatur cohabitare cum co-
iuge fornicaria etz penitente & est ratio qd. hereticus per
reconciliatio. censetur nouus homo per. c. ferrum & c. fide-
lior q. d. Ceterum pro fornicationem quamuis remittat
culpa in pōna non remittitur iniuria illata viro p̄terea
qd. catholicus cohabitando cum coniuge heretica reconciliata
nulla afficitur bigamia at. v. cohabitando cum coniuge
fornicaria efficitur bigamus ideo nō teneatur cohabitare
ut notant glos. & d. d.

Occurrit impedim. de raptu an impediat matrimonium
Ibi & dicitur d. d. e. adueteris q. in hoc art. occurunt
plura sp̄ca. i. de iure civili nō ualebat matrimonium cum rapto
probat. l. un. de raptu virginū & in aut. de mulie-
ribz raptis colatio. q. cum b. u. civili uidebat quidā
canō. antiq. ut p̄bat. c. raptus c. eor. c. placuit 36 q. 2
Alio t. sp̄ca. successerunt canō. recentiores q. admittunt
matrim. cum rapto cum qdā qualitatibz ut p̄bat. c. tria
c. nullus. c. si aut. 36 q. 2. 3. sp̄ca. successit ius decretalium
quo u. indistincte permittit raptu. & here cum rapta. c. penul.
& fin. de raptoribz. 4. sp̄ca. successit Iud. s. r. q. c. 6. de ma-
trimonio ubi statuit quod raptor cum rapta nō possit
here nisi restituta rapta & collocata in loco tuto & honesto
& raptor teneatur dotare raptam siue contrahat siue nō q. p̄bat.
in Iud. De p̄dentibz & de hoc art. est uident. Belmond. &
publicis concubinarijs. xi. de stupro n. 36. & Jacobacig. &
concilijs lib. 6. art. 3. n. 20. Barquius de nuptijs lib. 2. n. 21.
Cobb. inq. 2. p. c. 3. d. 9. Nab. in man. c. 22. n. 47. Ardicionator
Bernardi Diaz in practica c. 73. col. 206.

In hoc aut. adverte qd est duplex impotentia Una est naturalis
& perpetua alia est accidentalis. De prima impotentia in
telligitur i. pars de frigida de secunda impotentia in
telligitur v. Pars de maleficiatis, Potentia naturalis
perpetuandi que nulla arte medicamenti citra mira-
culum auferri pot. & impedit pro ineptam dispositio. Legi-
timam copulam. De qua impotentia naturali & perpetua lo-
quitur c. i. c. laudabilem c. fraternitatis de frigidis Theo-
logi inq. d. 34. q. v. art. i. cum seqq. Nau. in man. c.
22. n. 59. Specul. coniug. ist. art. 38. Brunelg de sponsal.
concl. 28. Alex. Carrerig de sponsalib. c. 15. & 16. Ioan.
And. de consanguinitate n. 20. Cintoling de affinitate imp.
Manquarie de affinitate n. 200. Valle de dote q. 104. Rose-
lus de legitimitate n. 66. qui d. concludunt qd impotentia
naturalis & perpetua impedit matrem h. & d. i. m. t. sedum
constituentes varia exempla huius impedim. & impoten-
tiz. Exemplum si aliquo artificio medico etz ferrea vel
cauterio pot. auferri impedim. non est naturale nec im-
pedit matrimonium quavis cum summo dolore pacien-
tis auferatur & tenetur perpetui qd in culpa fuit delicto
habendo cum illo impedim. si tñ non possit auferri
illud impedim. sine evidenti periculo vite vel cum
arte magica auferendus non est & censetur naturalis & perpetuus
ut patet ad p. b. si in c. fraternitatis de frigidis
Maroxaus & Grauss. disputatio est de modo pbandi
huiusmodi impedim. in quo aut. concurrunt varia iura
& i. b. in c. i. de frigidis modo constituit mensem mo-
do q. menses modo annum & dimidium ad pbandi
hoc impedim. & b. in c. laudabilem de frigidis cons-
tituit tres annos aliam varietatem vide in c. fride-
rigidis circa quæ iura laborant ad. & d. Solutiones

posuit Prepositus in. c. 1. De frigidis inter quas solutio
 illa reddere agendam qd in c. 1. De frigidis e sine
 autoritate & autore id ei credendum non e. que solutio con-
 fundit qd ille ex hie autoritatem legis ex compilatione Gre-
 gory. 9. preterquam qd concl. illig ex pbat ex D Greg. inc.
 1. 33 q. 1. Un. resolu. p uera declaratio. qd pua arg. pbi
 impedim. impotentis I. p euidentiam facti p inspectio.
 corporis ut pbat. c. pposuisti de pbat. & c. fraternitatis de
 frigidis. 2. pbi impedim. p lapsum truenij ut pbat. c. la-
 udabilem de frigidis. 3. pbi p proprium iuram. quo iu-
 rant coniuges de ueritate. Hoc supposito componit ista
 u. hoc modo si alter ex coniugibz p clamauerit statim pbi
 impedim. & stat de tali impedim. p inspectio. corporis & p
 proprium iuram. utriusqz coniugis q iurent de ueritate
 esse impotentes & septem consanguineos vel ppinguos
 q iurent de credulitate esse illos impotentes statim pbi
 separari matim.

Ceterum si no fiat statim proclamatio sed post aliquod
 tempus in hoc casu si vng reclamant & alter negat impo-
 tentiam expectandus e truenium p multas cas i. qd est p-
 sumptio i reclamantem qd aliquo tempore tacuit & est pre-
 sumpt. p matrimonio ex confesio. alteriqz coniugis p
 istas causas no est admittenda statim pbatio d. matim
 sed. expectandus est truenium & procedat. c. laudabilem
 de frigidis Lasso aut truenio si p ueraxerit q dicitur
 admittenda est pbatio & est pbat. huiusmodi facienda
 in reclamante si maneat inhabilis vel no & in fe-
 mina si reperiat. Virgo cum suo p prius iuram. q
 non fuit cognita a viro nec potuit cognosci & cum
 iuram. septem ppinguoz de credulitate separandus
 est matim & pcedat d. c. laudabilem ita Ab. in c. 1.

De impedimento maleficij

De fugid. Brunelg mangiaru Soto. S. impedim^{ti} male
non perpetuum sed ad tempus. Si q^o puenit ex defectu etatis per
c. i. de desponsatio. impub. cum seqq.
Impedim^{ti} v. accidentalia dicuntur que pueniunt ex im
mediata illuso. & occupatio. de monis vel ex arte magica
de huiusmodi impedim^{ti} accidentalib^{us} procedit 1° pars 1^a
De maleficiatis ubi omnes scribentes de optimo in c. sig
sorciarias 33 q^o 1^a circa que impedim^{ti} aduente q^o aufer
ei non solent nisi p^{er} ieiunia & descatio. Sicut q^o ut p^{ro}
euangelica lectio. dicente xpo. Ino hoc genus demonioz
p^{er} oratio. & ieiunia curati & probat d. c. si per sorcia
rias 33 q^o 1^a. Ceterum maleficia que pueniunt ex arte
magica aliquando curantur medicina aliq^ua. v. non cu
rante & si alia arte magica curari possint huiusmodi
maleficia curanda non sunt cum peccato perq^o in c.
qui sine saluatore. 26. q^o 2. resolu. Brunelg desponsal.
conclusio. 18. Soto inq. d. 34. q^o 7° art. 3. que sentia p^{ro}
cedit quavis aliquis magice sit paratus ad curandos
contra plures ad. & Narrabit dicere licere alicui
vbi alienis malitia ad suam utilitatem p^{ro}bat q^o in
c. mouet 22. q^o 1. q^o 1^a q^o 1^a q^o ista sentia procedit quando ille
aque peto pot^{est} prestare sine peccato sicut in usurario
habet. Ceterum a magico non passum petere sine
peccato nec ille prestare ita Soto. S.
In hoc impedimento impotentia sunt quedam iura que
censentur contraria in effectu ut est q^o in c. i. defugidis
ubi probatur q^o si facta diuortia p^{ro} hoc impedimentu
impotentia contrahatur secundum matrem vel pat^{er} no
ualet sed censetur decepta ecclesia id^{em} p^{ro}bat in c. 2. in
c. laudabilem in c. fraternitatis defugidis in c. re
quisisti 33 q^o 1^a. In contrarium facit. c. si per sorciarias

De affinitate & consanguinitate.

492

339. ubi diuortio facto pro impotentiam si dicitur
Im. matrem ualeat Ad istam contrarietatem Rit g. l.
fin. in d. c. si per sororarias quod autor illius & non fuit
Imarus. Sed Ignarus dicitur itaq. ille & non habet auto-
ritatem. It. tri omnia g. l. quod diuortio facto
pro impedim. reale & perpetuum alterius coniugis si
ille qui patiebatur hoc impedim. dicitur Im. matrem non
ualeat Sed redendum est ad primū & ita procedat & in
d. c. de frigidis cum similibus si uero celebratur diuortium
pro impedim. accidentale & pro maleficio quod sepe
contingit quantum ad certas personas quantum cele-
brato diuortio sit dicitur Im. matrem non est sepa-
randa q. ecclesia non fuit recepta in senia dicitur
procedat. d. c. si per sororarias ut declarat q. celebratur
in d. c. de frigidis ubi reparari ubi dicitur. Non obstat q. dicitur
Non obstat arg. pro dicitur & I. non obstat q. dicitur
m. de sponsionibus in quo art. variant ad in. c. q. sedes
c. de frigidis. in. ij. qui ubi g. l. 3297. & in l. Sponsionum 122
de uerbis sig. in l. si serua 39. d. si Sponsionum de iur. dotium
in l. sed e. queritum. 6. d. lib. d. post. Theologi in 4
d. 349. un. art. 7. Specul. Coniug. 17. art. 33. Nau. in man.
c. 22. n. 30. Brunel. de Sponsal. concl. 23. Ioan. Gutierrez
in questionibus canonicis q. 16. Ex g. g. nota q. cum spa-
done ex utroq. latere non pot. consistere matrem & e.
ratio fortissima q. si quomodocumque Spado nullo modo pot.
effici una caro cum coniuge ita d. Th. allegat. a solo
S. g. si non efficiuntur una caro nec possunt effici nullo
modo pot. inter eos constare matrem & fratrem dicitur
intolerabile e. ut resoluit solo S. Contrariam
senias tenent plures dicitur quos refer. Magister Pa-
lacios dicitur in 4 d. 34 q. un. art. 7. & nouissime

Gutierrez s. pro qua sententia allegant plures rationes quas
notat gl. in c. y qui s. r. g. 7. & allegant d. l. si serua
39 s. si spadoni de iur. dotium ubi cum spadone ualuit
matrim & allegant. l. sed e' quiritum. 6. de lib. & post. s.
ubi spado pot. instituere vel exheredare posthumum
q. supponit q. poterat serua uxorem allegari Preterea
usus ecclesiarum quae admittit huiusmodi matrimonia cum
spadonibus Hodie tri. i. sententia proualuit & tenenda e'
ita q. nulla matrimonia possint effici cum huiusmodi
spadonibus q. auctoritate Apostolica declarati sunt
inhabiles ad matrimonia & si defacto fuerint de
facto sunt separandi ita statutum e' nouissimo
motu proprio Domini nri Sixti 5. edito die 29.
mensis Junij anno 1587. anno 3. Pontificatus Dni
nri & hoc tenendum e' secusa 2. opinione.
Non obstat l. si serua q. d. si spadoni de iur. dotium q. d. p.
q. illa l. no. potest in spadone ex utroq. latere sed in spa
done ex uno latere qui spado generare pot. & sanguinem
& militare pot. ita l. Pomponij 6. de edilio edicto &
l. qui cum uno q. de re militari istam resolutiones
posuit Ioan. Brunelg de sponsalibus c. 28. Soto iur. q.
34. q. vn. art. 2.

Non obstat 2. difficultas q. qui scit scienter cum
impotente ualuit matrim. & impotentia no. annullat
matrim. de isto arg. & difficultate tractant dd. p. h. ibi
in c. consultationi de fugiendis & p. ad hoc arg. q. quis
scienter. Sed cum impotente impedim. naturali & p. petro
no ualuit matrim. ita resolunt dd. in c. consultationi
occludentes q. qui scienter dixit cum isto impotente pot.
cum alio & tunc ualuit matrim. tenebitur impo
tentem a lere pro sua uita for. c. q. proposuisti 3297.

In hoc in aut. adverte quod in c. consultationi de frigidis
 concludit qd qui coit cum impotente scienter si non possunt
 vivere ut coniuges vivant ut fratres & sorores idem pbr
 in c. requisiti 33 q. 1. quae uera sunt ista declaratio.
 qd huiusmodi coitentes cum impotente uiuant honeste &
 caste sicut fratres & sorores ita qd des amplexus & lasciu
 actus inter se sunt peccata mortalia ut scilicet Soto
 in qd 34. q. un. art. 2. Nau. in man. c. 3 n. 7. c. 22.
 n. 9. Specul. Coniug. ip. art. 33. Brunelg de sponsalibz
 concl. 23. Gutierrez in questionibz canonicis q. 16. n.
 6. Sicut aut ex nouissimo motu proprio Domini nri
 Iusti S. S. relato euidenter uidet matrimonium nulla
 inter huiusmodi impeditos spadores etz si scienter coit
 cum eis & qui iam coit uiuat sicut fratres & sorores
 ut dicunt iuxta allegata & si rapti fuerint uiuere in honeste
 in eod loco separantur ab ordinario ita in illo motu proprio
 scilicet. finaliter no obstat qd dicebamz inter senes consis-
 tere matrim qd Dy. qd si fuerint huiusmodi senes nimio senio
 confecti inter eos non consistit matrim qd realiter censentur
 impediti ut scilicet D. Th. allegata a Soto. S.

In h. ibi subarra ut

De mat. clandestino diximus aliqua in pi. huiusmodi
 modo audiendo e' de penis quas incurrit qui clandes-
 tine coit & i. pena sumitur ex c. cum in hibito S. 1.
 de clandestina desponsatio. ubi si matim coit clan-
 destine inquaduhibito filij inde suscepti manent illegi-
 timi non obstante ignorantia parentum & ita e' gra-
 uissima pena coitentes clandestine qd eoz ignora-
 tia no legitimat filios inquaduhibito S. h. in c. re-
 ferentia in c. peruenit in c. extenore qui filij sunt
 legitimi qd iuris pbr qd ignorantia parentum vel

Unig ex parentibz legitimat prolem in gradu subito
que sentia pcedit qn. matim e' d'cti in gradu
subito publica coram eccl. ut pbat, c. 2. qui filij
sunt leg. futa matim clandestinum in gradu sub
bito no' legitimat plem ut docet d. c. cum inibitio d. 1.
e' bona id q' qui clandestine s'nt conseruolosus
e' affectate ignorantiz ut dicit d. in d. d. i. eleg. 1.
non exusti mo. q. de administratio. tutor. Pontifices
in c. consuluit de off. deleg. ubi gl. v. odit lucem &
istam idem late ampliat Romanus singulari p. r.
& ita relinquitur q' i. p. na matrimonij clandestini
e' illegitimatio filioz in gradu subito p. r. inde.
cum inibitio d. 2. Qui d' h'et q'auem difficul
tatem p. c. quod nobis qui filij sunt leg. ubi pbat quod
filij nati ex mat. clandestino remanent legitimi & pro
constanti habentis e' q' ind. c. q' nobis p. r. clandesti
nitatem fuit impedim' annullans matim ut e' tenet
cons. interpretatio & ita sunt difficillima ista iura &
ex diametro sua respondunt ind. c. q' nobis refert q.
interpretatio. in huiusmodi iura q' p. r. m. d. i. s.
Illa e' bona interpretatio q' p. r. d. c. cum inibitio d. 2.
procedat quando ecclesia nunq' approbavit illud ma
tim clandestinum nec dispensauit in impedim'. p.
v. ind. c. q' nobis procedat quando ecclesia approba
uit matim clandestinum postmodu' & publicauit dis
pensando in impedim' que approbatio & publicatio
retrotrahitur a p. r. d'ctis & ita manent filij legiti
mi concepti ex tali mat. clandestino istam interp.
tatio. q' uanuis excludat Ab. Sequitur magis conu
da ut refert Rod. Suarez in. l. 1. tit. 6. lib. 9. fori col. 196
Ladoung de Sardinis de nialdy liberis et. de legitimatio. p. r.

De affinitate

nullo sensu percipiuntur ut contingit in matrimonijs
& probat c. ppositi & c. cum matrimonij de probationibz
q. in mati. non requiruntur testes o. exceptio. maiores.

¶ sic. post publicatas attestatio. in mati. possunt
recipi testes ut probat n. b. ibi coram te iurare. notat
gl. v. coram te ad uero huiusmodi testes ^{recepti} post publicatas
attestatio. non sunt omni exceptio. maiores sed sus
pecti de falso ut probat b. in c. fraternitatibz de testibz
q. in mati. non requiruntur testes omni exceptio.
maiores

Precedentibz non obstantibz tenendus e. cu. nro. b. q. in
mati. requiruntur testes ex omni. Circumscripti & o.
exceptio. maiores ita tenendus e. etz quantum ad iudices
q. in ca. matrimoniali dnt esse Circumscripti omni exceptio.
maiores & in ca. matrimoniali proprii Iudices sunt
Epi congregati in Concilio ut probat c. penul. 39 q. 6.
& Epi de se sine Concilio sunt etz Iudices ut probat. c.
auditis de descriptionibz & c. accidentibz de excessibz p. lator
& c. penul. de in integr. rest. & nouissime in Trid. ss. 24.
c. 20. de reformatio. vers. ad huc & l. 7. tt. 10 f. 4 & l.
56. tt. 6. f. 1. quibz locis dd. & resoluit Beatus b. & Epi
z. filii. Lauing de potestate capituli de euacante q. 10
& p. Lancelotus Comad. in templo uid. lib. 2. tt. 9. de Epi
d. 3. n. 52. Cobb. in 4. z. c. 8. d. 12. Padilla in l. 1. n. 57. &
Iuris & facti ign. qui ad notant plures rōes quare ca.
matrimonialis ptineat ad solum epum & e. rō. q. ca.
matrimonialis e. grauissima & res sancta sancte
tractanda ut probat in Trid. ss. 24. c. 10 de reformatio.
matrimony & res graues ptinent ad solum epum
ut docet Inoc in c. 2. de eo q. furtiue ordinem sus
cepit quem referunt dd. in c. 2. de clericis pugnantiibz

39
inducto Abb & Praeposito S. Vicarij etz epi vulgo
Provisor pot ee iudex in ca matrimoniali p d. in e fin
recognatio spuali ubi Abb & Praepositus concludit ei
rempetuo notanda ad inaptatio. c. 1. de off. Vicarij
lib 6. q Vicarij generalis epi ex generali comissio.
pot cognoscere de ca matrimoniali qd idem e tribunal
de iudicium epi & Vicarij generalis ut pbat d. in c. 2.
de consuetudine lib 6. & inc. Romana de app. in 6. &
ita Vicarij epi de esse ecclie qd e iudex in ca matrimo-
niali ut docent ad. in c. 2. de iud. & probat d. in c. in no uo
ad. 169. 2. & resoluut lib 6. in c. alma mater ip.
S. 11. n. 7. & in 4. 2. p. c. 3. S. 12. n. 1. cum segg.

In hoc art. e quotidiana q. an Vicarius epi pos-
sit dispensare circa publicatio. matrimonij quod dnt
pcedere s. de iud. Concilij Trid. S. 24. c. 1. de reformat.
mat. & Menoch. cons 69 n 59. volumine 1. concludit
quod Vicarius generalis epi no pot remittere istas
publicatio. s. qd relinquunt arbitrio ordinarij &
ea que relinquunt alicuius arbitrio non egrediuntur
personam ut pbat ad. pex ibi in. 1. qualem 22.
de receptis arbitris & ea que requirunt specialem
industriam no comittuntur alteri ut pbat d. in e fin.
cum suis S. de off. deleg. & ita in generali comissio.
quam het Vicarius non het quod remittat denunci-
ationes ita Menoch. S. quam sententiam tenet Doctor
Paz in practica lib. 2. c. 3. n. 11 per aliam eodem singu-
larem quod remittere publicatio. e dispensare at vero
dispensatio non includitur in generali mandato &
comissio. pex d. in c. quod translatio. de off. Legati
& e bona gl. in c. qua de causa 294.

Ceterum contraria sententia e verior imo q Vicarij

generalis

Generalis possit remittere istas publicatio. q. ut re-
soluimus pot. tractare causas matrimoniales q. pot.
tractare istam. cum matrimoniales. Et no. obstat
dicere quod relinquitur arbitrio q. d. q. relinquere
arbitrio ordinarij & non solum epp. ut dicitur in
Concilio S. allegatus ad vero Vicarij epp. censetur
ordinarij & habere eandem iurisdictione. cum epp. ut
stat. c. r. de consuetudine lib. 6. Et c. Romana de
appell. in b. optima gl. 2. officialem in c. 2. de off.
Vicarij lib. 6. Et gl. in v. generaliter in c. Romana
in p. de appell. in b. Cobb. lib. 3. uariar. c. 20. n. 6. Et
ita istam 2. de nias tenet Specul. Coniug. in appendice
& resoluunt late Adicionator Bernardi Diaz c. 73 in
fin. quod nota ad Decisio. q. in c. 1. & 2. de off. Vicarij
in b. Et ad Tit. S. 24. c. 20. de reformatis. matrim.
Disputauimus de grauitate iudicium in ca. matrimoniali
modo agendis e. de grauitate probationis in quo articulo
nec q. e. celebris & vnicq. qui in ca. matrimoniali re-
quirit testes ex omni. circumspectos & omni exceptio.
maiores q. pro ead. sentia in c. licet ex quadam detestib.
& dicuntur testes omni exceptio. maiores qui non possunt
repelli aliqua exceptio. ita declarat gl. 5. v. maiores
& gl. v. donec in d. item uerbor. inst. de inutilib. sig.
Et gl. fin. in c. at si clerici de iud. quib. locis ad. &
integritas legitimas idoneitas faciunt testes omni ex-
ceptio. maiores ut declarat Joan. Monticelus de testib.
& integritas & ca. matrimonialis censetur in iure
nro grauisima per q. in c. si pro debilitate de off.
deleg. ubi ca. grauis ex nulla causa pot. subdelegari
a delegato Pape & intelligunt da. cum grauem ma-
rimonialem & e. causa magni facti ut dicit q.

in c. fin. de procuratoribus in b. & causis matrimonii
civilibus & criminalibus censentur eiusdem gravitatis
ut probat novissime Tred. ff. de iur. iud. c. 20. v. ad huc ele-
gantius & copiose Alex. cons. 143. & 147. 2 h. consiliorum
Decii cons. 133.

Ex qua celebri doctrina nota ad glossam 2^{am} in c. veri-
tatis. i. de testibus que gl. probat quod quavis in causis civi-
libus ex fama cum uno teste efficiatur plena probatio
non in criminalibus in quibus requiruntur probatio
plena omni exceptio. maiores hinc clariores ut probat
l. fin. de probationibus idem tenendum est in causis matrimo-
nialibus quod non sufficiat fama & unus testis ut notat
inter terminis Alex. & Decius s.

2° nota ad glossam celeberrimam v. absolutio in c. mulieri
de iure iurando que gl. probat quod habenti se implenda
probatio pro se potest deferri iuramentum ad plenam probatio-
nem quod non habeat locum in causa matrimoniali quam glo-
ssa celeberrima & notanda resolvit Alex. & Decius s.
Accedentes ad solutio^{em} arg. & qui dicantur testes
legitimi in mari quantum ad feminas ad iure quod femi-
nae omni aetate censentur habiles ad testimonium
ut patet ex ratione lib. ii. de legibus in l. Mosca
& in alijs legibus repelluntur et mulieres ad testi-
monium ut refert Josephus lib. 4. antiquitatum c.
latys. Tred. l. 9. conubiali ubi expluratio in pu-
blica refert quod pro magno & eximio privilegio
tributum est Tarquinii Sacre Virgini vestali quod
ferret testimonium hoc autem de iure canonico magis
in specie prohibetur est ut probat h. in c. foris. d. testes
de iuribus sig. & in c. mulierem 33. q. 5. que una pro-
cedunt. In dubio in causis criminalibus criminaliter

De affinitate.

intentionis ut notant gl. in locis Regl. in c. 32
testibz & in c. tam literis & feminas ed. ti. de testibz &
gl. magna in c. per tua & l. de Symonia. Unde mi-
randa e quomodo in ca matrimoniali in qua requirun-
tur probato. sicut in causis criminalibz ut s. resolu-
my admitantur femina ad testificandis in ca matrimo-
niali per. c. super eo. 2. de testibz & ita v. quod nix
h. non possit probare qui requirit in matrimonio tes-
tes omni exceptione maiores femina autz non e
omni exceptio maior ut s. hant iura s.

Pro solutio. difficultatis variant ad s. h. ind. c.
super eo 2. de testibz Ex quibus collige quod nix
p. declaratu per. c. super eo. 2. de testibz quod femina
in ca matrimoniali teneatur testis legitimus omni
exceptio maior hoc e quod non possit repelli a testi-
monio in matrimonio eo quod sit femina quam
declaratio. possunt Abb. in d. c. super eo. pro quate-
claratio. facit q. dictum de testibz e prohibitorium hoc
e. quod omnia consentu legitimi ad testificandis nisi
specialiter prohibeantur probat. l. 1. cum seqq. de testibz
at vero femina non prohibentur de iure canonico dicere testimoni-
um in ca matrimoniali q. consentu testes legitimi
& hoc e bona declaratio nri q. quod femina in causa
matrimoniali consentu testes ex omni. circumscripti
& omni exceptio. maiores.

2a declaratio ad nrum q. testes in mati. possunt exco-
sanguinei ita pbat d. c. super eo. 2. de testibz melior q. in
c. videtur qui matrim. accus. pos. quibz concordat l. 15. ti. 9. q. 4.
quoniam sunt difficilissima si aduertat quod consanguinei
non sunt testes legitimi in causis consanguineoz ut
pbat c. si testes 394. & l. testis idoneus q. de testibz v. ita

Nam in c. Sacerdos de penia d. 6. n. 27. quæ sunt notanda
ad d. c. p̄terea 27.

3. nota ex precedentibus ad interpretatib. c. 2. f. incipit super
eo ubi ex sola fama determinatur cā matrimonialis
& ita in quibus in mat̄ non requirantur testes de exceptio
maroris contra nūm. p̄.

Pro solutio: difficultatis aduere quod ex ind. c. 2. Sed gra-
uis difficultas quas notauimus ad p̄ in c. p̄terea 27
sponsalibus & p̄ter illas difficultates obstat fortiter
c. super eo. de eo qui cognouit consanguineam uxoris
suis ubi causa matrimonialis non determinatur ex
sola fama neq; ex confessio. Sicutum simul cum fa-
ma obstat p̄terea p̄ in c. p̄terea 27. de testibus
ubi in causa matrimoniali requiritur testis de
visu requiritur violenta p̄sumptio requiritur
fama & requiruntur alia adminicula legitima
contra p̄ ind. c. 2. f.

Pro solutione Primo dicitur ad quod ad dissoluenda spon-
salia defuturo & impediendo matrimonium de presenti
sufficit unus testis ut in c. 2. p̄terea 27. de sponsalibus
eod. modo ad dissoluenda sponsalia defuturo & impedi-
endo mat̄m de presenti sufficit sola fama & procedat
p̄ ind. c. 2. f. inter que iura ē egregia & notanda adu-
q; in c. p̄terea 27. ex testimonio illius testis non impe-
ditur mat̄m si interuenierit iuram. ubi nisi iuram.
intercesserit & hoc ē tenens 3. Host. ibi sup. l. t. d. d. d.
(maxime) & ita contra Host. tenet Abb. ibi. Ceterū
in d. c. 2. Soc. sola fama dissoluit matrimonia de
futuro & impedit mat̄m de presenti ut tenet gl. 2. f. de
ind. c. 2. f. & ē coniter approbata per ad. ibi & ind. c.
p̄terea 27. & ind. c. super eo. de eo qui cognouit consang.

De consanguinitate & affinitate.

Ramirez

299

Et e' ratio dicitur inter ista iura quod in d. c. p'terea. v. ille
vnius testis non erat integer nec omni exceptio maior
quod deponeret de p'ua turpitudine & deponeret secreto
Et iterum fama e' testis integer omni exceptio maior
per h. cum gl. v. fama in c. 1. de appell. Et ita fama tan-
quam testis integer impedit matrim de p'senti et iurati
ut in d. c. 2. f. quam declaratio collige ex aductis per
Cob. in q. 2. c. 6. de iur. 20.

Contra p'cedentia obstat h. in c. cum in tua 29. de sponsal.
ubi ad impediendo matrim non sufficit fama nec vnus
testis nisi fuerit persona grauis omni exceptio maior &
ita ille h. dicit h. in c. 2. f. ubi sola fama impedit matrim
& contradicit. c. p'terea. 2. de sponsal ubi vnus testis non-
integer impedit matrim.

Pro intelligentia difficultatis aduerte ad speciem h. in
c. cum in tua ubi fuit iste modus p'cedendi Iudex or-
dinarius pmulgauit matrim d'entes faciendo publica-
tio. Et decisio. c. cum in ihibitio de clandestina despon-
satio. Et in Trid. s. 24. c. 1. Et hoc e' quod dicitur c. cum
in tua quod Iudex posuit banna ad que banna & publi-
catis seu monitijs nullus contradictor apertus &
ita d'entes uolabant. Et hoc matrim iudex aut noluit ad-
mittere quod erat fama & rumor qui p'stabat impedim?
priuatum in ista ambiguitate. Et Papa q. Si vnus testis
persona grauis denunciat impedim? matrimij alle-
gato fama non admittant d'entes ad matrim.
Hoc supposito conceda illum h. cum c. 2. f. quod in hoc
c. 2. fama erat publica & sine d'ictio. in c. cum
in tua non erat publica sed rumor & cum d'ictio.
Ideo non impediuit matrim ut dicit gl. 2. & gl. 2. f.
fama conceda etiam illum h. cum c. p'terea 2. de sponsal.

gi ind e pterea ille testis no integer deponere de im
pediti sibi noto deo impedivit matrem. Si ind c.
cum intra illa psona grauis no deponere de im
pedim. sibi noto sed defama ideo requirere qd est
persona grauis ut Pl. gl. ubi v. psona grauis
Pro complemento huius disputationis aduerte ad ex
in. c. Super eo de eo qui cognouit consang. ubi in ca
matrimoniali non sufficit fama nec confessio. Fentiu
ita contra oia allegata. Et qd c. super eo
pcedit in mat. iam deo soluendo in quo mat. soluendo
non sufficit fama nec iudicialis confessio sed requirunt
amplissimas pbatios omni exceptio. maiores per nium
Et per qd sicut ex quadam de testib.
Ad q. arg. de. c. fraternitatis de testib. Pl. gl. v. coacte
q. speciale e in mat. ut post publicas attestaciones
recipiantur alij testes p. periculum adulterij ne con
iuges maneat in perpetuo adulterio sicut speciale e
in mat. q. sentia non transeat in rem iudicatam ut
in c. latro in c. consanguinei de iud. ita resolvunt ad.
Et scilicet prepositus
Ad finale arg. q. erat de. c. pposuisti de pbatib.
ubi admittuntur testes de credulitate in causa ma
trimoniali. Et non sunt omni exceptio. maiores contra
literam nri. Et quod speciale e in matrimonio quod
admittantur matrona que deponant de credulitate
non possunt dicere de veritate q. deponunt de re non
perceptibili aliquo sensu corporeo. Et si quidam matrona
non sunt testes omni exceptio. maiores q. oculus obs
tetricis fallere pot. Et fallunt ideo insufficientes sunt
ad soluendo matrem ut pbatum ind. c. pposuisti de
in c. cum matrimonij de pbat. q. soluitur de Carig.¹³

Ad. c. super eo. 2. Sug. tt.
quomodo consuetudo impediatur matrimonium vide eis.

Ad. de in. c. quod dilectio 3.
quomodo testis debeat computare gradus exordiendo
ab ipse vide in c. fin. j.

Ad. c. de infidelibus. 4. Soc. tt.

Quomodo inter infideles constet matrimonium
que impedimenta annullent vide quod diximus in impe
dimento de disparitate cultus.

Ad. c. super his 9. Sug. tt.

Quomodo coniuges non sunt affines inter se sed prin.
de capita affinitatis de quomodo consanguinitati coniu
gum non sunt affines inter se unde duo fratres pos
sunt habere cum duobus sororibus de pater deus filium
pot habere cum aliqua habente filiam de via filius
cum filia nouerca vide in definitis affinitatis.

Ad. c. quia circa ibi falsa causa.

Nota quod falsa causa expressa vel veritas annullat
gratiam de dispensatio. in quo idem de e' celebris in iud.
glosa v. falsa causa opponit contra istam sententiam
de l. i. cum seqq. C. de falsa ca' ab iudice legato de in
l. si ita legatum 12. de in l. demonstratio 17. l. cum
tale 71. d. falsam de condition. de demonstratio. qd pbi
quod falsa ca' non vitiat ultimam voluntatem q' no
debet uiciare dispensatio. de gratiam p'erea falsa ca'

non vitiat contrarium ut probat l. i. de ignorantia
actio. propterea falsa causa non vitiat religionis professio.
ut probat c. exp. 2. de conversio. coniug. q. falsa causa
non debet viciare dispensatio. & quoniam.

Pro solutio difficultatis adverte qd e duplex causa una
proxima & finalis alia remota & impulsiva causa fi-
nalis vitiat dispositio. agentis si fuerit falsa eleg-
ta ita intelligendus in l. fin. de her. red. ind. qd causa fin-
is obiectum voluntatis & intellectus sicut frigus
e obiectum visus & portus e obiectum nauigantis &
omnes agimus pro finem eleg. Bald. in l. vii. c. qd no
petentium. petentibus accrescat & in l. i. c. de falsa
causa adiecta legato causa vero secundaria & remota
etsi falsa non vitiat dispositio. qd non mouet finaliter
eleg. Cons. in l. 2. de fin. de donation. & resoluunt da.
in c. vii. de clericis non residentibus lib. 6. Truac. in tit.
de cessante causa limitatis. da. in vii. de ca. p. 13.
Scripserit ubi frugens col. 12. & 15. modo responde
ad difficultatem quod causa finalis falsa vitiat sem-
per dispositio. causa vero impulsiva falsa non vitiat
dispositio. & ita procedant iura in diuina legata
ut resoluunt scribentes 5.

Ex quibus nota quod in interpretatio dispensationis
vel legati exprimentis e causa finalis & impulsiva
que possit mouere vel retardare principem ad conce-
dendo & si ista causa non fuerit expressa vel falso
expressa vitiat ipso iure dispensatio. & quoniam
per nium ex quem adpositum notant da. 5. dicentes
esse contrarium in impetratio. rescripti ad lites quod
falsa causa expressa vel tacita non vitiat ipso iure per
cum materia in c. exp. & in c. ad audientiam 2. de

De consanguinitate & affinitate

rescriptis & pro isto notabili nū. q. quod cā impulsiva & se-
cundaria exprimenda ē in gratia & dispensatiōe. allegatur
reg. c. 2. De rescriptis ubi in gratijs & dispensationibz semper
ē intelligenda conditio si p̄ca ueritate nitantur & ita quelibet
falsitas imp̄tibz annullat gratiam & dispensationem.
De allegatur pro ista sentia. c. ad aures de rescriptis ubi impe-
tratio gratie ad beneficia requiritur quod fiat mentio etz
de qualitate primi beneficii quz ē cā secundaria & impulsiva.
3. facit. c. postulari de rescriptis ubi postq. p̄ annullauit
litteras graciosas reddit ratio. quod si fuisset exp̄sum habere
vicariam non defacili scriberet & ita causa impulsiva & se-
cundaria quz reddit difficiliorē principem nullomodo ē tacenda.
Allegatur etz p̄ pro ista sentia memorandus in c. non pot. in
p̄. de p̄bendis lib. 5. ubi p̄. p̄. declarat quod qui in gratia
de p̄bendo beneficio nō fecit mentio. de minimo benef.
quod habebat ip̄o iure caruit gratia quauis littere essent con-
cesse facta mentio. de beneficio & ita n̄stant ad. quod taci-
turnitas cuius quod non impedit gratiam vitiat gratiam
idem probat. c. si motuppio de p̄bendis in b. & hanc conclu-
sio. quod taciturnitas cause impulsivz vitiat gratiam
& dispensatiōe. p̄ter ad. 5. docet Thach. de casante causa
limitatio. 1. n. u. cum seqq. Cobb. lib. 1. uariar. c. fin. n. 1. & seqq.
Ceterum pro contrario sentia imo quod causa impulsiva
& secundaria tacita vel exp̄sa non vitiat gratiam nec
dispensatiōe. allegatur. 1. p̄ in c. super litteris ubi in fina-
libus verbis concludit p̄. quod littere gratiosz impetratz
cum expressio. falsi vel suppressio. Verū si Papa concederet
nihilominus ualeant tales littere ita probat p̄ q. expressio
falsitatis vel suppressio ueritatis nō vitiat litteras gra-
ciosas. De probatur ista sentia per p̄. difficile in c.
iudis p̄bendis 3. considerantes ibi nihilominus litteras

gracioso concederem, & ita probat quod suppressere causam
impulsivam non annullat gratiam.

Finaliter facit quod in c. si pro clericis pauperibus de beneficiis
lib. 6. si advertas quod esse aliquem in sacerdotio ad obtri-
nendum beneficium curatum movet papam ad concedendum
ut probat quod in c. cum adeo de rescriptis modo dicit quod
in c. si pro clericis pauperibus quod tacere istam quali-
tatem non annullat gratiam.

Pro concordia precedentium iurium distingue inter causam
impulsivam gravem & leviem causa impulsiva gravis
que sine dubio videret difficiliorem concedentem sine
dubio annullat gratiam & dispensatio. si non expri-
matur vel falso exprimatur & ita procedat quod cum
sua reg. in c. super literis & in c. postulasti de rescriptis.
si vero causa impulsiva non est ita gravis quod diffi-
ciliorem videret concedentem si non exprimatur non an-
nullat gratiam nec dispensatio. & ita procedat quod in c.
iudicium de beneficiis in b. & in c. si pro clericis pauperibus
eod. tit. lib. istam concordiam & distinctionem reddit
elegantem Tirach. in tit. de causa casante limitatio.

1. 12 11. cum seqq. Cobb. lib. 1. variaz c. fin. m. cum seqq.
Ex qua doctrina nota ad integritatem non quod ubi causa
solutis suscepta est que movet vehementer Papam
ad concedendam dispensationem ut dicit nec quod non
versatur in Curia Romana quod facilius expeditur
dispensatio quando inter consanguineos intercessit
copula vel est proles suscepta ita refert Cordova in
questionario q. 44. contra literam non quod & stilum
cuius vehementer expugnat quod in Trid. s. 24. c. 3. de refor-
mationibus matrim. ubi probatur quod qui in gradu pro-
hibito scienter dicit se dispensationis careat & multo
magis

magis si consummate presumpserit & ita notant vicen-
 ciores quod nec conuigat qd hodie consummare matrem & hie
 sem redit quasi impossibilem dispensatio. Unde pro addua
 materia inter natus & h. Conditum s. Primo occurrit quo-
 tidiana questio si consanguinei petant dispensatio. a Papa
 cum bona narratio ante copulam subsequutam si subse-
 quatur copula ante quam Papa dispenderit vel comitat
 ordinario dispensatio. Vel antequam ordinarius dispen-
 set si ista copula subsequuta annullabit dispensatio. &
 Si qd copula subsequuta non annullat dispensatio. pro qua
 sentia facit. i. qd in causis impulsivis solum e facienda
 mentio de causa que exprimitur a iure ut tenet Nota
 noua 32. de re scriptis Nau. in man. c. 22. n. 26. ar. 23.
 non reperitur in toto iure qd fiat mentio de copula sub-
 sequuta qd ista copula non annullat dispensatio.
 Probatur ista sentia qd de crimine non e facienda men-
 tio in impetrationibus ut voluit Innoc. in c. cum nris
 de consensu. p. qd de ista copula criminosa non e facienda
 mentio in dispensatione.
 3. qd ca impulsiva que non redit difficiliore in principe
 si taceat non impedit nec annullat per iura s. allegata.
 at vero copula subsequuta non redit difficiliore in prin-
 cipem sed faciliorem ad concedendos ut probat nec t. qd qd
 ista copula taceat non impedit dispensatio. nec hinc
 sentia obstat Trid. s. qd t. ille salumpedit qd dicitur
 matrem in quadu prohibito spe dispensationis & amplius
 quando consumari tunc matrem non aut loquimur
 in copula sine matrimonio & sine spe obtinendz dispen-
 sationem & ita istam sentiam defendit Cordova in
 questionario q. 43. de pluribus graues auctores tenentes
 istam sentiam referunt Gutierrez q. 19. canonica.

Ceterum contraria sententia recepta est declarata a
Dno Cardinalibus preparatis ad Tuba Concilij hinc abre-
viator nuncij apostolici in Hispania ad instantiam
epi Civitatis retulit istam declaratio. Cardinalius
ut refert Gutierrez. remedium est quod recurritur ad
Papam cum nova relatio. copula & ipse certificatus
ratificet dispensatio.

Pro ista ultima sententia quod copula subsequita annullat
dispensatio est bona ratio quod ista copula si fuisset a pri-
ante petito. erat exprimenda in petito. & hoc sine
dubio quod de consilio exprimitur copula in petitione
quod exprimenda est quocumque est res integra hoc est ante
quam Papa cognoscat petito. & dispense quod semper
militat ratio quod ista copula reddit difficiliorem principem
antequam dispense. prout quod crimen incestus est
quod est crimen & sine dubio reddit difficiliorem principem
per se cum materia in c. de eo qui cognovit. Intra
detali incestus semper facienda est mentio ut resoluit
Sarmiento lib. 1. sed de c. 9. & plures quos refert Guti-
errez & quod canonica.

In c. de ibi poteris simulare.

Nota quod difficilem quod simulatio & tolerantia inducit
dispensatio. inquit iste quod est cohibis & difficile quod aut
matrem valet aut non, si valet non est necessaria tole-
rantia si non valet ex nulla tolerantia potest sustineri.
Primo quod tolerantia non supplet quod sunt de substantia
matrimonij aug. & fin de consuetudine & tolerantia
in papa non inducit dispensatio. ut patet c. cum iam
dudum de p. et c. non potest ead. in b. & in clem. fin de sententia ex.

c dilecto depb. ubi tolerantia epi & canonicorum no indu-
xerat dispensatio. Statutum.

Pro resolutio. difficultatis nota q tolerantia expressa in
principio cum certa scientia inducit dispensatio. ut notat
gle. fin. in clem. 2. de rescript. & in clem. 1. q. ex certa scient.
de iudicijs. & ita intelligitur ne q tolerantia papae expressa
ex certa scientia induxit dispensatio. in litera nri q ita
declarat gle. fin. 5. & des scribentes & resolut Cordova in
questionario q. 49. Selua de benef. 3p. q. 10. Henrichy
Botius desirudo aut qd ita sy. q ex certa tolerantia papae
expressa fuit sublatum impedim. q impediebat in nro tx.
Non obstant iura que videbantur ppare tolerantiam no
inducere dispensatio. Sicut e tx in clem. fin. de senia ex.
& c cum iam dudus de ben. q. 1. sy q ista iura no loquunt
in expressa tolerantia sed in tolerantia simplici que e si-
mulatio & non inducit dispensatio. ita Selua s.

In hoc tri aut & mat. frequentissima dubitant ad circa
literam nri tx an beat locu nri tx in ista tolerantia circa
quodcumq matim q e ritum ex fabrica & dispensatione
& in separatio. occurrit grave scandalum an toleretur tale
matim ex tolerantia nri tx & Graves Patres dicunt q
tolerari pot ut refert Cordova.

Que in senia salvapae longe aliena e ab ea intelligentia
ex mente nri tx q ut resoluim. solim procedit in expressa
tolerantia principis & tolerantia alteriget cuicunq
e erroris no pot auferre impedim. matrimonij & ita
nulla tolerantia pot redere excusabilis & bentes. in hoc tri
dubio alia bona dubitatio e si epus poterit dispensare
in hoc matrimonio nullo ppx in excogitatum & gravem
eam occurrentem & ppx grave scandalum imminens in se-
paratio. & q papam no pot faciliter adiri & q in q nullo modo

possit epus dispensare qd oia impedimenta que impediunt
diximunt matum sunt conciliaria ut patet in hoc tit.
Et in alijs locis contra concilium aut nullo modo dispensat
epus ut patet c dilectus. 1. de p. Et in proprijs terminis qd
Solum papa ex approbato vniuersali vni ecclesie possit au-
ferre impedimentu diuini matum docet totu in p. 37. q. v.
aut 2. col. 273. Ita vi qd epus nullo modo possit dispensare
Ceterum pro sua sententia imo quod in casu proposito possit
epus dispensare facit. decisio Prote noua q. de iure patro-
natus que docet qd epus ex noua graui & in excogitato
ca possit dispensare contra conciliaria constitutio. Et istam
decisio. Prote esse perpetuo notandam tenet Abb. in c. at si
clerici s. de adulterijs n. q. de iudicijs Arding n. 17. feling
3. Rebusus in paxi beneficijs q. de dispensatio. ad plura
beneficia n. 31. Et in proprijs terminis de matrimonio eleg.
Silvester in summa s. dispensatio q. 9. Nab. in man. c. 22.
ndb. Cordoua in questionario q. 49.

Ad. c. tua nos ibi testimonium
& auditu.

Nota de celebiam quod in matrimonio admittuntur testes
de auditu & similis in c. quatuor de in c. p. terea 27. me-
lior in c. licet ex quadam de testibz ex quo & nota de uide-
cim qualitates que requiruntur in testibz de auditu inter
quas qualitates e bona qualitas qd sit persona grauis & i
exceptio. maiores 2. qualitas qd nouerit & audierit
ante litem motam de huius modi impedim. 3. qualitas
q audierit a maioribz sine controuersia 4. qualitas qd
testes non audierint ab uno solo sed ab duobz & a pluri-
bz 5. qualitas qd audierint non ab infamibz sed a grauibz
6. qd unus testis non audierit ab uno sed a pluri-
bz & a pluri-
bz

apliibus 7. q. uerent testes q. no' ducunt ad testimonium
 odio amore vel compensatio. Q. ducunt vltro timore ad con-
 scientia d. q. declarant personas circa quas versati impedim.
 per nomina propria vel appellatiua itaq. no' ignorant.
 9. quod distingunt gradus incipiendo ab impure dicendo
 gradum parentele quamvis non concludant esse consan-
 quinos q. hoc pertinet ad ius & testes no' dnt deponere de iure.
 De facto precedentes qualitates cum alijs refert d. c. l. ex qua-
 dam ubi Bald. figuratim refert istas qualitates & euidens
 Decis ss 322. & 224. & 231. 99. locis refert aliqua notanda
 circa testimonia de auditu reliqua vide in c. fin. 7.

205

Cambridge

Oct 20

My dear Mr. ...

Yours truly

...

De voto

Materia huiusmodi et valde difficili et valde nova e eoque parum nota
invenitur variisq; modis ad circumstantias de ipsa tam in foro interiori
quam in foro exteriori dubitari contingat quare illa in odore nominis
narium qua velle iudico ac prout circa hunc sumpta occasione cum
disputationum aggregatis illam tribus capitibus quorum
quid significat votum, quid sit et quotiens ostendit secundum quam
inducatur obligacionem et que personae possint votum. Tunc denique
modis ut obligatio auferatur.

Sequitur primum
capitulum.

Primo hoc incipere etiam scilicet quid significat votum, scilicet
de quod sit, scribitur quotiens a priori exordientes nota omnibus
votum hanc vocem apud scriptores Latinos varias habere sig-
nificationes alijs omnibusque per se. 11. quae sunt duae
una e qua votum significat bonum animi propositum ac desi-
derium circa rem ad divinam cultum pertinentem ubi nullam
incurrit obligatio. Cuiusmodi est videtur summi exodi 26. ubi
quotidie mane vota rogatus offerbat nam quod illa oblatio esset spo-
ntanea et non ex obligatione declarant sequentia verba 27. Moyses
iussit ut nihil illa offerunt eoque oblata sufficienter et super abun-
darent sic est videtur summi pro verborum. 28. ubi quid dilecti mei quid
dilecti dei mei, quid dilecti votum mouerit, id desiderium
mouerit ut explicat labor sua. 2. libro de religione tractatus ubi
in prohemio ante primum capitulum ubi eodem modo exponit illud quod in
con. missi dicitur ubi videtur vota sua, id est desideria et fidei

ad evocandis sacrificia qd. in alijs et eam s. in p. e. d. u. d. lib.
2. d. d. l. i. g. cap. 34.

Alii votu signat promissione desolata et inducentem obli-
gationem in qua vocis significationis graue tractat argua-
tam esse v. b. d. lib. 3. d. d. l. i. g. cap. 20. negans habere
votum hanc significationem in d. d. l. i. g. et d. d. l. i. g. christi-
an. d. facile convincit ex eadem scriptura et ex illo numerico. 30.

De voto abstinentie secundo ex illo salmi 61. addunt ibi vota
ma que deservunt labia mea et tang. su. idem in exordio 2. ca-
pitul. dicitur nome d. l. i. g. ut dicitur votu. hanc postulationem modo in
genti materia accipi et e signatio magis propria qd. votu. sicut
ing. d. l. i. g. in loco citato dicitur ab abo d. d. l. i. g. qd. promittit
quid latinos significat.

Hoc supposito varie definit votu ad d. d. l. i. g. videre apud
theologos. 3. sententiaru d. l. i. g. canonistas in i. g. i. et inde
creta d. l. i. g. n. o. s. u. m. i. s. t. a. s. v. e. r. b. o. v. o. t. u. s. p. a. c. e. d. u. m. i. n. m. a. n. u. a. l. i.
cap. 12. n. o. 24. Thodet. lib. 4. s. u. m. m. cap. 17. n. o. 1. s. o. l. u. t. i. b. d. e.
i. u. s. t. i. c. i. a. e. t. j. u. r. e. q. i. d. a. 2. d. e. g. a. m. i. n. s. i. l. b. a. l. i. b. i. c. a. p. u. 127. d. l. i. b.
4. c. a. p. u. 283. s. u. a. l. o. c. o. c. i. t. a. t. o. p. r. o. c. i. p. i. m. a. p. u. d. s. a. n. c. h. e. 3. 2. t. o. m. o. d. e.
p. r. e. c. e. p. t. i. s. l. i. b. 4. d. d. l. i. g. cap. 1. i. n. q. u. i. n. c. i. p. i. o. a. l. i. j. t. a. m. e. o. m. n. i. s. d. e. f.
n. i. t. i. o. n. e. b. y. p. l. a. c. e. l. m. i. s. i. t. e. r. a. d. i. t. a. a. b. e. g. a. t. s. o. t. o. i. n. u. t. i. l. i. t. a. t. i. s. l. o. q. u. e. s.
h. a. b. e. t. / v. o. t. u. e. s. p. o. n. t. a. n. e. a. e. t. d. e. l. i. b. e. r. a. t. a. p. r. o. m. i. s. s. i. s. a. l. t. e. m. i. n. t. e. r. i. o. r.
d. e. a. l. i. q. u. o. m. a. i. o. r. i. b. u. s. n. o. d. e. s. o. l. a. t. a.

Ex hoc definitione generis et dicitur stat dicitur illa promissione
et tradita vni generis habet qd. communis est facto regulacioni atq. po-
licacioni, et tunc autem dicitur satis ex d. d. l. i. g. d. n. o. t. a. t. e.
primo loco p. d. i. c. t. i. o. n. i. s. p. o. n. t. a. n. e. a. d. i. m. o. n. s. t. r. a. t. v. o. t. u. e. s. e. r. e. c. o. n.
s. i. l. i. j. n. o. p. r. e. c. e. p. t. i. a. t. q. i. n. l. i. b. e. r. u. m. u. s. q. u. e. a. r. b. i. t. r. i. o. i. n. d. o. u. e. r. u. d. , a. l. i. a. s.

no. in verbo sui verbat. I. Magister in cap. 2. de his que vi
 ubi allegat iura in can. in legitas 82. q. 1. et in cap. licet et c. mo
 que hoc probant sentit. Comparat in suo dictionario juris cano
 nici verb. 3. cap. 3. n. 18 et suadet na. de voluntarium qui
 item sibi illigit ex Ambrosio in can. no. i. q. i. igitur utique
 vobis abstringit voluntarie obligat ac subinde stat quom no
 tueri ex p. cap. 6. v. v. v.

Secundo eandem ditione spontanea demonstrat dote me
 cu imitari nulla inducere obligatione q. ut clariq. percipiat p. p. ni
 endu i cu comuni tam et holoqum qua nos trahit, multi aliam
 esse cadentem in viru constantem aliu in viru inconstantem
 sic appellat hij mlti in cap. consultationi cap. veniens et secundo de
 sponsalibz cap. in dicitur junta cap. I. de his que vi, mlti autem
 cadunt in constantem. Sicut dicit quando malis q. timet adu graue
 i. leg. metu laqueum ff. de cog. mlti q. ibi metu accipiendu
 tabes dicit no quomlibet timorem. d. maioris mali d. bi. q. habet
 in principio explicat id est magni mali na in constanti e. v. m
 modica timore explicat con. de iuramentis d. 28. de malicio
 no d. v. n. i. in fine.

Quo supposito ad meliorem cadentem in constantem viru p. l. q. u
 quicunq. conditionis i. ut timor mal no excauabatur d. ana
 d. exproauit. leg. metu laqueum ff. de cog. mlti ibi metu autem
 no no d. an. h. d. qui inuito d. legem timorem d. proinde et p. i
 mero eodem tit. 2. de metu inuicem sit potius executione minas
 demandare na alias sifunt inuicem sicut aut dicitur et all. foris
 no dicit mlti eadem in constantem dicit leg. famosi ff. ad legem ju
 kam inq. stat. sibi na et persona p. p. v. d. e. an potuit facile
 3. de metu inuicem sit solus minas exequi scilicet si sit homo

D. 2. tomo de religione cap. 1. et sancti D. lib. 4. cap. 3.

Et si quia constare videtur tamen multa et fortissima seferunt in
contrariis arguta quippe sit multa cadenti in constantem virum votum
simplex emissum validum et obligans ut indistincte voluimus emissa multa
cadenti in constantem virum irrita et inane provalere accedens,
nam ea que nullatenus ipso jure tenent mandant tamen opposita exceptio
ne. C. per actionem q. multa causa estant jura in universis et aliis ff. de cod.
de eo q. multa causa optima ex. in cap. 2. de his que vi. unde Regula ubi dicitur omnia
et si multa cadenti in constantem virum et alia valere nisi alia in juramento
est esse irrita, de no. stat. vota simplex multa emissum et ad diffinitionem
juris esse irritum q. vota simplex multa emissum valebit.

Provalere minor nam duo jura solent ad duo ad pronuntiandum votum
multa emissum esse irritum nempe ex. in d. cap. 1. et in d. cap. 1. de iudic. que hoc
non probant non impediunt cap. 1. q. 1. de re. stat. loqui tamen de voto solenni
in illis verbis. significatio inquit pronuntio re morte religionum in cruce. nec
potest summi argutum a simili q. si multa eadem gravus que et non dicitur uno
potius usurpi de re odiosa regula odia. de regulis juris in 6. si quidem jura
dispositione etiam val. nos provalere de caput de dicitur q. ex eo tamen q. si
argute acotario sensu q. non firmum quod ubi ad inducenda legem irrita
em q. de primo ad ultimum constet non agere ex aliquo ex. vota simplex multa
emissa esse irrita.

Secundum sit nam q. quicquid mortis qui obligat aliquid facere tunc
procul dubio illud fieri multa cadenti in constantem virum de ex. in d.
cap. de dicitur et in d. q. ne tamen ff. de eo q. multa. de voto solenne multa
mortis emissum validum et obligatorie provalere ex. in cap. sicut de secundo
de regularibus q. vota multa cadenti in constantem virum emissum valeat, quare
minus ut irritum esse diximus.

Tertium sit nam juramentum et vota agere procedunt si quidem

Ab ipso allegat Cardinalis Silvestri et Calvinus et Palam u. b. uig
fundata ex pondit uident docent hanc opinionem de veriorum amplectenda
fore quia et amplior et veriorum iudicio

Et interroganti qd. dixerim uerum in uoto solenne et simplex
ve primu melu emissum sit nullu secundu validu respondet in uoto so
lenni no tantum requiri voluntatem. d. qd. requiri uolu tantu libera
exerit in singulis. parit uoluntas exigat unde primu melu emissu iuri
tum secundu validu. d. ueruo sit nullu qd. uoluntas in uoto simplex sit
libera ve in solenni eadem distat. d. eam subuertit. sua. d. n. s. diuini
uoti solenne indisolubilis quia simplex est ne quomodo oportet maiori liber
tate fieri uoti solenne quam simplex; quare uoluntas que requirit in uo
to simplex no necesse qd. sit libera qd. uig. facile consequit quis a superior
re relaxatione, at no ita uoti solenni unde uelut ratio dicitur uoti solen
ne melu emissu est iuritu no u. uoti simplex.

Unde constat no obtare duogiora fundata contrarij con
uisionis na eis satisfacta e assignata differentia tunc in uoti simplex et
solenni neq. obstat qd. na de uoti sit alijs. fuisse ex pte uoluntatis
de uidentem uoti simplex unde iuritu esse iuritu tunc de eam no constat neq.
stat ex alio uig. fides ratio sit adhibenda talim ex pte uoluntatis quare
dome eam uident, et sua. apud uoti simplex melu emissu uoluntatis
soluit. d. argutum.

Neq. secundu obstat cuius diffinitas sicut in explicanda de uisione tunc
in cap. sicut et sequendo de regularibus qd. sicut pmissa alia qd. pte uoluntatis
de uisione melu uoluntatis sit ab iuritu neq. hoc pponimus ex naturalibus causis
ve ex infirmitate pte uoluntatis et alijs similibus quibus alijs ab ip
tunc uero hoc e pponimus ex uoluntate alterius personae alio modo si dicitur
mihi minores mortem nisi aliquid facerem in tunc qd. melu id diffinitum
requirit tunc sua d. lib. i. cap. 7. u. s. ve quior no sit ius ad hoc

025
ut quis exoptat secundum si et ratio q. q. motus e ab omni iuramento non tollit
spontaneam voluntatem q. dicitur ex sequenti exemplo quia si quis ut cito
dicitur p. i. u. l. i. infirmitatis seu maris promittit in ierusalima in hoc
casu spontanea voluntate obligat promissioni q. dicitur idem dicitur ut in colla
nis ex quibus infirmitatis seu maris uadit sequitur q. motus promittit
ab eo in sequo q. h. i. d. i. n. o. l. o. l. a. t. voluntatem tamen tollit q. si libera uoluntate
facit respondit ad dicta cap. sicut nonne h. u. l. l. i. l. o. q. u. i. p. e. m. u. t. a. b. i. n. i. t. i. o. n. e.
suo ita sanch. cap. 3. n. 4. et soluit secundum

Neg. obstat q. u. i. r. e. s. p. o. n. d. e. t. b. e. n. e. i. n. q. u. i. b. u. s. b. o. t. u. m. e. t. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m.
a. p. a. r. i. p. r. o. c. e. d. e. n. s. n. o. t. a. m. e. i. n. e. o. q. u. i. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m. m. e. t. u. p. r. o. s. t. i. t. u. t. u. m. e. t. i. u. t. u. m.
e. t. i. b. o. t. u. m. d. i. n. i. c. e. d. e. n. d. a. b. e. n. e. d. i. f. e. n. i. c. i. s. d. i. a. r. i. a. t. i. n. t. o. r. q. u. i. b. u. s. d. a. l. i. i. s. o. m. i. s. i. s.
e. a. c. n. u. m. e. d. e. n. d. a. q. u. a. e. r. a. d. i. t. f. o. r. t. u. n. i. q. p. a. r. u. a. d. e. b. i. l. i. m. o. f. i. n. i. l. l. a. c. i. o. r. e.
22. n. 467. a. s. s. u. m. s. f. a. l. s. i. t. a. t. e. i. n. a. c. t. u. m. e. t. u. g. e. s. t. o. d. a. r. i. v. o. l. u. n. t. a. t. e. m. q.
t. a. m. e. x. b. o. t. o. o. b. l. i. g. a. t. i. o. d. i. o. q. u. e. r. i. t. d. e. i. n. f. i. a. p. r. a. u. i. t. n. o. u. a. l. i. t. f. a. l. s. a. p. e. r.
m. e. t. u. q. d. i. g. n. o. a. c. c. e. p. t. a. t. n. i. s. b. i. q. u. i. u. o. l. u. n. t. a. r. i. u. m. e. t. i. n. d. o. a. n. n. o. i. e. s. q. i. e. t.
c. o. n. s. i. q. u. i. d. i. q. s. e. t. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m. i. d. e. o. u. a. l. i. t. q. d. e. x. e. o. q. u. e. r. i. t. p. a. r. t. i. o. b. l. i. g. a. t. i. o.
e. t. h. a. b. e. t. i. n. c. a. p. i. e. t. i. n. c. a. p. d. e. u. t. o. r. u. m. e. t. a. l. i. i. s. d. e. p. i. r. e. j. u. r. a. n. d. o. e. t. p. a. r. t. i. a. c. c. e. p.
t. a. t. o. b. l. i. g. a. t. i. o. n. e. e. t. m. e. t. u. o. b. e. t. a. h. e. s. a. u. d. i. t. r. e. r. a. d. i. t. a. a. s. a. n. c. h. d. e. m. a. t. r. i. m. o. n. i. o.
i. t. e. m. o. l. i. b. 4. d. i. s. p. 20. n. 4. P. l. a. n. s. r. e. p. u. n. s. q. u. i. a. u. t. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m. n. i. s. i. u. q. o. b. s. e. r.
u. a. t. i. o. n. e. m. i. n. d. e. t. i. m. e. n. t. o. s. a. l. u. t. i. s. e. t. e. r. n. e. e. t. o. b. s. e. r. u. a. n. d. a. d. e. c. a. p. s. i. n. u. i. e. d. i. s. p. a. t. i. s.
d. e. j. u. r. e. j. u. r. a. n. d. o. d. n. i. s. e. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m. s. i. t. s. p. o. n. t. e. p. r. o. m. i. t. t. e. p. r. o. s. t. i. t. u. t. o. m. n. i. t. a. t. u. m. p. t.
o. b. s. e. r. u. a. r. i. s. i. n. e. d. i. s. p. e. n. d. i. o. s. a. l. u. t. i. s. e. t. e. r. n. e.

Neg. obstat huius dacting ex. in cap. quombis facti de galis v. d. cap. 2.
de iur. iurando eodem lib. cap. i. contingat de iur. iurando in q. i. s. u. m. o. d. e. r. e. n. t. i.
u. a. t. i. o. n. e. l. e. g. i. t. i. m. e. t. a. l. i. n. a. t. i. o. n. e. f. u. n. d. i. d. o. t. a. l. i. s. r. e. i. a. q. u. e. p. a. l. l. a. s. u. l. t. i. o. j. u. r. a. m. e. n. t. u. m. s. u. n. t.
i. n. i. t. a. e. t. t. a. m. e. n. j. u. r. a. m. e. n. t. o. a. c. c. e. d. e. r. u. n. t. d. e. i. d. e. n. t. h. i. t. e. s. t. a. s. u. r. b. a. n. d. a. e. t. s. i. t. a. m. e. n. j. u. r. a.
m. e. n. t. u. m. a. l. i. q. u. i. d. o. l. o. p. r. o. s. t. i. t. u. m. s. i. t. q. d. a. c. o. n. t. r. a. r. i. o. s. e. n. s. u. s. i. b. i. h. o. l. i. m. e. t. u. p. a. m. d. i. l. l. i. o.

si, idem signat inditis iuribus extortu sit nulla vim habent, non quare obstant
 nam dum ex ipis iuribus iuramentu nullu prestita sit exceptio illa tantu dno tal qd
 iuramentu metu prestita iurime habeat vim confirmandi contractu et efficiendi
 illu iudiciali, facile enim roborantur obstanta iurati relaxatione qz in cocurre
 tu cogit qd. Unde minime probant hi ex. iuramentu metu prestita iudiciali esse
 sui sanhi. Obi quosdam.

Neq. obstant authenticam rana Puberul cod. si aduulg. venditionum
Obi quodam augmentum iustit extorta intelligi iuramenta et a Maioribz nulliq
esse momenti habent. no. iniquam obstat qd. si solutio habeat authenticam
 illam corollam habet esse iure canonico ind. cap. vera de ind. si verum iniquam
 decernit iuramenta metu extorta nulliq esse momenti et cum iurata iuramenti
 sit spirituali in eajure canonico standu. d. cap. 2. de iure iurando ind. cap. finali
 de foro competenti eodem libro, ita Sanchez. d. n. 5. qui alit et in fortunio Garcia
 d. illatione d. n. 4. 3. quidam authenticam intelligi posse existimat ut in ea
 iuramentu metu extortum nulliq sit momenti quo ad obligationem homini acqui
 sitam, ea enim ex tali iuramento acquiritur et ostendit idem met Sanchez. de
 m. lib. i. disp. 82. n. i. sequant quo ad obligationem acquiritam deo de qua
 quis iudici nihil disponit, remittat factum in ius om aliam, quare nomi
 ni iudiciali ind. authentica, iurata metu prestita nulliq esse momenti.

Iam no obstat ultimū cuiq sit solutio verū est solutio tantu coacta esse deo
 voluntatem, at non sufficiunt aduolē maxime solenne, nā nico omnino libera
 requirit iuxta supra dicta; Neq. obstat regularitate licetam omnia metu facta
 valere donec iudicand recindant, nam regula sic variat qd. exceptiones de qz
 videnda ē in sequenti gloriā cum d. ind. cap. 2. de his qz vi, in torquas conuome
 rari vobū no minus de usul qd. vobū ē quod intelligo iuxta sua. Obi supra
 de voto solenni tantum.

Unde et si multa occurrant inferenda, hoc tantum infero eodem
modo matrimonium metu contracta esse nulla e[st] ex. in cap. de locu[us] cap.
veniens et secundo de sponsalibus cap. signavit de coqui duxit q[ui] no[n]
tantum requirunt consensu[m]. d. et q[ui] sit sibi committitur. officium et
de reformatione cap. i. confirmat Cou. alios referunt 2. q. de sponsalibus
cap. 8. §. 5. n. 2. neq[ue] hanc doctrinam contrariis ex. diffinitis in can.
int[er] cetera 22. q. 4. ubi quidam metu quis juravit se delecturum in
foram concubinam et dr. matrimonium esse in Deo fixu[m] et stabile.

Non inquam e[st] contrariis ex. ind. can. int[er] cetera ceteris
referunt interpretationes et videtur apud Sanch. de m. lib. 9. disp.
co. n. 13 et alij omnes sic magis qua[m] eradite a Sanch. nisi q[ui]
ut ex. ille loquat[ur] casu quo actu quis rep[er]it in concubina co[n]sulit
jurare eam accipere in uxorem, quomodo casu cu[m] esset co[n]sulit se ego
sunt penitus compulsionis videnda e[st] sibi animu[m] fuisse eam accipere
in uxorem ac proinde si eam accipere metu juravit erubet q[ui] quoda[m]
modo ipse e[st] causa illegitima.

Dr. quia in definitione deliberata ad demonstranda votum
debet fieri in p[re]sencia deliberatione i[st]a autem deliberatio ex Sanch. de
p[re]ceptis cap. 2. n. 1. iudicium sui actus boni quo quis deliberat an sibi
expediat votum et no[n] sufficere in voto eam deliberatione[m] que[m] sufficit
ad quilibet actu[m] humanu[m] et ad peccandu[m] mortalit[er]. d. maiorem in co[n]tra
tionem? Requirit autem dicitur in cap. dudu[m] de consensu conjugum
tunc verbo calore iudicij Alas, Ostiensi et Antonij ibidem p[er] ceteros
refert Graucius de p[re]ceptis specialibus cap. 1. n. 26.

Quia contraria longe dicitur necesse eam deliberatione[m] sufficere
in voto que[m] sufficit ad actu[m] humanu[m] et ad peccandu[m] mortalit[er] na[m] iniquum
est maiorem requiri deliberatione[m] ad obligandu[m] nos Deo q[ui] sit in voto

quæ ad obligandum nos Diabulo qd. fit in peccato mortali quare hanc opinio-
 nem indicat D. J. a sua. relaty d. lib. ii. cap. 9. n. 4. quæ itz amplius
 sunt Paludang in 4. dist. 38. q. i. Joco lib. 7. de justitia et jure q. i. a. 2
 subduo dabo juratu. q. n. 4. et d. 2. q. ib. ibidem Angelus et alij
 sumista nab. d. cap. 12. n. 24. et 25. et consilio 2. de voto Antoning
 2. tit. ii. cap. 2. post hos Lamb. de exceptis d. lib. 9. cap. i. n. 2. filicij
 d. tractatione d. cap. i. n. ib. ~

Unde infertur qd. votum emittitur calore iracundiæ obligare
 quia calor iracundiæ non est sufficiens ut quem agerato libet qd.
 injure satis ostenditur primo ex capite sicut ex d. 1. de jure
 jurando, Juramentum calori iracundiæ calori iracundiæ timoroni
 factum guntur de gravi peccatum quia factum fuerat de illa
 ubi et propter hunc peccatum defectum unum non obligare non
 eo quod calori iracundiæ fuerit gestitum secundo ex cap. dudum
 de conversione conjugatorum ubi significatur votum calori
 iracundiæ emissum quia non obstat rationis usum v. l. l. d. c.
 ut, ratio potest adduci ex cap. v. titulo nostro Pro
 sequitur late secus et filicij in proximis citatis locis. ~

~ Neq. obstat ex cap. in capite divorcium de
 penitentia distinctione prima capite sequit. secunda
 questione tertia regula quid quid calore 48. digestis de
 regulis juris lege 8. digestis de divorcijs in quibus ex q.
 se dicitur quod calore iracundiæ sic non pug. ratum esse
 quam si perseverantia operaverit iudicium anime fuisse

non / inquam / obstat nam respondeo duplicem esse ca
 sorem iacundis vnum perturbantem usum rationis
 itaut non relinquat liberum iudicium et sui reddi
 invalidum vnum textus est in dicto capite dabi
 um de conversione conjugatorum Alter est relinquens
 sufficientem advertentiam et sui non imbecilet vo
 tum neq; aliquem ageretur librat, hoc sequitur
 Jura hęc loquuntur de primo, nostra doctrina
 de secundo. quam investigationem tenet suavis
 dicto capite. q. v. 8. Sanchez de matrimonio lib. 1.
 disp. 8. v. ii. idem de puzgetij ubi proximi filiorij
 etiam in cap. 1. numero iq.

Infol. 2. Quia amicus non gaudet. neq; peccare pot. ut q. 1. p. m. d.
 cap. 1. non omnino rationem cum sufficienti qui valide docent ad peccare possunt pro
 sequit. tate sancti. eadem disp. 8. v. 23. similiter omnino amicitij
 fiducij interbalij gaudent pot. esse interbalij docere qd. docet
 eos obligat juxta eundem sancti. d. disp. 8. v. 10. Item si quis
 ita. ubi sit et rationem omnino obit nequid valide docere. scilicet
 si omnibus de ratione vbi sufficienti ad notate gaudent qd. hoc cap. docet
 obligant eadem ratione furi no. doli. cap. 1. nequunt. bene docere scilicet
 si sint doli. cap. 1. de m. cap. 2. §. 1. qui tunc. si committunt intelligi
 tur.

D. r. ut in quibusdam promissio ad de notanda nullus pro
 se qd. quilibet firmu aliquo voti obligatione induere nisi promissione
 firmet stat. ex cap. 1. de r. d. 1. ubi quidam qui verbo laborans pro
 posuit utpote in qd. lib. ab obligatione voti iudicat eo qd. tantum

illud propositum atq; ita docent D. S. 2. 2. q. 88. d. v. ubi Caietano
 et in opusculo tom. i. eccl. t. d. ultimo Abbas in d. cap. de natura Angelorum
 volu. i. n. 7. Silvester i. q. 2. Socy 2. lib. 7. q. v. d. 2. Nav. d. cap. 12. n. 24.
 et B. Cou. in cap. quibus patet sigillis in 6. it. 3. S. 3. n. 12. Azois lib. 4. in
 titulorum moralium cap. 13. q. 3. S. 1. d. 1. lib. 1. cap. 2. p. 1. n. 3. Sanchez.
 sequi cap. 2. cap. 2. et facit d. cap. 1. n. 3. ubi dicitur reddi nā perso lū propositi
 tū nō nō habet voluntatem se obligandi ut patet ex perinicia multi enim propositū
 dare aliquid nō tamē intendunt se obligare ut si quis propositū cōfiteri dare et tunc
 habere aliquid peccati et similia nū tamē ad id obligat al quod dicitur nō obligat ad id
 qd. voto promittit qd. ex solo proposito nō obligat volū tū aut propositū alia voluntate
 quod voluntas apud se obtinuit promittere ita Azois et Caietano d. cap. 13. q. 4.

Neg. 11. audiendi plures DD. quos referunt Sua et Sanchez. in proxime
 citatis locis apertè enim solū propositū supererantico monachi inducere voti obli
 gationē docet qd. ex cap. cōtenti de regulariis can. videtur d. secundo 27. q. v. et ex
 can. Beata maria 27. q. 2. et ex alijs simili bus in q. dr. ex solo proposito suscepto
 autu monachi induci voti obligationē nō inquit. 11. audiendi nā jura hęc. 11. in
 religioſa pugnari terminis autibus nonne ut loquatur nō de proposito nudo. d.
 de proposito promissione firmato ita DD. contrarij opinionis supra allegat et
 implet Sanchez. d. cap. 2. n. 20. infine et jubat quod hęc in certitudine nō esse
 necessariam verbatim promissionē in voto ut infra monstravit.

Fugit loci ubi an sicut ex solo proposito quālibet firmo sine pro
 missione nō sit voti obligatio, videtur ex sola promissione sine intentione se
 obligandi qua in re triplex est. esse dubium i. qd. voluntas nō habet animū se
 obligandi nō tamē animū promittendi hoc ē voluntas secundū qd. nō tamē
 animū se obligandi nō tamē adimplendi promissū B. Sanchez. qd. nō sit
 animū se obligandi nō tamē adimplendi promissū.

Circa istud dicendum ē duas fuisse opiniones et videlicet plures DD.

1. fuit votū emissū sine voluntate se obligandi imo ut expressè oblatum
nō se obligandi est votū votū et obligare 2. fuit huius contraria debet ergo
et refert DD. Sua. d. lib. i. cap. 8. de quibus n. 5. de secundis n. 6. et n. 7. cas
ad concordiam reducere incipit. Nōtando quod duobus modis posse habere animum
promittendi & actu promittere et nō habere animum se obligandi i. ignorātia
ut si existimul' erant ac valida promissione posse habere sine obligatione. 2. et
malicia ut si sciat quā promissione consistere nō posse quin sit obligatoria
et nihilominus velit promittere et nō se obligare quovis modo casus est sine dubio
possibilis quod nō repugnat quominus illa ignorantia haberi possit in quo cunctis
omnino consistit sua. nō quod voti obligationem neq. votū tenere posteriori
u. modo nunc qd. votum sit se nō posse habere quin obliget voto &
tamē velit promittere et nō se obligare casus est impossibilis nam impossibilis
si nō refugit ad quid votū abstringat in quo posse habere animum promittendi
si occ' voluntas nō se obligandi est obligatio in cuiusq. voluntate promissio
nō Deo factam ~

Hinc colligitur primū dubiū tantū habere locū qd. quis ignorans
obligationem voti sine animo se obligandi votum quo in casu refertur est quod
dicitur theologos in q. dist. 88. et Canonistas in d. cap. licet tunc votum
talis emittit nō est verū votū neq. aliqua obligatio inducere. 2. ut qd.
nā uti verbis constat de promissione tamē nō tantū. n. attendenda verba
quāta attendenda intencio profertur ea ut dicit elegant' Gregorius lib. 2.
moralium cap. 7. ubi dicitur. humanus autem 22. q. 5. & conducit se obli
gationē 8. de actionibus et obligationibus, atq. quis existimat se posse
votum sine eoq. obliget voto nō sit intencio ad hoc virtualiter se obligā
si quis saltem i. nāta in voto imo apud se sit pro certo se votando nō
obligare et hac existimatione datus votum qd. talis votum nō sit abstrictū
voto qd. in se habet in foro conueniens, nā infra superioribus potuit com

quod cum difficultate possit judicari ab eorum an voluntatem habuerit ignorare
d. si uel sit. contum. aliquo modo de ea proculdubio manebit eorum libere
ab obligatione voti non solum in foro conscientie. d. et in foro exteriori ita sua.
d. cap. 3. n. 18.

Circa 2° dubium dicendum est casum ubi non est impossibile videtur
ut quis uolens animo se obligandi et animo non adimplendi. in voto promissio
quod patet nam uolens se obligandi et uolens non adimplendi non. s. totum
neque aliquam habent disparitatem et sic. nam qui subiicit ordinem sacrum
et non habeat voluntatem subordinationis in se ipso et si dicitur conuen
tione habeat voluntatem ut hominem emittat et tamen non sit animus
adimplendi votum quod per se est quum possit uolere de se obligare. sine ani
mo adimplendi votum quum magis in animo non adimplendi illud
sequuntur omnia. D. Valentinus excepto in 3° tomo de reg. b. g. b. uel. i. qui pro
se citat. s. iam d. sine fundamento ut explicat. sua d. lib. 1. cap. 4. n. 3.

Unde ubi est in animo se obligandi et non adimplendi illud. Cui
dicitur obligandi et tenent. Licitius. lib. 2. canoniarum questionum cap. 22. n.
30. Anon d. lib. ii. institutionum moralium cap. 4. q. 2. et cap. 13. q. 9. secundo
d. cap. 4. n. 2. sancti. de m. lib. 1. d. 9. et de reg. cap. 1. d. cap. 1. n. 23. et 31.
et alij quos hic referat n. 1. q. de uel. et sua. d. cap. 4. n. 4. colligi potest. votum
dicitur uolens in illud. s. se obligandi et faciendi promissio quum dicitur
et quum obligat. quum consequent et minus principaliter unde ut in casu pro
posito de quum rationi dicitur et sic non minus votum ualere et si minus prin
cipalem uolens uelit excludere.

Circa 3° dubium dicendum est quod quis non sit animus se obligandi neque
adimplendi votum dicendum est hunc casum prohiberi esse aliquis. nullum

22
divinus voluntati alia Deo non acceptat illa et consequenter vota emittit
de bono non meliori non est votum: sed obligari ad observandum meliorem
non propter meliorem non est votum: sed obligari ad observandum meliorem
nisi propter meliorem non est votum: sed obligari ad observandum meliorem
fiat in re ipsa. Arguitur et ad resolutionem unius cap. 4. Unde quantum
libere caput et homo semper faciat quod melius est non placet illi et semper
obligat ad faciendum id quod est melius bonum et quo inde vota debent fieri
de meliori bono indifferenter dicitur.

Hinc queritur an votum in quo promittitur ad observandum si
quis dicat se audierit in missam iudicis felo. l. i. non juratur et si
de reliquis, vel verum votum et esse verum votum cuius obtinuit apud S. Tho.
hoc idem affirmatum 2. 2. q. 88. a. 1. confirmant Antonius 2. 2. me
th. ii. cap. 2. §. ii. Acornig d. 2. lib. ii. cap. 4. q. 1. Valentinus supra quinto
v. sancti. ubi supra cap. 6. n. 4. sancti. 1. cap. 5. n. 6. filius ubi su
pra n. 34. et suadet na Jacob. g. 1. 2. 1. ita dicit; vel misit Domi
ng in deum, id est solus illi tanquam Dominum colam quod ad natale pueri
tunc spectat et tunc et explicat sancti. 1. cap. 6. n. 5. fuit ibi progre
tum sollicitudine in professione fidei, de divina ego idem. pondo, novus, iuro
multas. sub quibus coarctat promittimus votum quod votum dicitur imper
tat, dicitur quod per ratio videtur esse in jaramenti et in votis et malitiam
contingit per jaramenta nos promittimus servare ea quae ex quibus con
mune et patet ex cap. ego. N. de jure jirando cap. cum in ceteris de maiore
et de obedientia cap. significasti. de electione can. quia quae 23. dicit.
quod votum in quo caput est verum votum.

Ne turbemini si audieritis dicentem non promittimus
nil melius Deo promittimus et quibus id quod vult observari tenet na
exigi respondetis videtur votum de quibus pro obligatione
quibus aliam novam et ipsa religionis virtute includere non
vult magis bonum considerari potest. Unde in transgressionem talis voti considerari

causit dicitur duplex materia una est quae est aha s. religioni et fidei
causam Deo dicitur et ex hoc fit circumstantia nam ratio fore est quoniam
da in confessione et amovet communiter DD. apud sua. d. cap. 6. n. 9.
Sancti. de m. lib. 7. dist. 27. n. 19. et de preceptis ubi proximum.
7. et solucium d. cap. 2. n. 37. infra.

Dr. dicitur in definitione Deo facta ad deo tantum promissio
non quae fit in voto nam debet fieri Deo. r. i. q. 88. et alio religio
nis d. 2. q. 88. a. 3. communiter accepto a quo inde soli Deo debet
fieri iuxta illud prophetae vultu et reddite Domino vestro velati in cas
magne th. no. ubi accidit id qd dr. Gage. iq. ubi vota dicitur et Dominio
confirmat late sua. d. lib. 2. cap. 16. et filicium cap. 1. n. 31.

Unde inferit promissionem quae fit sanctis de aliquo meliori bono
no est proprie votum nisi talis promissio fiat in qua cum Deo in alij
honoral quo in casu ubi promissio et si fiat sanctis tendat principaliter
et ad Deum vel dicitur votum sequi. qd. fit ex proprio animo non se Deo obli
gandi. d. sanctis ve et alij quibus creaturis quo in casu talis promissio no
vit votum. d. vit vitas promissionis quae fit homini s. asserit vit
tamé alij singularis obstantis de benedicti d. 2. q. 6. q. ii.
q. to. 3. columna. 2. a. sancti. ubi proxime velatq. n. 43.

Quod est quod loquitur huius promissionis votum aliquas di
vi ponit quod genere. sua. enim dicitur de sol. d. lib. 1. cap. 19. et q. filic
ig d. cap. 1. n. 35. Sed est tantum principaliter et oblationem existimat
no tamé crebitate epouy o guri votu duplex in dicitur, aliud solam
ne aliud singulare quae dicitur quae Don. in cap. brevis tit. no in 6.
et d. 2. q. 88. habet autorem ubi supra. a. 7. et ii. qui ubi tam an
tiqui quae moderni sequit. Solenne illud appellatur quod sacro ordinis. l.
professioni in religione agrobatae. unum est d. modo sit quae dicitur simplex

verbum e' consilij secundu' u' obligationis ut respondit in cap. magnus
 et. no et eodem ver. explicat se obligatio de iure canonico B. uel
 siastico s' et simile e' illud Job 22. vota tua reddis et fundat' obligati
 one tradita a S. Tho. et August. in d. g. q. 189. a. 3. na' inter om
 nes promissio bona fide facta obligat ut ipse uoluit q' multo
 magis obligabit si Deo fiat ut fit in voto qu' r' transgressa fuit
 a filio d' tractatione B. cap. 3. no. 13. ubi quia allegat Patre Sane.

Si in infero i' voluntatem posse cogelli ad voti executionem
 siue illud religionis sit siue q'cuq' aliud cap. et. g. de uisib' cap. q'
 super deside in humilitate confirmat Glo. capit' p'cedit in fine
 de regularib' innocenti in cap. p' multimo dicit. Casulung et. no. Joa
 andrus in d. cap. et. parte no. 3. et ibi. Hostiensis no. 6. et Card. in fine
 Angel' ubi. volu' 8. no. 16. Silu. ibid. no. 9. 19. et nouissime cam
 panilis in suo discursu Jur. Canonici lib. 7. cap. 3. no. 18. ubi dicit

Amali consilio id. adu' tam' voluntatem posse cogelli ad voti execu
 tionem no' iure altionis. d. off. Judicij ut uel' aduertit Silu' et
 Angel' ubi ad obligantem voluntatem conuinciam nihil omnia no'
 e' tam efficax ut casu quo uol' egat in fauorem alicui' cuq' possit
 uel' iure altionis voluntatem compellere possit tam' ipse Judicij
 officiu' implerare.

Non obstat exp. in can. i. 1. q. 2. ubi Gonzales p'p'uit
 qui monachi se fieri promissit no' pot. cogelli ad executione' voti
 q' no' ibi tantu' dubitari an Gonzales potuisset cogelli ad
 p'p'ueberandu' in religionem et dr. q' no' e' r' q' tantu' uolunt
 religionem ingredi no' u' in ea p'p'ueberare in quo tunc potuisset

considerari, voto tunc simplex religionisq; se gerere non obligat ad per
substantia ut colligi potest ex filiis cap. 4. n. 108. qui patrem
sua. obligat. at si in d. can. 1. quæsitum fuerit an potuit et cogit
si spons. religionis ingredi vtiq; responsa fuerint qd. sic qd. ad id
voti obligabat ac quinde tunc. ille magis pronobis fuit qua
cetera. ~

Secundo infra voti propria obligatione solus vo
uentem asserere neq; aliquid ultra eam propria obligatione voti
tenet e. n. 9. q. 2. votum est actio personalis dependens ex propria
voluntate et consensu unde in personis a consensu obligari propria
voti obligatione sine ipsius consensu ac quinde dicitur in personis a
consensu obligari propria voti obligatione voto alterius ita tenent
Ab. in cap. olim de restitutione spoliatorum Card. in clementina
1. p. ad huc de summa trinitate D. 1. Ho. 7. q. 88. no. 1. arguto 3.
ad 3. et ad 8. ad 9. sua. abis referunt D. 1. v. como de religione
lib. 3. cap. 1. Sane. de quæstis lib. 4. cap. 13. ex n. 14. filiis cap.
4. n. 97. ~

Neq; obstat id. in multis canonibus legi filios qui a
parentibus in infancia sua monasterio dicati fuerint non posse
ad gubernatorem venire quod ita habet in can. monachi
no. 9. it. can. ad illis can. quidam. can. quem progenitorum eadem
causa et. q. ex quo videt filios obligari voto parentum non in qua
obstat na. sup. in libro 5. de iust. et iur. cap. 40. dubio.
n. 63. neq; votum neq; parentum oblatio ne posse obligare in gube
rnatorem ad gubernatorem in religione nisi filii ad auctores discer
tionis pervenerint consenserint et factum parentum ratum habuerint

ita d. in 2.º can. ad in illis ubi sic ait intelligas ista tua copia
 de illis qui post etatem adultam eos sibi accommodarunt. Unde patet
 responsio ad quosdam canones qui scribuntur in singulis de
 regularibus can. quibus. 8. de duobus sequentibus 10. q. 2.º. et ex concilio
 trid. sess. 23. cap. 17. de regularibus. Neg. obstat si responsioni qd
 datur possit quidam filio quicquid qd. no. pt. quicquid in ingruis
 gionis. d. ea tantum que ad domestica disciplina et observacionem
 Dei mandatorum pertinet, deinde uti ad hoc potest quicquid filii obli-
 gari no. eam volo qd. vult ut supra constat et obstat nisi ex
 qua voluntis de contentis.

Neg. V. obstat ex. in cap. 1.º. de consib. ubi sic uso
 ut tenet votis antecessorum et legitime constat vota unius
 populi que si a maiori. q. unius et contradicentibus obligant
 qui talia vota no. unius sunt sed successores qui ex
 omni voti populo ad sui no. vult nati obligant ex quo
 videt probari unum obligari voto alteri cap. 1.º. in sua
 supra et n. 15. vota communitatis no. obligant singulos
 pro qua voti obligatione nisi aliquibus personaliter fu-
 rint unius. l. saltem acceptata. d. no. e. dubium esse
 in communitate potestatem ad obliganda singulos pre-
 sentes et futuros successores in vi concepti humani. l.
 ad acceptanda talia vota quo ad voti obligationem. l. sal-
 tem ad observanda alij promitti, unde eo ipso quo
 populus. l. saltem vig. maior pars in tale votum con-
 sentit et sequuntur in potent quicquid contradicentibus
 et successoribus observandi illud quantum ad alia quo

82
mitem, quare contradicentes quibus suscipi non tenentur
voti ab omni tate emitti pro qua voti obligatio est.
obligatione proveniente ex precepto summano ab omni tate
est imposita. Unde sic videtur quod etiam si non tenentur
propter quod tenentur contra votum quod tamen si preceptum
observandi tale votum ab omni tate impositum.

Res. 3. obstat posse votum emitti per procuratorem
quia respondet votum posse emitti per aliam quo ad
exteriorum prolationem nam consensus interiorum nemo
potest dare nisi quis ipsum potest tamen ita dicitur
et non obligat donec votum exierit per procuratorem emi-
tatur et tamen obligat in iudicio quia quo ad hoc non
magis respicitur posse fieri de eodem per procuratorem
quam posse fieri locutur. Res. 4. ex hoc dicitur quod
obligari voto alterius quia proprie non emitti-
tur procuratore sed a Domino qui eum constituit ita
sua. supra. n. 12.

Res. 5. obstat voti obligationem transire ad
pares eorum si pares de testamento d. eorum. et p. de con-
suetudine q. 1. de legitimationibus ac proinde persona
sua non esse quia pro responsione ad idem dicitur
tradita a licio d. d. ubi. in principio de votis aliud est
personali aliud reale, aliud est mixtum personale et q. quod
ex quo persona obligat ad aliquam actionem faciendam et ad
journandum quinquaginta et si de reliquis, quali q. quod quod aliquid
facere

facere seu dare promittit ut si quis promittat edificare Deo
templum. l. dare calicem eius aut alia donaria, domus mixta
q. de verbor. significat ut si quis votum imitat unde jurato
ma et ibi offerendi calicem. l. donandi elemosina in itinere
u. r.

Hac de re. quoniam dico. i. voti personalis obliga
tionem nullo modo transire in heredem et volente et cog
noscite testatore nisi ipse illud sponte acceperit et faciat con
dem promissionem quam testator fecit cap. huc juxta inq. verum
intellectu titulo vero raris q. hoc orig. personalis non con
iuncta ad hereditatem. d. de persona. et ideo non potest testator suo
solo arbitrio illud imponere heredi nolenti illud accipere
potest tamen testat. si in testamento heredis omnino liberat vo
luntaria sub hac conditione hereditate. Deo utinque ut
tali voto suum quinquageneris aut qij. Cilli personalit
in q. cal. alia illa amittat et tunc tunc heres voti persona
li testatoris implere non potest voti obligationem. d. voluta
te testatoris utinquentis hereditatem sub hac conditione
ita sua. lib. 4. cap. ii. n. 8. et Sanchez. lib. 4. cap. 13. q. d.
Cima n. 27. in fine.

Secundo dico obligationum voti quibus non transi
unt in heredes et sic jure suo facto ex vi hereditatis accipit quia
et si obligatio voti quibus ex. q. persone voluntis sit perso
nalis et ita quod est una voti obligatio sola voluntum

afficiat, et dixerint at q. obligat personam venientem quatenus
ille dominus et administrator sui promittit: dominus autem hoc
et administratio bene transeunt ad heredem qui quo ad hoc in
eo se representant personam defuncti ideo vult qualis obliga-
tionem transeunt in heredem vult dr. no. ex vi vult. d. ex vi quasi
co. tractu in re subditur ad creditores defuncti q. ex male-
ficiis s. hery ff. de obligationibus et actionibus s. hery quod
institutionis de obligationibus quod ex quasi causa vult na. eo
ipso quoque ad se hereditatem tenet ponitur hereditarij
et cum non sit in locutione inter omnia hereditaria vult de
co. vult defuncti, imo narium de vult em. vult quod de co.
debitor fiat iuxta tradita a laru. vbi prope n. 28. vult
magis neq. vult tate testatoris fieri posse et hery vult
atque vult vult testatoris in Paludano, Antonino, Silbis.
Sabina, Nab. et Mamulisa autumat et dicit q. testa-
tor no. pot. facere ut vult hery no. tunc vult vult vult
ac proinde neq. potest facere ut no. tunc vult vult vult
q. vult vult debita. . . .

3.° dico dico obligationem vult mixta transe-
unt ad heredem et vult vult. Dub. 10. no. dr. quoad partem
vult no. vult quo ad partem personalem supradictij
d. in hoc oportet nos vult vult. vult na. no. vult
vult in vult mixto vult obligationem quo ad partem
vult ad heredem transeunt vult vult in sequenti casu

nam si quis coarctatus sit sua que tradere religioni
 religioni et ex iure obligatio mittendi religionem quo
 ter aliquam iustam causam consequente ex iure
 ab obligatione tradendi sua qd. non promittit sua
 nisi mediante se et similibus si contingat illi
 emisso tali voto ante ingressum religionis mori eis
 sequens non tenebunt quo eo ingressu religionem ita
 ne bona illius tradere religioni et si quo ad suam
 modi partem ad hunc sit realis qd. bona solent
 promissa et anxia statui religiose, unde dicitur
 distinctio na. l. parva de rebus volu mixti i. an
 fa parti personali ut in cap. proposito. l. non
 prima dicitur uti obligatio non voti mixti
 ad hunc quo ad partem realem non transire ad se
 uidem qd. extinta obligatione quo ad partem
 personalem que puniuntur utal consequente di
 cendum est extingui ab obligationem quo ad partem
 realem accipiam personalem arg. ex in cap. acco
 rre de regulis juris si ad. In dicitur quo uel dicitur
 obligationem voti mixti quo ad partem realem
 transire ad se uidem i. dicitur et si quis votum
 emisit unde iurisdictione et ibi offerend i. alia

6. alia donaria quo casu in partibus nunquam
offerendi qualicum seu alia donaria non sit coniecta
in personam cuius factum ad eam tenentur per se
firmant sui generis doctrina D. Antonini C. g. th.
ii. cap. v. §. 1. Silvester verbo votu. q. ii. Armita
eodem verbo n. 24. Gab. ind. cap. 12. n. 36. Sua
D. cap. ii. n. 19. Sanchez d. 7. ultima n. 31. sed

Sed obijci communiter solet aduersus reserua-
tionem hanc tex. ind. cap. siue th. nro ubi dicitur
qui vult istud gerat eum sancti filio illud im-
ponit ut quo ad personalem obligationem et ratam
per se conjunctam et tamen filii ad totum impleat
obligat. d. omnibus variis interpretationibus traditis
ad d. ad ill. tex. dico dico ubi tenentur filii dicitur ad im-
plem vult patris ad ill. quo ad partem personalem
q. omni ubi agatur injuncta sponte suscipit et
habet in eodem tex. omni ubi agatur impositum et alie
sponte suscipit q. verbi significant eandem pro-
misionem filii acceptam quam pater fecerat ac
pro inde filii tenentur non proventu eorum pater si im-
ponit tale omni q. ad huc quo ad partem personalem
illud non potest imponere in filii namque esse suc-
cessor jure proventu tenentur q. filii voto patris.

ind. cap. licet q. pro qua obligacione voluit tunc voluit
obligari.

Sed maior est difficultas que ex eo surgit ex cap. q. super
his et. nro obi de his qui pro servitio terre sancte signaverunt
eis assignaverunt id est qui voluerunt ire ad servandum terram san-
ctam q. sigill. impedimentis ire non possunt nec omnino tunc
tunc expensas quas eundo facturi erant mittere in subsidium
videm terre et tamen huiusmodi expensas pertinent ad partem
valem voti mixti conjunctam et coniunctam personali. Et in
ta in voto mixto obligatione partis personalis et si visit
accusatio pars valem non extinguit. Et male supra.

Huius difficultati variis assignat solutio quod
alijs tamen omnibus pro ea solvenda est mittere tunc agere
patum sua. d. cap. ii. et n. g. qui constituit votum pere-
grinationis in terra sanctam varijs posse fieri modis et
vnum fieri pot. in sola peregrinatione terre sancte sine
ordine ad auxilium belli. d. sola peregrinationis causa. v. q.
fieri in ordine ad auxilium belli seu subsidium q. d. q.
fit in modo procedit generalis doctrina de votis mix-
tis nam si quis non possit ire ita ut excurrat omnino ad
obligationem peregrinandi non erunt expensas quas fac-
turus erat in itinere mittere seu solvere consequenter
si morietur non impletur tali voto non combitur sig. p.

eadem ad eandem sponsam solvenda q^d qui sic dicitur
nō intendit difficultatem adferre tunc s^olū
cultū. Si in illa. Dicitur tunc ex p^ontē autē solū includit
eū sequitur p^ognatione persone ad illū substantia
tionem et ideo obligatio de illū erat evante p^ognatione
ione. ~

Si in p^ontē tunc dicitur inter impotentia sim
pliciter p^ontē ex uantem et difficultatem dantem causa
comutationi nā doctrina magis tradita procedit in
impotentia p^ontē evante ab obligatio voti nō 3°
in impotentia tunc dante causam comutationi q^d
si impotentia tunc dante nō omnino evant obligatio
ei d^ontur ac p^ontē si tractat de voti comutatio
ne habet 4° ex p^ontē quas d^ontur factū erat in illi
nō nā obligatio ad illas adhuc durat et ex illis evant
gravitas voti et obligatio nō q^d 3° impedimentū p^ontē
omnino evant p^ontē tolet voti obligatio nō ac ideo
nō habet ratio ex p^ontē tunc ad hanc partem qui
sibi potest obligare d^ontē s^olū d^ontē capiti q^d super
his. ~

Quarta q^d 3° d^ontē fit in subsidia d^ontē
sup^ontē p^ontē hoc subsidia p^ontē et operari
sive impugnano sive in subsidia, quo libet mo
do de p^ontē nō nō nō d^ontē tū alia

pinguandi ac subinde si pinguandi addat in
 possibilibus nilominus tenet bonum in subsidio
 et consequent motus bonum obligatio boni regit
 subsidij transiit ad fructus. De subsidio autem ope
 rari subdistinguitur ob obsequia sua qd. bonum sub
 dit et ind. cas. sicut obi. us bonum in manu
 armata et idem e. in omni subsidij bonum
 in et sua se fere aliquas personas ad belandum
 vel subandum qd. in casibus et hoc subsidium regit
 quale est omnium sententia qd. sicut non sit pinguis
 illicitam quivalat. Item qd. n. i. alio pro qua per
 sonali. quare sicut sit imperium bonum in et
 non mittit illud subsidium et eadem bonum mor
 tuo eo fructus tenent in eodem casu si bonum pingu
 ditant sufficient potest tamen in quodam casu
 reddendi tale subsidium aliam personam dandis
 pensas legitima causa inveniunt et perha
 bentem potestatem in quo casu et loquitur dicitur caput
 qd. super his et loquitur caput et multa eodem t.

Tandem potest subsidium operari in belli
 gi de totis operibus istis bonum qd. et i. dicitur t. e.
 o quod ab ista pinguinatione et ab operibus istis
 ut ut quis velit in Jerusalem et ibi pingu

militare. l. servare aut aliter jubare terra sacra
et sic deo dubitare potest. an illi operi pertinent
ad usum reale. l. personale ita ut licet quis ex
se agere quatione nisi omnino obligetur ad mi-
terendum alium qui pro se militet. l. saltem ad sol-
vendum sigordium pro uno militate. q. ex fac. p. bo-
tum vidit reale. d. contrariet. l. longe vix non
se adhuc ex q. qua. bozum in condit. auxiliari ter-
santibus non esse de ea reale q. non aliter nisi constat
credendum est bozum hoc vobis se obligare nisi ex
sua persona. q. casu quo bozum ex usum in quo
solimā non tenentur militare alium pro se. sig-
dum quo uno militate solvere de eadem bozum eo
mortuo non tenentur vig. siguda ita sua. d. n. q.
in fine. ~

Unde agant non in diffinita respondere ad dubium
agant q. super his q. debet inelligi de un. potentia
que non omnino exusat ab obligatione voti. d. tunc
addit difficultatem aut minus scilicet voti observatio-
nem, quo casu de obligatione voti dicitur fabrica-
tionem dū agit de vig. oblatione seu redemptio-
ne exoneratū quas bozum saluatur in itinere
et cetera vobis dr. in d. cap. q. super his, q. d. n. q.
supra diximus quod dicit q. obligatione personalis
fuit omnino extincta quo casu si ei accidat

reality extinta. unisibile ad miltit. huiusmodi inter
pugatione Hostiensis de decas q. super huj.

3. infero violari votu cumqzendo vig obligati
voti ut in hincic-malla et puaatu hie eto. ut in de
fide na habet expre in scriptura. sanda. Deuterono
mi cap. 23. ibi cu vo tu dicitur Dominus deo tuo no tuda
bis reddere q. requirit inud Dominus deus tuus ut si mo
raty fuerit reputavit tibi in peccatum; dicit q. hoc in
exordio istis capitulis diximus. hie induit o. p. hanc
in concioniam q. p. concioniam ut dicitur Carolus
q. ut peccatu. istud peccatu et si nullig hinc in i
dat malicia tam quare propria. Omnia d. hie in fi
delitatis 3. dicit q. Paulo v. ad timotheu cap. 3. ibi ha
bentis damnatione q. quima fidem inita fuerunt ex
p. n. hie dicitur a. 1. hie de ab alijs. t. h. suad. 2.
L. homo de religione lib. 5. cap. 3. n. 2. in fine de
iij. q. c. damnatio q. fidem in botis gusti tam in
ta fuerit q. propria. malicia peccati commisi in dno
sancione. v. h. hie in infid. h. l. t. m. 3. dicitur conser
mat filia q. cap. 7. n. 198.

Hic aut infidelitas 3. dicitur duplici m. h.
Seu in transgressionem voti d. q. votu qd violat ut
affirmativam obligans ad aliquid faciendum ut ad
dandum elemosinam, v. q. d. negativam obligans ad
aliquid no faciendum grave l. votu no jurandi in p. i.
mo aut casu peccatu q. committit in transgressionem

voei, de peccato omissionis q. loquitur omitendo
ad q. promissa in v. o. causa peccati q. comitit
in voti transgressione de peccato omissionis q. lo
quitur omitendo aliquid s. promissione factam quae
peccata no distinguunt specie na utiq. in malicia in
fidelitatis s. Deu fundat ut constet ex dictis.

Ad q. illud peccatum siue sit omissionis siue
sit omissionis et genere suo mortale ut dicit Sanchus
in q. dist. 38. q. 1. ad 3. quibuslibet i. quom
ad q. sequunt et poss. ut multum probat in tabula
ut supra testimonio et in loco illud probatur
in ibi quina i. hoc. de votis sanctos et poss. de ca
ut ab illis ubi quina peccata signore mortale v. loco ui
dunt q. illud Pauli supra ubi ubi habentur dan
natione q. prima fidem irrita fuerit no de q. qui
habent damnationem sine peccato mortali. at qui
prima fidem deo gustant hoc i. votu iuxta s. s. s.
sanctoru Pauli irrita fact ex dictis ubi dan
natione de q. peccati q. comitit in transgressione vo
ei et genere suo i. mortale v. i. q. esse infidelitatis
i. q. gravissima de eo sit maior infidelitas quantum
i. gradus et peccatoris persona cui sit iuxta notata
in q. i. s. merito s. de poss. unde de infidelitatis
que fit in transgressione voti fiat deo cum maxima
esse constat ac subinde peccatum mortale estimat ex re
centioribus alios referentibus sua. d. lib. 3. cap. 4. sane.
v. lib. 4. cap. 12. n. 1. sicutiq. supra cap. 8. n. 203.

Potest tamen quædam qd contrahit in confessione
 vel interdum esse veniale ratione parvitas matris sed
 hoc in restitutione si materia parva est parvitas ut si quis
 dicit vitare carnes virginos vulgo et corario &
 omittit unam aut alteram salutacionem angelicam
 quo casu omnes admittunt per huiusmodi omissionem par-
 valem tantum contrahi culpam venialem secus si
 omittit. C. omittio fuit totalis et si in materia
 ut si quis dicit vitare vitare simul salutacionem
 angelicam et omittat eam vitare nam hoc casu ex hu-
 iusmodi totali omissione non obstat qd materia sit levis
 (Surdinus Caritano in 2. 2. q. 89. ad 3. dub. 1. Simi-
 li ubi iuratum n. 12. Tabine ubi iurare. q. 10. sub.
 supra n. 4. to lto d. cap. 17. n. 20. Cordubi in summa
 q. 188.) contrahit culpa mortalis

Quædam tamen longe vixit nunc et
 violacione veli cuius est parva materia et si sit totalis
 tantum contrahi culpam venialem et fundatum nam totum
 non magis obligat quam lex lata adco. l. ab eula q.
 totum est quidam lex privata qua homo sua sponte
 sibi imponit circa materiam illam. ac pro nullis
 et sane d. lib. 4. cap. ii. q. ultima n. 31. et lex lata
 adio sui ab eula non obligat ad mortale in materia
 levi ut vulgo admittunt DD. Quis obligat ab eo totum
 in materia levi et si vis fiat totalis transgressio, deinde

q^{uod} et si ad religionem spectantia subeant esse eorum
et magna exultantiam non tamen illa. si equalis ne
esset in latitudine religionis: d. sicut mala illa
parba, modicus honor exhibet Deo, ita illius omisio est
modica inobediencia. Vnde cuius tantum contrahit culpa.
Vnde et confirmant ex vniuersis societatibus
Pat. vniuersis lib. 5. de prima cap. 20. n. 4. Roriz
lib. ii. institutionum moralium cap. 13. q. 4. Sca d. e.
q. n. 5. Sane. de peccatis lib. 3. cap. 4. n. 28. et libro
4. cap. duo decimo n. 3. filius d. cap. 8. n. 204.

Et medietate potest obligare sub mortali
si quo ad rem principaliter promissam et sub veniale
quo ad circumstantiam accipiendam qd. contingit si res
principaliter promissa fuerit mala grauius circumsta-
tia. Vnde si quis voluerit vitare coram tali
immagine beate marie virginis in off. voti quidam
falsi obligauit ad mortale, circumstantia aut. s. uici-
tandi coram tali imagine tantum obligauit ad veniale
quippe est equalis aut fere equalis beate virginis
obsequium et ita ut lib. 6. commutatio illa. de ponde-
rante peccati veniale ita. Sca d. cap. 12. n. 8.

Præterea et deducit votum in quo promittitur
aliquid pro certo die obligare ad mortale si mala. ut
sit grauius qd. in toto omittit illius executio ad veniale

obligatio voti auferat et eam quicquid sub eo tolli con-
tat irritatione. s. dispensatione et commutatione apud
si ergo ex ordine nonne ab irritatione sic ut regula
suo iure volumus illis qui subdit aliis potestati ab
eo cui subijctus est si quicquid auferat irritatio
tollit v. c. itaq. de quia vota subditi alteri quodam
modo ad sensu illis personis cui subdit respondet
ac proinde ut egragie explicat hinc dicto lib. v. cap.
40. de off. 12. in quibusdam tunc tam quardam conditione
includit: nam. s. nisi his uigintis contradixerit
quare si in talibus uoluerit agnoscere utabit obligatio.

Pro explicacione itaq. uerbo v. irritatio non
vota esse indylici dicit alia est que prouenit ex potestate
iurisdictionis spiritualis que indulta ad. d. ut si roma
no pont. prohibent christianis ac uis ad iura solima
ppl. aliquam iustam et rationabilem causam nam hoc
casu omnia vota in iura solima indycte
irritant. appellat hęc irritatio indulta q. a romano
pontif. no interdicit irritare vota sed aliqua mala
et acuta ad iura solima rone alius circumstantis pro
uinentia irritare et in hoc sensu ut potuerit quia
ei inferioris in iurisdictionibus vota irritare. alia vero
est irritatio voti pro pria et indulta que no fundatur

in potestate jurisdictionis per se spectata. id. in potestate
 et dominativa qualis est potestas patris in personam
 filij domini in personam sibi subditi in personam cuius
 libet religiosi sibi subditi et mariti in personam
 uxoris. hujusmodi. 1. Pater contra filij. Dominus sibi
 Prelatus religiosi et Maritus uxoris potestatem directe irri-
 tantem ut infra constat.

Hoc supposito notetur sermo habendus circa
 irritationem procedentem ex potestate dominativa que
 ad huc duplex est unaque cadit directe in ipsa voce qualis
 illa qua votum univ. a felio in quibus irritat agnoscit
 et votum univ. religioso regulato dr. sic directe cadere in
 votum q. votum ita irritat ut in totum nullo casu esse
 illa. uno i. quod directe tantum cadit in materia in voto
 promissa. Et q. irritat amaro voto uxoris a Domino
 sibi et a patre filij subditi na. sic casibus irritat vo-
 tum per subditiorem matris de ex g. licet sua. 2. 2. tomo
 de religione lib. 6. cap. 1. n. 4. et proinde istam irrita-
 tionem cadere in materiam dicimus de quo satis in-
 fra constat.

Secundo quo ex g. licet in eisdem et ibi. o. verbo
 et de ista in irritatione non si dispensationem et commu-
 tationem et in primis dicitur irritationem ad dispensatio-
 nem stat nam dispensatio nequit fieri sine iusta.

causa, at irritatio non est regulariter ab eadem causa
quae voluntatem illius qui vota est irritare, Item ad
dissolvendum debet quis habere potestatem iurisdictionis
nisi, at ad irrogationem sufficit potestas dominativa.
Deinde quia irritatio potest fieri invito vovente et de
potestatis dissolutione et minime quae beneficium quod non
fit invito. e. g. o. Gram. Si. in vulgaribus de reg. iuribus.
refert sua. d. cap. i. in fine tum et ibi dicitur irritatio
non commutatio ne ostendit quod quilibet votum commu-
tat per id in quo commutat debet esse iuris iuris
tum et que bene et infunde monstravit non ita in
irritatione.

Nunc ut et eto sua regula anobis propo-
sita clarior ostendat sigillatim alibi. H. Cuncta
de eto, sit it. Patet quod irritare dicitur de ota omnia
afiliis in quibus in eis potestate ex istis et consuetudine
lex in can. quela. 20. q. 2. ostendit quod per huiusmodi
etiam non aliter potest parentum vota ad filios emissa
irritare nisi donec patris potestatis causa et non eo ipso
quo efficiunt sui iuris consensu eorum non dependet
ab assensu parentum, unde si filii sunt ex causa et ab
patris inde pendunt de eo consentiente ac pro inde patet
non potest illud irritare de refert sua. d. lib. 6. cap. 5.
in quin capio ubi allegat Cou. Barb. Gomb, Silvestri

75
vix potest tunc de ea re alia de qua vix vult qui dubitet
at nec vix quidem. d. ubi personalia directe irritare
cofirmat filius supra n. 232. et eadem ratione po-
tuit tutor oia vota a pupilo unia directe irritare
D. can. quela q. in voluntas e subordinata. vult tati
eubus matris eame pze potestas irritandi vota
filioru no cogit q. filios no fit impo estate s.
firmis interuentione de adopcionibz eunt sua.
D. cas. 6. n. 21.

Secunda eto Patris. n. pl. directe vota filij
gubernij existant in vig potestate irritare et p. ipsoru bo-
torum r. etoz e quia jus qd fit Patris in talis filios oit
eant ex potestate gubernandi familiam et consequent ex p.
matris eocurrentis gubernationem. quare tanta potuit
Pater per subtractione matris votafilij gubernij irritare
ita eomund' tenentur D. testibz sua. d. c. 8. n. 2. et
3. Alio supra dubitatione iq. n. 83. filius supra d.
c. 8. n. 229. et accidit hui na eorumq. filij gubernij in
ordine ad obligationem quo ad Pat' nol' deq. indom' ac-
sensu Patris neq. vone patris potestatis neq. iure
natale q. independent' a Patre filij gubis obligat
Dio q. directe pater no potuit vig vota irritare, pote-
rit ta ea irritare subtrahendo matrem
Unde infer' ut no oia vota versentur in

mata que ad patrem pertinet no poss. Patrem indij
 tante dia. vota fili puberij irritare et i. n. q. irritare
 vota castitatis. l. religionis q. et asunt sua. supra
 d. n. 3.º filij in illa mata no prejudicat patri q. in
 ordine ad divinum obsequium et presentem quo ad statum
 ad illud pertinentem filij sit plene jus et potestatem
 disponendi de se, v. eadem ratione no poss. Patris vota
 personalia l. i. q. ubi que sine qu. iudicio obediunt
 ga. i. dicitur subari poss. irritare vt. n. vota moderata
 orationis aut abstinentie que no videntur ad iournitum
 laborem pro ratione staty minuatur nec domesticum ordinem
 que sicut sunt vota de ubi alia q. q. et audiam
 dimissam die dominica. Deinde idem admittunt d.
 de votis ualibz si fiant de bonis castrensibz. l. quasi
 castrensibz in his omnibz uisus esse no poss. Patrem
 adhuc ex q. mata vota castit. puberij irritare refert sua.
 ubi proxime usq. ad numerum. 3.º

Potest pater irritare ueluti mata. l. indi
 ulte dia. vota filioru puberiu sub potestate dignitate
 que prejudicium afferunt patri potestati, id est que regi
 mi. libris et ex p. dicitur famuliz impediunt. l. nimium
 subtraunt filium ab obedientia et uera patri vt. n.
 extra ordinaria ieiunia longa pinguinatio et vota
 ualia de bonis paternis. l. quom. uisus subari sua

administratio ad Patrem respicitur ratio e.g. ex p. male
justa tradita a sua. supra n. 9. hęc vota includunt
illam conditionem si pater non repugnavit, unde si repug-
nat irritant confirmant. Panor. in cap. u. sup. tit. 1.
no. Angelus de voto c. Antonius 2. p. 1. c. ii. cap. 2.
S. b. Silvester de voto c. 3. q. 6. Fab. de e. c. n. 79.

Adventit tamen de factum in irritatio non
illam cadentem dicitur in voto et si ante cadentem
in matrem na illa ex supra dicitur factum in totum
ex voto c. i. q. obligationem extingit hęc ut contra
suspendit ex traditis a sua. supra cap. 1. n. 4. ubi
ex rationem no. 6. tollit voti obligationem na exante
domina circa potestate obligat vota ac si nulla
circa inq. matrem ex tunc irritatio confirmat sua. ubi
proxime, de inde adventit et de factum in filios pube-
ray et impuberes existentes in potestate parentum in
ca irritanda vota ab illis omnia na priora tantum
indivisa per subtrahitionem matris poss. parentis vota
irritare posteriora ut no. tanta indivisa. d. et dicitur
in totum tollendo voti obligationem.

3. eto quilibet ex conjugibus habet potestate
irritandi indivisa vota alterius hęc eto i. communis et
S. o. Ista d. q. 88. ad 3. confirmat alios referens
supra supra dub. 13. n. 81. sequit. filius supra
d. c. 8. n. 233. ubi allegat patrem sua. et alios r.

etiam si q^o ratione conjugii visibet quare juxta alterum
 suo jure repugnant quicquid pugnat. quare si alii conjugii
 repugnet voto alterius illud irritum est tam in jure
 quanto ratione conjugii prejudicet nisi in iure prejudicet
 non poterit illud irritare et dicitur nullo ex conjugibus
 permittat voto alterius irritare ex i^o muni de bono senta.

Secundo videtur q^o numero 21. tunc primo soli
 viro datur facultas irritandi vota uxoris hoc dicitur contra
 q^o falsum videtur et confirmat q^o irritare e^o ad us
 superioris mulier aut in nullo e^o superioris viro. d. illi
 subijcta ut habet in can. mulierum 33. q. 5. q^o e^o
 in unum dicitur ea uxori permitti irritare vota viri,
 quia viro vota uxoris dixerunt.

Pro explicacione istius difficultatis in disti
 genda e^o an equalis sit potestas hujus irritandi inter
 virum et uxorem qua in re viri votis expletantibus
 ad vota matris equaliter esse potestatem videtur gravari
 q^o in his vir et uxor ad paria judicant juxta caput
 gaudium deditur et illud Pauli ad corinthios 7. unde
 si vir imitat vota religionis. c. castitatis eque po
 terit irritari ab uxore quemadmodum potest irritari
 ab viro si ab uxore fuisse missum deinde ex i^o uxore
 vota viri purgationis vota omniendi in separato
 loco. c. induendi vestib. c. nimis mactandi corpus. c.
 similia que impediant esse matrimonij irritant.

q^d p^l. ex d^ollina Augustini epistola 199. et habet in
q^d d^o 33. q^o 3. confirmat sua d^o lib. 6. cap. 4. n° 12. v^o bⁱ.
idem constituit de proportionem in v^ois qualib^z q^uz re
p^ugnant dominio q^d v^ongquiss. eoru fit in propria bona
ve si manet ex v^ois d^o talib^z v^ollut v^ota adimplere
in his^z v^ois equalem v^o potestatem iurandi v^ota
int^o v^ois et v^orum v^olgo admittunt D^o.

Sunt tam^o aliqua v^ota in q^u n^o e^o equali
s^z potestas inter v^ois et v^orum n^o v^olgt. v^orum
facere clari^o v^ois d^o sinam d^o e^o ex hoc v^ois fami
lia n^o faciat j^uta v^ois d^o sinam sine cog^o v^ota
eali possit irritari ab v^orum et n^o e^o v^ois v^ois q^o
hoc p^ont ad superiorum administracionem v^orum
v^ois q^u v^ois fit et n^o v^orum. e^o et v^ois v^olgt. v^orum mo
dicam p^ognacionem n^oq^o eali v^ota p^ont irrita
ri ab v^orum q^o v^ois d^o sua. supra n^o v^ois v^ois sine
v^ota p^ont. absens fieri ad v^orum q^u v^orum v^orum
et id^o v^ois p^ont. absolute v^orum p^ognacionem q^u ma
iorum abrenuam n^o requirat sed n^o ita v^orum q^o p^o
hibuit. amaro v^ois de dono esset q^o v^ois subdita
e^o. v^ond^o ad difficultatem supra p^ognacionem v^ois et
simoniam illud numerum supra adductis posse in
eligi in his. l. simili^o casib^z in q^u n^o e^o equali
p^ontas iurandi v^ota int^o v^orum et v^orum. l.

n. habere solum potest legem evangelicam et ad confirmatio-
nem respondet in casibus in q. ex votis viri prejudicant
voti esse superiorum et si illis vota posse imitari.

Potest q. conjugis vota alterius imitari regulariter
sunt non omnia. d. illa quae ei prejudicium afferunt colli-
gitur ex multis relatis a. supra. cap. 4. n. 4. quare si
alibi ex conjugibus votum emittit de rebus p. c. de
Cubi oratione. l. alia actione personalis quae non sit
impedimento usus maritus neq. ulli gubernationi fami-
liae non potest imitari ab altero conjugis, neq. succidit
eius coeternum posse maritum coeternum conjugationis
in terra sancta emittit, neq. id votum q. maximum
infert v. p. prejudicium ab ea posse imitari. c. ex mel-
ea. e. q. d. super his h. n. q. hoc procedit spatium fa-
bore eius sanctae ita sua. d. c. 4. n. 14. q. d. votum
non potest imitari si non fiat bellum prope cogranda
terra. l. ex flucio d. c. 8. n. 237.

quarta eto Domini non possunt directe imitari
vota suboritur communis ex sua. supra. c. 3. n. 1. r.
q. sub n. 11. subiecti Domini in spiritualibus. d. t. t. t.
in hisque putant ad idem aliam et unum ^{corporarium} ~~spiritualem~~
consequuntur liberi. 11. in ordine ad Deum nisi materia subiecta
est aliunde Domini indirecte d. possunt tunc materiam habere
sicut sub votum exequi prohibente Domino q. 1. in unum
actionis quae ex iustitia debet Domino illis consequenter

280
1800

latq; contra dicitur quod ex contradictione prela-
 ti dicitur iuribus et votis et audit sui doli-
 na ve episcopi prosequit sua supra vi. s. cor-
 ruptio et gratia omnium religio- rum inter
 preta- ta hanc subordinationem religiosi ad sua
 prelatu- ves in ordine ad consensu- magis nullam
 summa- obsequium favore parte qd maxime fuit
 in vo- ty. narium, cum qd maxime ordinatur
 subiectio religiosi ad diu- sionem eoru- qd ad salute-
 spiri- tualium eoru- videtur, cu- qd no- possint
 religiosi convenire in spiritualib; gubernari nisi
 hoc modo vo- lu- ty. inferioris inter prelatu- sub-
 iectio- et.

Ex his constat prelatu- posse irritare omnia
 vo- ta religiosi si subiecti qd vo- tu- transgrediar-
 eorum religionem qd in omnib; vo- lu- eay religiosi
 subordinata- vo- lu- eay prelati qd in vo- to anteriori
 religionis na- qd iure con- udit religiosi eay. sicut de
 gularib; qd in vo- to prelatu- ad anteriorum religio-
 ne- transire favore et absurda- videtur illud vo- tu-
 summi- arbitrio prelati si quidem per illud reli-
 gionis exera- g- statum sui prelati e- constitutum
 dicit cu- et qd qd professio qua- religiosi qd fuit non
 sit secundum bono- profissionis no- qd. melius

impediri et idcirco sperari videtur ut licet ad
 mulieribus transire a proprio illa materia
 resubstanti sit ut de illa possit religio abso-
 lute ducere et sine dependentia agulato et inde
 potest ab eis irritari non possit confirmat sua in
 qua n. 9. Sig. d. i. 90. Dub. B. n. 15. filius supra
 n. 242.

Notate tamen id quod diximus posse quatenus
 dicunt irritare vota suorum religionum debere
 intelligi si profecti fuerint nam nobiscum tan-
 tum indubite subtrahendo materia potest quatenus
 et vota irritare et consequenter si non profecti fuerint
 et de religione exant eodem modo tenent votis
 ac si non fuissent irritata. aliter se irritatione voti

de dispensatione
 voti

Suppono i. dispensationem esset a iure
 juris ab habente legitimam potestatem. C. v. et alij de
 solutionem obligationis per auctoritatem alicuius
 satisficientis. De viis et quidem in eod. dr. per aucto-
 ritatem ecclesiam de foro ab irritatione que fit per potes-
 tatem dominatibam et supra dictum in eod. dr. per
 ecclesiam distinguit ab ea qua principis secularis cu-
 care poss. vicia suas leges difert aut ab irritate

incipit videtur et sublat. Suarez D. i. c. 17. n. 7.

3.º suppono in cetera esse potestatem auferendi obli-
 gationem voti et consequuntur diffinitiones in voto qd
 satis suadet usus et gratia ubiq; quare in hoc non est dubium
 neq; potest dici. Namque considerant esse tantu de claracione
 no gratias diffinitiones na oppositio videtur constare tñ
 et falso ipso na ubi est obligatio voti ultra antediffinita
 uonem per illam tollit eam et proprietate v ubi diffin
 sandi et in tergo tandi na injure quod sit tantu in tergo tatio
 ponit v ubi judicandi et in cas. si teraturam d. no vel
 vobu declarandi et in. c. quintanij de iurejurando qd. v. fit
 relacio ponit v ubi diffinitandi et in. c. i. d. n. no. l. bor
 cum de solordi et in. c. v. eodem, d. c. de et in fa consta
 nit quidam. n. vota usurata in diffinitione d. q. sig
 num i diffinitionum. n. sumi pro in tergo tatione in
 appella in tergo tationis nulli sunt usurata. quare d
 pon ratione in sua materia accipi proprie et consequunt
 ad eam ut patim fiat esse potestatem in cetera concludit
 D. Tho in q. d. d. 38. q. i. ar. 4. quem ceteri theologi
 sequuntur Suarez illos. alios referunt
 D. l. libro sexto capite nube numero
 sexto supponit filium bo a proximo
 citato junto numero sequenti

Neq; oblat voti obligatio

22
Nec obstat voti obligatio nisi ex ordine
dicimus natam esse hanc obligationem in eisdem 2. capitulis
eiusdem id est hanc esse illam auctoritate ibi adducta. videlicet
reddere Deo vobis et consequuntur in eadem non est potestas
ad dispensandum in iudicio arg. ex. vi. can. 11. qui
dam 2. q. 1. de v. oblig. nec est potestatem ad dispensan-
dum in voto, non unquam obstat nam nulli opponitur
volumen in elidere illam conditionem nisi superiori
absoluta fuerit et ob id concedi in eadem dispensare
in votis suo sine interitus tunc dicitur nam si talis
conditio in elidetur in voto potest dicienda esse irritatio
quam dispensatio juxta supra. dicitur tamen
alia communiter recepta. egrum tamen a seors
improbat supra ex. vi. q. 1. quad. certam non dis-
pensare in voto sed in actu humano natus ad
esse votum et dispensatione in se posita. super
actu humano consequuntur tunc voti obligatio
non.

quare in hac maxima difficultate id vult
a nosco etiam relinquere eadem plenam potestatem in
seis que concernunt vitam gubernationem spirituales
ut patet matthi 18. ibi quibus. habentis et et joannis
16. sicut misit me Pater ita et ego mitto vos. unde in
potest dispensare in votis concernat vitam gubernatio

cap. 22. glo. in d. i. de admonitione et m. i. de electione
 Alberici d. 38. ar. 7. Almainus tractatus de potestate
 pag. 1. 3. lib. 2. de potestate 4. questione 5. fol. 7. de just.
 et iur. 9. 4. ar. 2. Armita de dispensatione 12. et alij Pont.
 et f. cum. n. possit dispensare in voto solenni religionis et conse-
 quent' falso no. dicunt in hoc d. absolute esse potesta-
 tem Pontifici dispensandi in voto solenni d. i. i. g.

Quia contraea sententia longe brevior est
 Pont. possit dispensare in voto solenni religionis et cognationis
 episcopi legum et Canonum etc. sed de his supradubitacione
 et q. i. i. ubi no. nullos cumulat supponunt. Ita et f. l. i.
 hic d. i. g. n. 248. in u. d. lib. 6. cap. 10. n. 2. et probat q. Pont.
 pot. dispensare ex voto o. i. in voto quocumq. simplici et absta-
 ti q. potest dispensare in voto solenni religionis potest dispensare
 quocumq. q. solennitas voti sola vel contributione e. intro-
 ducta. et habet ex parte in. e. d. n. i. n. c. de potestate

atque in voto solennitate ex sola vel contributione et
in voto. q. potest Pont. fieri solennitate cum to. l. i.

et consequent' in voto solenni religionis dispensare facti si-
 militer quoad d. i. tantu. obligare votu. simplici qua. solenne
 ita. G. l. i. 3. in. e. v. n. s. q. qui clerici. C. v. n. s. i. g. i. t. n. d. i.
 maior r. o. cum. possit Pont. dispensare in voto simplici quam
 solenni. Deinde accedit q. ut fide digni auctoritate referunt
 esse Pont. posse per potestate et in. n. i. o. l. a. d. i. b. n. i. a. n. o. m. o.
 n. a. h. o. q. u. o. s. e. n. s. i. s. d. i. s. p. e. n. s. a. t. i. o. n. e. s. q. u. o. s. i. t. e. x. o. r. e. m.
 d. u. c. i. t. i. n. f. a. m. i. l. i. a. t. a. m. i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. m. q. u. i. s. u. s. c. e. p. t. i. s.

per tota se bene in regionibus in obsequio dei se manentibus
 se vana consistit et bene sequantur in vobis de hoc
 quam edidit taliter et tunc que vult simul deo se vana
 cum non possit amplius ad usus humanos conueniri quod debet
 intelligi sine iusta causa et sic ubi prope non de
 nisi obstat. Apotele malum non vult ad quatuor non
 Hiitavi in filia regis etiam dignitate et potestate
 iustissima causa quod vult conueniri regis et
 regni quod vult regis regna n. ius et Caritatis vult
 in Hiitavi decessit ab Agostola. C. dato quod sit eorum
 no fuit certis Agostola de conuersione regis et regni vult
 dato quod fuerit vult non vult expediri vult illis iniuriis fac
 dignitate vult fieri

et huiusmodi quod vult. Dispendium in vobis se
 temeritate per se quod vult. Sicut ordinis conueniunt
 in hoc se vult. C. de hoc d. d. ubi in iniquitate quod
 dupliciter et contingere vult in vobis et ad vult sine
 obligatione. Sicut vult conueniam quod vult fieri quod vult
 magis sine iusta causa quod vult non dignitate in vobis vult
 vult d. in se vult. quod vult. Sicut vult ordinis vult
 conueniam vult vult. Sicut d. de hoc vult
 obligatione vult et conueniam quod obligatione vult
 et se vult. vult vult et si sine iusta causa fiat et si
 illi adempto ordine sano matrimonio conueniam vult
 vult vult. quod vult conueniam vult causa scandali.

Secundo dispensando proprie in vobis iam facto in vult
 vult sano ordinis quod vult dispensatio non vult valida ad hoc
 vult obligationem conueniam. Sicut ad vult iusta causa.

525
q^o tamen dispensat in quibus sed in vobis ad q^o esse
gradibus iuxta exigentiam causa vel tamen valida ad
tendam ^{impedimentum} ~~impedimentum~~ ex lege eula. vobis dicitur
maximorum d. e. bono titulo notis in b. et eo sequuntur
sitale d. dispensatq^o eorum valet maximorum et te
nil reddere debentur ep. g. iustitiz sicut rogavit illud q^o
tunc ratio tamen dispensat sine causa potest tollere in
pedimentum no^o tamen vobis continentibus de replicat huius
obsequio sine

Secunda eto habens episcopalem jurisdictionem
q^o dispensat in vobis que no^o a^o spali^o usurata d. ep.
in ordine ad subditos suos dicitur huius eto communis qua
abundat posse pariter archiepiscopos episcopos et abbas
et implet habentes jurisdictionem episcopalem in radice
vbi in ordine ad suos subditos in vobis dispensare. Ratio
generales potest reddi q^o si iusticia potest con
veniens ad cultum episcopalem regimur, at no^o dubit
me conveniens q^o dispensat in vobis in suis
subditis q^o ad d. ep. communis potest et accedit
quam ex sua. Ratio n. q^o quid quid no^o in bonis vobis
spali^o q^o in radice potest igit potest
vult dispensare in vobis q^o spali^o usurata non
sunt

Sunt igitur d. ep. usurata tantum
cassitate perpetua religionis approbati pro solemnitate
tanum romanum et non p^o abbas et gradari ep.
habentis et si dominii d. ep. in vobis et vobis
sanibus vobis 3° in tunc vobis sed agote licet huius

quos. De tunc absolute non ut ubi et excommunicat
 eos qui ab eis p[er]sumpserunt absolute. sed dicitur et
 tam tunc substatu[m] i[ur]is qui p[er] se in facultatem
 a sede apostolica iurisdictionem absolvent quos et ibidem
 excommunicat. Deum quamvis in iure no[n] iurisdictionem
 et p[er]sum ab ipso volum absolute usurbari p[er] ista
 maxime causa subsidij. d. e. q. supra s[er]vato in
 cano[n]e s[er]vato Curia romana et loquendo in iurisdictione case
 substatu[m] ostendunt ut docet. Iurab. supra. 75. ad m[er]itum
 s[er]vato d. e. dub. 15. n. 122. s[er]vato citato lib. 1. cap. 2. n. 2.
 s[er]vato supra n. 266.

ep[iscop]us s[er]vato p[er] se ep[iscop]um in d[omi]nare in solo
 substatu[m] no[n] approbat, secundum in solo substatu[m] no[n] p[er] se,
 3. in solo no[n] faciendi no[n] p[er] se. dicitur factu[m] in solo
 no[n] p[er] se. dicitur, 4. in solo no[n] substatu[m]; 5. in solo no[n] p[er] se
 ordi[n]i sanos ordi[n]i q[uo]d nullu[m] ep[iscop]us s[er]vato p[er] se p[er] se volum
 titulu[m] aut religio[n]is et talis me ep[iscop]us s[er]vato s[er]vato
 p[er] se in solo. De tunc s[er]vato d[omi]nare ep[iscop]us s[er]vato
 sequunt[ur] d[omi]nare p[er] se p[er] se p[er] se p[er] se
 in quali talib[us] quibusdam solo d[omi]nare ad iurisdictionem s[er]vato
 dicitur in quali religio[n]is. dicitur p[er] se d[omi]nare in
 locio[n]em. hoc enim no[n] e[st] d[omi]nare in solo substatu[m]
 q[uo]d d[omi]nare absolute, p[er] se s[er]vato d[omi]nare
 q[uo]d papa solo s[er]vato usurbari in solo usurbari d[omi]nare
 q[uo]d tunc no[n] d[omi]nare in solo usurbari ut ep[iscop]us d[omi]nare
 ne d[omi]nare d[omi]nare esse usurbari. Item in solo d[omi]nare

tatis. si bonum sit aliud intendit quia obsequere regere
 esse ad in equitatem carnis conservanda, tunc enim
 amicitia benignitate, sanguine generata ex conjugio obli-
 gatio volo q. r. i. imperabilis. Peru. co. m. n. r. o.
 si in tollit sed et in voluit vobis castitatis unde
 indubio sic in suggestanda ac pro inde in dubio r. o. r. o.
 tunc est dignitate.

Deinde ut si aliqui carnis in quibus potest esse
 dignitate in voto in regere castitatis quibus si aliqui
 sub voto simpliciter castitatis laetatur matrimonium
 et lo. r. m. a. u. i. t. q. q. obsequium in co. n. u. n. t. i. s. q. d. d. i. g. n. i. t. a. t. e.
 s. a. r. e. v. e. p. e. t. a. t. d. e. b. i. t. u. s. s. e. c. u. n. d. u. s. s. i. c. o. n. j. u. g. i. u. m. p. o. t. e. s. t. c. o. e. u. a. l. l. e.
 m. a. t. i. m. o. n. i. u. m. c. o. m. m. u. n. i. s. i. n. t. e. r. v. o. v. u. n. t. e. c. o. n. i. u. n. c. i. a.
 et postea idem quicquam vobis. C. s. a. l. t. e. m. a. l. t. e. r. i. u. m. c. o. n. i. u. n. t. e. m.
 in m. i. n. e. a. t. 3. q. d. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. f. u. i. t. n. u. l. l. a. e. m. i. s. s. i. o. n. e.
 4. q. d. i. n. q. u. i. u. l. t. a. i. n. m. o. r. a. C. s. e. c. u. n. d. u. m. C. a. l. t. e. r. i. u. m.
 m. a. x. i. m. i. i. n. c. o. n. i. u. n. t. e. s. p. o. t. e. s. t. i. t. u. t. u. n. q. u. i. b. e. n. e. d. i. c. t. i. s. q. d.
 P. a. u. l. u. s. i. n. j. u. b. e. n. t. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. a. d. h. i. c. q. u. i.
 o. r. i. g. i. n. e. m. r. e. f. l. o. r. a. v. i. t. e. t. q. u. i. d. a. m. f. u. i. t. q. u. i. p. u. n. c. i. a. b.
 e. o. d. u. l. t. a. f. u. i. t. i. n. f. a. m. a. v. i. t. e. t. q. u. i. u. l. t. a. i. n. m. o. r. a.
 n. C. a. s. u. i. s. l. o. s. a. n. q. u. i. n. e. i. s. i. n. p. e. d. i. a. l. C. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. i. n.
 m. u. l. t. i. s. 5. q. d. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. c. a. s. t. i. t. a. t. i. s. l. a. e. t. a. t. o. r. u. m. s. u. d. i. s. i. n. d. i. s.
 a. b. a. l. l. i. o. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. i. n. q. u. o. i. s. p. o. t. e. s. t. d. i. g. n. i. t. a. t. e.
 e. t. s. i. b. o. n. u. m. n. o. l. u. d. e. r. e. n. o. n. i. n. c. o. n. i. u. n. t. a. t. i. s. s. u. b. j. u. g. a.
 s. u. b. a. n. d. i. s. c. a. s. t. i. t. a. t. i. s. 6. q. d. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. c. o. n. d. i. c. i. o. n. a. t. e.
 e. t. c. o. n. d. i. c. i. o. n. e. n. o. d. u. e. i. n. g. l. o. b. a. 7. q. d. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. s. e. l. d. i. g. n. i. t. a. t. e.
 t. u. n. c. h. o. c. m. o. d. o. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. c. a. s. t. i. t. a. t. e. m. C. i. j. u. r. a. t. i. o. n. e. i. n. s. u. p. r. a.
 C. i. n. a. l. i. j. c. a. s. u. s. p. o. t. e. s. t. d. i. g. n. i. t. a. t. e. i. n. d. o. c. a. s. t. i.

tatis ostendit. Supra supra ubi variis ad id probandum
adducit rationes et ibidem in numeros de malis
Dobsonis

3° de potestate dispensandi in votis
loquitur sup. qui loq. a summo Pont. subinde
jurisdictionem episcopalem delegata. ita co-
munit. D. superius sua. D. de b. cap. 12. in prin-
cipio si quis supra n. 2 si. 1° et 2° et na. potestas
dispensandi in votis et potestas jurisdictionis et
potestas jurisdictionis delegata. et ut in te-
gus et ubi H. de off. vic. et de officio delegati constat
q. it. huc igitur in potestate delegati consequuntur in dele-
gata transit. quare non minus ipsi potestatem dispen-
sandi in votis loquere.

Multa sunt se offerant. tamē dicitur
quod non nisi cum hoc attingunt aduent. Dico q.
i. de potestate huc usuali delegata. non nisi in
aliqua simili potestate concedat. d. n. n. ut
inquire de potestate ad dispensandum in votis et
q. quoniam non potest quia sonat et sua. ubi
proxime. de inde q. delegati jurisdictione odiosa
et ita sequuntur restringenda. regula odia. de regulis
juris in b. neg. ad no. in q. h. in a. in delegacione
estendenda. cap. in dilecta. 22. cap. ad ult. q. 2. et
ut sit in delegatis. unde sicut concedat potestatem ad
solvendum ab omni casu reprobato et ab omni casu
pa. p. na. et c. ad dispensandum ab irregularitate

835
non delegata potestas ad tota dispensanda nisi
ex quibus ex ratione dicitur

Et in dicitur delegata potestas ad totum
tamdem tota non esset delegata potestatem ad dispen
sanda. Et inquit ex hoc in casu quibus patet esse
J. B. n. 4. sequuntur sua. et filii. supra sui n. 9. et illi
n. 4. 7. 8. 9. dispensatio et commutatio. si aliquid dicitur
quod) tunc commutatio et dispensatio sunt non separant in ordi
naria potestate quod et infra dicitur his qui sunt ad
nario sic potestatem commutandi et sic potestatem
dispensandi et contra. non omnia ex quibus dicitur
in potestate delegata separant ita de hoc usque tunc
et ad commutandum non unum est usus ad dispensandum. et
tamdem de hoc potestate ad dispensandum esset
etiam potestatem ad commutandum. per hoc quod quedam
partes illius qui potestatem in dicitur in ma
tari n. 7. et dubium potestatem commutandi et voluntate
et delegantibus in illis in potestate dispensandi. sic
quod tunc sequitur sua. supra n. 9. et filii. ubi quod

Deo dicitur quod si quis in hoc potestatem delegata dicitur
solum sequitur de sic casus jurisdictionis ubi. atque idem de
sic dicitur non ut de sic laudos quod sic dispensatio est
et factio fieri potest et aliquid ex tota jurisdictionis si
ut voluntate. Unde inuato tantum in potestatem
potestatem sic potestatem commutandi. sic et casus jurisdictionis
nisi ubi

3° dicitur in potestate singulis dignandi
 sandi in vobis consensu in unam potestatem dignandi
 in illis ubi si iure iurando fuerint firmata. v. c. q. 1000
 sublatu. quod dignatione ubi iuramentum per se
 sat sicut sequitur omittat quod non sibi iuratum sibi fac
 tam se sequuntur ubi ubi iuratum. ita in m. n. q. filii.
 supra n. 25. ubi iure sicut per se m. n. dicit in transe
 tam ubi iure iuratum.

4° dicitur in electione dignandi in vobis singuli
 si et facta in hunc modum quilibet vota. (caus. ubi dicitur
 est ubi) ita filii. sup. n. 252. ubi si iure iuratum
 ubi iure iuratum facultate sibi ad electionem. quod iure iuratum
 usam quo ad oia vota tam iurata ante electionem illa qua
 potest nisi aliter de vobis iuratum iuratum iuratum.

Oportet ad hoc in dubio vultur in in sumo iuratum
 ubi iure iuratum aliter potest ubi dignandi in vobis
 et ordinari ubi iure iuratum filii. supra n. 252. ubi iure iuratum
 habere cardinalis et parvos negat quod iure iuratum
 supra n. 252. e. v. n. i. q. 1000. quod iure iuratum non habent
 jurisdictionem episcopi aliter iure iuratum in vobis iuratum potest
 non in dicitur dignandi in sumo ubi aliter jurisdictionem ubi
 distincte jurisdictionem sacrae p. n. d. nota e. parvos non
 habere eam jurisdictionem igitur parvos non potest iuratum
 dignandi et ubi iuratum. n. potest dignandi iuratum
 supra. Archiepiscopus et alii si iure iuratum quod iure iuratum
 parvos non habent iure iuratum iure iuratum et ubi iuratum iuratum

aliquis de terminatis ecclesie et si uoluerit dare. 3. curas
 ecclesie sancti Petri potest commutare in aliam dandam
 ecclesie sancti Jacobi qd in collige si non fuerit facta
 aliqua promissio homini. d. tantu Deo p. o. na. sicut
 facta Deo et homini. utiq. aliquo modo. q. u. r. a.
 obligatio. Unde in uig. commutatione ambo debent
 consentire uellet, at no. e. uoluntate. si no. consentat
 qua. cum. b. i. s. u. t. u. in. meli. commutet. homini. consentire
 q. in. hoc. casu. n. potest. si. u. u. l. i. commutatio. in. me
 li. propria. uoluntate. auctoritate. sequi. q. d. s. u. p. p. o. m. i. s. s. i. o.
 s. i. o. e. tantu. Deo. facta. q. d. ad. huc. ecclesie. n. i. q. u. e. s. i. t. u. m.
 i. u. s. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. Deo. id. q. d. meli. i. g. l. o. r. i. a. t. p. o. t. e. s. t. u. o.
 u. n. i. p. r. o. p. r. i. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. u. o. l. u. n. t. i. s. i. n. m. e. l. i. o. r. i. u. m.

Unde colligitur omnia. uoluntate. pro qua. auctoritate
 et commutari. in. uoluntate. religionis. que. in. professione. fiunt. s. in
 uoluntate. gaug. u. l. i. t. a. t. i. s. et. obediuntis. p. u. n. g. u. a. u. n. t. a. t. e.
 q. d. i. e. q. u. i. s. t. u. n. t. u. t. n. o. q. u. e. c. o. m. m. u. t. a. t. i. o. i. p. s. o. j. u. r. e. f. i. t. (n. i. s. i. b. i. s.
 qui. p. o. f. i. t. e. t. e. p. l. i. c. i. t. e. c. o. n. t. r. a. r. i. u. m. i. n. t. e. n. d. a. t.) q. d. i. n. h. o. c. c. a. s. u.
 n. o. e. d. u. b. i. u. m. i. n. e. s. p. e. c. i. a. l. i. t. e. r. u. o. l. u. n. t. a. t. e. r. e. l. i. g. i. o. n. i. s. a. l. i. j. u. t. e. a. d. e. a. n. d. e. m. u. n. e.
 o. i. b. u. s. r. e. l. i. g. i. o. n. i. s. i. n. a. n. t. i. o. r. u. m. r. e. l. i. g. i. o. n. u. m. t. r. a. n. s. i. t. u. f. a. c. i. e.
 i. u. r. e. p. e. r. m. i. s. s. a. e. u. a. t. e. i. n. c. a. p. s. i. u. t. i. s. d. e. r. e. g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. d.
 d. e. b. e. t. f. i. a. t. d. e. l. i. c. e. n. t. i. a. p. o. t. e. s. t. a. t. i. q. u. a. s. i. u. t. n. e. g. e. t. n. o. i. n. d. e. i. m.
 p. o. t. e. s. t. t. r. a. n. s. i. t. u. u. t. e. x. p. l. i. c. i. t. g. l. o. s. a. i. n. d. i. s. i. u. t. u. o. b. s. e. r. u.
 u. a. m. u. i. d. e. n. d. u. s. l. i. b. d. l. i. b. v. i. q. i. d. u. b. e. s. p. u. t. o. t. a. m.

Sed uidentur ob stare supra traditis et doctri. q.
 i. commutationem uoluntatis pertinere ad auctoritatem superioris
 ut patet et dispensationem. e. i. l. tit. nostro secundo q. d. ubi
 cor. solben. uoluntati non meliorem non librat ab obliga
 tione. d. tunc solben. id q. d. promittit. q. d. d. de rebus
 d. i. s. i. 3. q. d. n. u. m. o. p. t. e. i. n. e. i. u. d. i. c. i. s. i. n. p. r. o. p. r. i. a. c. a. u. s. a. e. t. o. t. i. d.
 n. e. q. u. i. s. i. n. s. u. a. c. a. u. s. a. j. u. d. i. c. i. t. q. d. q. d. i. n. c. a. p. c. o. m. m. u. t. a. t. i. o. n. e. d. i. s. p. e. n. s. a. t. i. o. n. e.

fatione ab eis suas. Unde temeritate et arroganter
 ad episcopatum aspirare q. videt aspirans sibi perfectionem
 qua illi staty supponit arrogare et iudicium tanto mure
 si iudicare q. nulli faure pt. quare ind. e. per tuas cum
 quibusdam emissa religionis in episcopatu fuit debet tunc
 episcopatu resignare et religionem ingredi dr.

Secunda eto votu q. commutari in equale
 et minus convenientibus iusta causa et superioris auctori-
 tate duo cogitabit. Primum circa commutationem
 in equale, secundum circa commutationem in minus de
 hoc non e. dubium e. tamen maxime de illo na. 11. qui
 existimant posse votu commutari in equale propria voluntate
 et voluntate sine iusta causa et superioris auctoritate
 et dicit q. quod dicitur pariter simat q. q. sit hinc. l.
 illig. mag. si re vera pensatis debet e. equu. bonu de re et
 equu. gratia. Deo id in quo votu commutat consequuntur dicunt
 veru. esse Deu acceptare talem solutionem siquid em
 no minus debito si solbit a quo inde inferunt in commu-
 tatione votu in equale propriam voluntatem
 sufficere sine iusta causa et superioris auctoritate
 hoc hinc opinionis fere multos quos refert sua. d. lib.
 6. c. 19. n. 1.

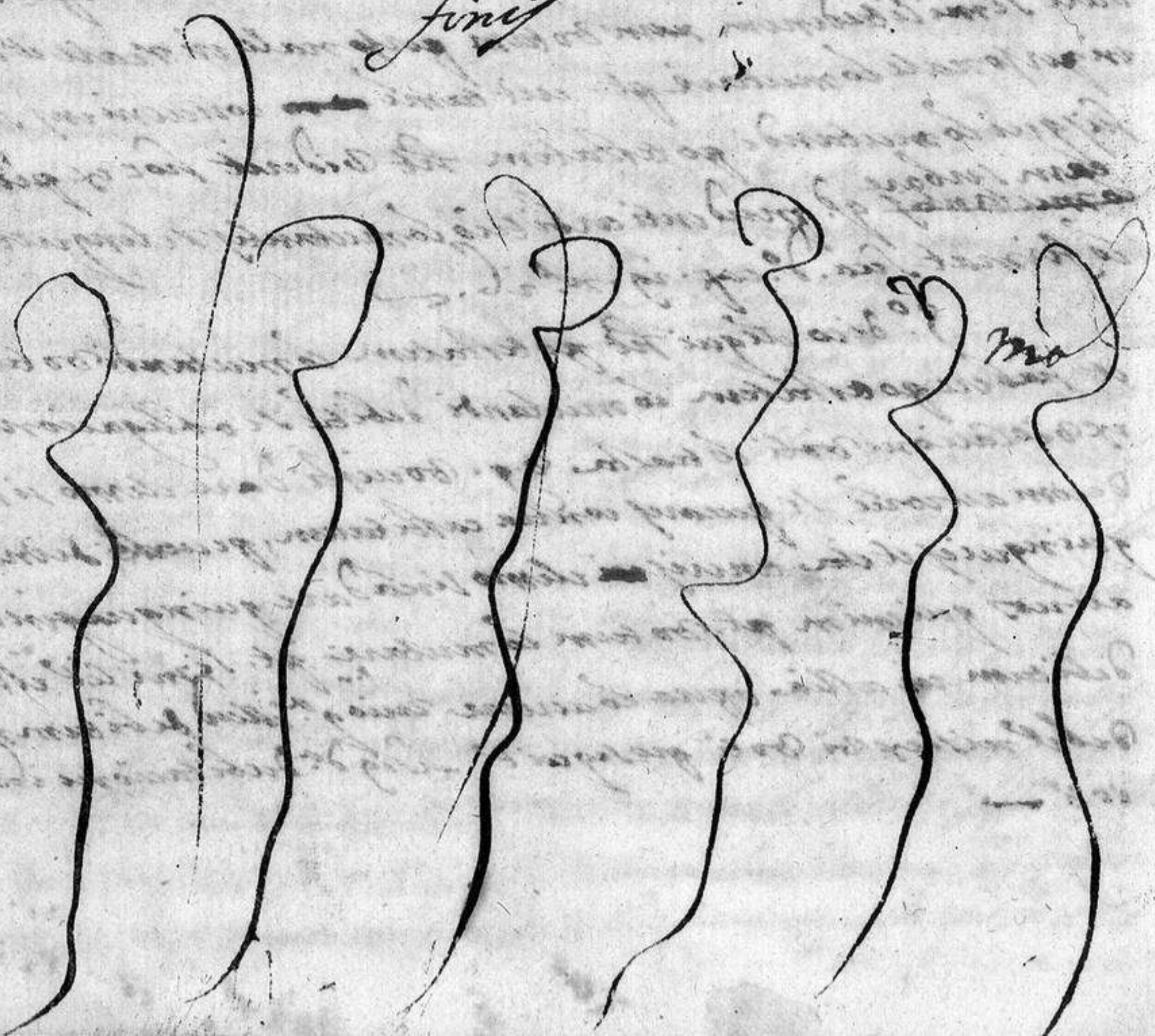
Sed eto eto opinio e. sine dubio sancti the-
 ologe sua. ubi proxime no. 3. et ibidem proca. varios
 commutat. D. cui sequuntibus ad hunc d. e. i. q. iura
 quos hinc tractant de commutatione votu et per p. latum
 faciunda ad hoc in elinant ut fiat in melius et ind.
 c. 1. q. 1. et q. super hinc tit. nro. supponunt enim commuta-
 tionem et si fiat auctoritate p. lati. posse commutatio de
 ore fieri in equale et q. dicitur q. e. attingere ipsum

equali ostendat faciendam esse in melius qd signum est
 uentem propria auctoritate non posse in equali voto
 commutare. v. g. q. an concedit conuente in melius
 propria auctoritate voto commutare et quod votum in
 illud illam conditionem et exceptionem melioris
 boni; non autem sic intelligit et est in equali bono igitur
 in commutatione voti in equali velle conuente in
 libertatem et superioris auctoritatis exigat; exigitur
 similiter et habere et alijs consilio. et non iuxta
 causa et r. sumit q. cogit qd opus addenda in seipso
 melius et magis consentaneum est ut dicitur de fidelli
 tati et debet solvere in propria specie qd fuit promissum
 qd non fiat hoc qd per se debet et aliqua causa exigat.
 unde constat non esse difficile respondere ad fundamentum
 et eam opinionem.

Et sic resultat requiri iustam causam et superio
 ris auctoritatem in commutatione voti in equali omniq. vicariatum
 causam non esse certa constitui. Regula. d. quidam in arbitrio. Idem
 significandum est de iure circa auctoritatem superioris huiusmodi
 constitui potest. prima auctoritate Pontificis posse omnia vota
 commutare in equali et ining, v. auctoritate absentis iuris
 dictionum episcoporum posse similiter commutari omnia vota
 non reserua. P. 11. aut reserua. P. 11. in commutatione que
 indifferencia de quibus supra actum est auctoritate delegata
 ad commutanda vota constituti. quarto auctoritate summi
 pontificis et legatum aliter, 5. a. auctoritate inferiori
 et Jubilii iuxta tenorem et formam in ista usam et ex velle
 iuxta tenorem in ea relatum qui et possunt commutare
 que libet vota et iure iurando firmata dando elemosinam
 in partem in fauorem sancte uicarie et eplis cathedralis
 collegiorum et velle manum. hoc est. Inno. 10. cum tunc.
 Si multa occurrunt dubitate tunc episcopi et p. 11. et velle
 in dicuntur dicit q. in multis de fori commutatione adifferen
 tatione et q. dicitur ratio referenda fieri ex iusta causa et in

575
Sexto denique dieque. Jubilaeum et Bullas
ante commutationem votorum faciendam esse in subli-
dum cura sui potestati commutationem in omni spi-
rituale et iniquis, in sacrificiis et jejuniis ad vi-
tutionem et firmam jubilaeum et Bullas variis gra-
subsidium spirituale non est miris quibusquam tam
gociale cum q. alioquin, ad ea quae quidem non. Virtute
et jubilaeum, non virtute Bullas commutare possunt
et hoc prosequitur sepius supra n. iog. ubi ostendit in
quodam casu utique ut hi quorum vota commutant
aliquid pro suo modulo subsidij communitatis conferant
q. indulgentis non sunt extendende ultra verbum
pro quietate, non nostra amplius pro quibus mate-
ria.

finis

Ad titulum de MATRIAM DE
CONSUETUDINE IN
SEXTO

Qui in omnibus utilitatem suam magis deo subdimittere cupit dicitur
Quia in eius explanatione animo pergendum est ad tanto quibus per se
et constat quomodo tale agitur nam sit ad us cognicionem
antiquam auctoritate quam non tam tunc ad us cognicionem particularis magis habet
dicitur deus deinde iuris sui quod dicitur ex alta notitia cum qua
iuris prudentia. Et proprio in Justiniano loquar primum
per agitur in scriptis et non scriptis dividatur esse eodem
Justiniano in §. Stat instituta de iure naturali et iuris
orig. et idemque consuetudo sit ut in sequat idem in iusti
nam in §. ex no scripto instituta eodem unde agitur per
no scriptis factis multitudinem in altera partem sui iuris prudentia
et. Et sui iuris ac subinde stat cognicionem istam de consue
tudine notantem haberi licet ad us particularis magis. d. et
deinde sui iuris prudentis ex alta notitiam.

Quare viri clarissimi in hoc molestis serm. l. importune
me inquam suam magis de consuetudine dissertationem agere
dicitur primum in introductione ac subinde perfecta cognicione quia
magis claritate sua primum capta deinde constitui pro
mum rationem de iuribus sui subinde quid consuetudo sit et quo
tunc ostendit sequendum quod consuetudines ad us ab utilitatem
requirant. tunc dicitur quod producat effectus suis generaliter
et cognitis quod magis addunt ad us subinde perfectam dilecti
dacionem talis super cognoscunt.

Ad prima accedentes nostra subinde superioribus ita coe
git alii facti in eis de constitutionibus et scriptis quod iuris
sui referunt. ac subinde subinde sui sui per se per se
ut pater sua in tractatu legibus lib. 7. in in introductio
ne ante primum caput, licet consuetudo sunt antiquior

iure scripto tamē certū ē nōq̄ ius scriptū cōsuetudi-
 ne, vnde oportuit inquit dicitur de constitutioni
 q̄ et dicitur ante nōm de cōsuetudine et nōstā post
 illas in quōdā q̄cūq̄ in iis alibi abunde fuisse de iure
 scripto v. postulabat et de iure nō scripto tūc dicitur
 in ius scriptū et nō scriptū dividat. dicitur. §. 1. et
 lege p̄p̄riale. ff. de iur. iur. et iure lege q̄. ff.
 de legibz can. ius generalit̄. ff. de iur. iur. extra
 de libz cogendz ac idē dicitur de cōsuetudine sub
 sequit̄ in quōdā iure nō scripto agit quōcūq̄ t̄nacio cō-
 traxit ampliat̄.

Antequā dīfīnīōnē cōsuetudinī proponam
 oportet ut cum obliuio dicitur in dīfīnīōnē 2. to-
 mo cōmētariū in p̄mā 2. dicitur hōmē dīq. 2. §. q.
 13. in p̄mā p̄ dīfīnīōnē animaduer p̄ nō t̄nere
 quōdā hūmōdī dicitur nos, et cōsuetudo, idē signare
 et patet ex isidoro lib. 3. etimologia et refert̄ a ma-
 gistro Graiano in can. nos et in hęc verba (nos
 cōsuetudo de moribz tantūmōdō tracta) i. dicit̄.
 Vbi aduertē quōd alibi sumit̄ nos, indefīnītū dicit̄
 hoc indefīnīōnē nā indefīnītū sumit̄ pro iure in
 dīfīnīōnē et pro facto sicut̄ pro frequentatīōnē ac
 tū ex q̄ nascit̄ tale ius hūmōdī q̄ actū frequentatīō
 quōdāq̄ fit ab vno et eodē hoc et sic generalit̄ accit̄
 moribz aut ap̄tībz q̄ q̄ ap̄tībz eī demōstrat̄ aut cō-
 munitatibz et sic ex ea nascit̄ cōsuetudo quē ius non
 scriptū secundū cōsuetudīnē multī sūmī modis
 i. pro frequentatīōnē actūm. 2. pro qualī talē quādā mōtis aut
 ap̄tībz adquisita ex hūmōdī actū frequentatīōnē quē proprie dicit̄
 autē de qua philōsōfī moralī et theolōgī disputant. 3. sumit̄

consuetudo pro jure. nascit ex frequentatione actus et in scilicet
et ultima signis accipit in tra. sub.

que omnia varijs definitionibus ab iudice apud Graucum de
finit in eam consuetudo i. dicit. in hęc verba (consuetudo est
ius quoddam moribus institutum q. proteg. suscipit ut deficit lex)
ubi adverte verbum moribus in definitione sumptum accipit pro
actu frequentatione no pro jure et si subvertit quendam
facultas aduersus definitionem hanc tradita. asua. dicit lib. 7. cog. v.
in principio.

Et scilicet definitio hęc na generat et difa. sicut quilibet
bona difa stare debet. stat verbum unumq. in ea adductu. vni ge
neris habet q. n. soli conuenit consuetudini. d. et. jure scripto
dicit. s. stat verba illa moribus institutum difam interius scrip
tu et consuetudinem deponant na jure scriptu vno momento
constat. consuetudo u. moribus idem ^{deus} vultu perficit. s. q. no
scripto instituta de jure naturali dicit leges et ff. de legibus.

Neq. obstat sequissime consuetudinem inscriptis. Redigit quo
modo in Gallia scriptas legimus consuetudines parisienses, Turdu
galenses, Bithonienses et alias non paucas. Respondet in sublepsi
mo Antonio fabio in sua juris prudentia sapientia tit. de jure
naturali gentium et civili principio. ii. eo quod consuetudo sit de dicit
inscriptis no dicit ex consuetudine jure scripto. d. ex solo dicit id est jure
q. generat ex consuetudine jure no scripto dicit ac si nulla
de scriptura staret q. no nisi facilius pronouionis gratia talis
consuetudo scripta intelligit q. tunc aliam que conducent ad
perfecta cognitionem hęc definitionis late infra vident expen
dent.

fauent pro supradicta definitione sup. indicata. leg.

de q. ff. de legibus et in lege an in tota eam cod. de edificijs p. uicarij dicto §. ex
 no scripto et eam comunem effediunt Bartolus et Jason in dicta leg. de q. ff.
 n. si. Casig n. 8. Angulundictio §. ex no scripto Cuanig in consuetu
 dinibz burgandi in principio locig de iure in nra reb. n. i. sic om
 nes sumiste verbo consuetudo et videre et apud Angulū et p. b. b. e. r. u. m
 m. d. u. s. de definitionibz i. §. cap. 8. Aring in p. r. a. §. i. q. cap. 33. Debu
 fo 3.º como tit. no in g. u. i. c. i. o. M. n. o. i. g. de arbitrariz caru si. et 32.
 f. i. h. a. r. d. g. alios referunt in dicto §. ex no scripto ex reuentionibz p. a. t. e. r. d. e.
 cano 2.º como sume theologie tractatu. 3. cap. 8. q. i.º Ludouic no cesi
 no dicta. q. is. et vide plura apud Patrem barquey in i. i. d. i. s. p. i. t. cap.
 i.º et apud S. u. a. r. dicto lib. 7. de legibz i. in cap. ~

Diuidit autem consuetudo de b. n. a. s. e. f. a. l. t. i. q. u. e. c. o. n. u. e. n. i. t. s. i. o.
 minibz et b. u. d. i. s. h. o. m. i. n. i. b. z. d. e. i. n. l. e. g. i. p. i. u. r. o. b. z. p. l. u. r. i. m. s. §. §. finali
 ff. de legatis i.º leg. i. b. r. i. u. r. s. o. r. u. i. b. i. b. i. s. o. l. u. b. a. t. ff. de p. r. i. g. n. o. r. a. l. i. t. a. t. i. o. n. e.
 b. u. d. i. s. v. t. i. n. §. p. a. b. o. n. u. i. b. i. d. e. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. i. n. s. t. i. t. u. t. a. d. e. u. r. i. d. i. u. i. s. i. o. n. e.
 a. l. i. a. d.º s. i. t. j. u. r. i. s. e. t. s. i. c. e. i. q. u. a. d. u. p. l. e. n. o. m. p. e. g. e. n. e. r. a. l. i. s. s. i. m. a. d. e. i. q. u. e. p. u.
 t. i. e. t. a. d. c. h. r. i. s. t. i. a. n. a. r. e. l. i. g. i. o. n. e. m. c. a. n. e. c. c. l. e. s. i. a. r. u. i. d. i. s. t. n. e. c. n. o. a. d. q. u. e.
 u. r. n. a. c. i. o. n. e. m. o. m. n. i. u. m. c. u. l. t. u. m. c. a. p. i. n. u. e. l. a. s. u. b. i. n. a. e. t. r. a. d. e. c. a. u. s. a.
 p. o. t. e. s. t. o. n. i. s. e. t. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i. s. g. e. n. e. r. a. l. i. s. q. u. e. p. e. n. d. i. t. i. n. g. u. b. e. r. n. a. c. i. o. n. e. m. a. l. i. c. i. u. s.
 r. e. g. n. i. s. u. p. r. o. u. i. n. c. i. e. d. i. c. t. a. l. e. g. s. o. r. b. z. p. l. u. r. i. m. d. i. c. t. o. §. §. finali cap. i.º e. t. e. r. r. a.
 i. s. c. a. p. i. n. e. u. l. a. d. i. e. t. r. a. d. e. d. e. f. i. n. i. o. n. e. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. q. u. e. d. i. r. i. g. i. t. a. d. g. u. b. e. r.
 n. a. c. i. o. n. e. m. a. l. i. c. i. u. s. c. i. u. i. t. a. t. e. s. o. p. i. d. i. s. u. u. c. i. l. l. e. g. e. b. e. n. d. i. t. o. r. i. s. §. §. finali ff.
 c. o. m. m. u. n. a. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i. s. d. i. c. t. a. l. e. g. a. n. i. n. t. o. t. e. i. c. o. d. d. e. e. d. i. f. i. c. i. j. s. p. r. i. u. a. t. i. s. l. e. g. i. i.º.
 c. o. d. q. u. e. s. i. t. l. o. n. g. a. c. o. n. s. u. e. t. u. d. o. c. a. p. v. e. n. i. e. n. t. e. s. e. t. r. a. d. e. j. u. r. e. j. u. r. a. n. d. o.
 d. i. n. i. s. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. s. i. m. a. q. u. e. t. a. n. t. u. m. t. e. n. d. i. t. i. n. d. i. c. t. i. o. n. e. m. a. l. i. c. i. u. s. s. a.
 n. i. l. e. s. n. e. q. a. l. i. o. s. e. t. r. a. e. a. m. o. b. l. i. g. a. t. v. t. u. i. a. l. i. j. s. a. f. i. r. m. a. t. S. a. g. u. m. e. x.
 t. r. a. m. n. r. a. l. e. b. n.º 8. e. t. s. i. c. d. e. q. u. i. m. o. e. a. s.

Ad secundū nō tribus casus accedentes in eod. videndū ē
 q. u. o. d. i. u. o. n. i. s. r. e. q. u. i. r. a. n. t. e. t. c. o. n. s. u. e. t. u. d. o. d. i. c. a. t. l. e. g. i. t. i. m. e. i. n. l. e. d. i. c. t. a.
 h. a. b. e. a. t. d. u. m. l. e. g. i. s. d. e. q. q. l. a. t. e. s. u. m. i. s. t. e. p. r. e. s. e. r. t. i. m. s. e. b. e. s. t. e. r. e. t.

Unde sic eleganter interpretatio quam primò in iuris principum casu ad nram
ex tractato nro capitulis sane 2. ex traditio[n]ibus quibus ordinacione[m] cap. de salut[e] ex
traditio[n]e archidiaconi capitulis suis ex traditio[n]ibus capitulis de causa ex traditio[n]e et
rejudicata capitulis primi infra hoc. et. et aliorum per numero in q[uo] dicitur consue
tudine obstantem canonicis institutis non valere hoc quidem nulla alia ratione in
dicitur iuris dicitur nisi q[uo]d consuetudines regum in eis erant irrationabiles q[uo]d
adhibent adhibere communi talis dicitur aut civiles ut rebus in q[uo] dicitur
predicta iura ex eis apparet quare merito decident Pontificis potestas con
suetudines nullasq[ue] iudicium gerantur canonicis institutis.

SECUNDA Condicio q[uo]d consuetudo sit introducta consensu habitis
q[uo] et statim ad condendam legem dicitur a Monesino ubi supra n. 220 q[uo]d
consuetudo est altera lex q[uo]d natio debet introduci ab eo qui potestatem condond[um]
legis habet et observanda est in hac doctrina sancti thome a monesino dicitur
dicens q[uo]d si sit populus qui habet potestatem condendi legem sicut nunc
in leg. benedictorum tunc consensus uel impopuli sufficit ad consuetudinem in
troducenda[m] nec requiritur aliquid aliud q[uo]d uel potestas condendi legem non respicit
impopulo. d. in superiore uno aut pluribus tunc non sufficit consensus populi aut
seguentibus actu uel ad hoc q[uo]d consuetudo habeat vim legis sed ob hoc
requiritur consensus superioris. l. superioris ex p[ar]te. l. tunc et latissime p[er]
sequitur dicitur sua. dicitur lib. 7. cap. 13. ubi plures referunt.

Sed si aliqui d. quod refert becarius dicitur cap. 8. q. 2. n. 4. quod dicitur. hoc
in dicitur asserunt q[uo]d verum esse consensus Pontificis requiritur ad introducenda[m] con
suetudinem in actis non autem consensus principis secularis ad introducenda[m]
consuetudinem in actis. d. sufficit consensus populi tunc coram eo q[uo]d potestas
condendi leges canonicas nunquam fuit in populo. d. inmediate ab ipso deo fuit
translata in d. dicitur dicitur dicitur dicitur et habet materiam. et dicitur dicitur
mo est cap. in can. ita dicitur. in dicitur. in dicitur. in dicitur. in dicitur. in dicitur.
de maiestate et obedientia potestas autem ferendi leges civiles primario
fuit in populo leg. l. a origine iuris. d. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.

ut sit in usu communi sine actu frequentia, Item consuetudo dicitur
 longebus in can. consuetudinibus. ii. dist. et in leg. 2^a. cod. quae sit longa
 consuetudo et in d. Legi de q. diu. consuetudo populi declarare falsi
 suam voluntatem, falsa autem no. 11. sine actu frequentatione q.
 ut consuetudo habeat vim legis ratio debet in introduci ex frequentia
 actu ita communis doctorum sola esse vocanda d. cap. 8. q. 4. et mo
 ex in d. q. 13. n. 224.

Dubitant DD. quae actu frequentia ratio sit. C. sufficiat ad
 consuetudinem introducenda quidam enim ex nostris duos actus su
 ficere dicunt ut dicit Bartolus in super repetita legi de q. n. 12. et
 quod tollat verbo consuetudo et sibi ibidem. q. 4. adhibendo ali
 quas dicitur allegans legum. 3^a cod. de episcopali audientia et cogit
 ita nos 22. q. 2^a. ubi Eminatio eisdem criminis vocali consuetudo,
 et tunc illud intelligit de quada. asue factione operis non quae sufficiat
 ad ius introducendum. d. ad remissionem grauiorum et ad no. facile conde
 dam deniam et ideo sententiam horum approbant communiter DD. q. nulla
 v. adhiberi sit ad actum numerum actuum definiendum maxime cum
 iura illi non prescribantur unde a iuris prudenti esse relinquendum senci
 unt multi auctores sup. in legi 1^a infine et de iure deliberandi et de iur
 Pater sua. allegat lib. 7. cap. 10. n. 3.

Et licet regulariter unus sit n. possidendi veli numerum
 actuum ad introducendam consuetudinem tamen multi. n. casus in quibus
 hoc fieri potest. prode si consuetudo exigatur in singulis annis vni cum
 et alium. q. quibus determinatis Nam si vni tantum postulat ut dicitur
 di. tale festum ieiunandi tali die tunc tota alia erunt narij ad consuetudi
 nem quot fuerint narij anni ad ius prescriptionem. At ut prescriptio
 sum l. utq. et determinatis numeris annorum q. et alium. sicut. pluribus
 in articulo n. in singulis annis exigatur consuetudo in eadem proportionem erit
 in narij ad prescriptionem requisitis multiplicandi actus et falsa multiplicatio
 in facile potest deduci utq. numerus eorum.

Huc pertinet et dicere an alij qui s. hanc in consuetudine
 debent esse iudiciales. l. an extrajudiciales ad eam in eodumda. refici
 ant et viciq. eam posse introduci per alij extrajudiciales sive vbi alij
 iudiciali. de eorum alia. hanc. concurrant sic. sua. d. lib. 1. cap. ii.
 n. 2. obidit esse conuorum qua aprobat. de eam. etiam. de. q. d. d.
 cap. 8. q. 9. n. 4. v. publici. addit ab Antonio fabro d. principio. ii.
 illatione prima q. alia i. auctoritas consuetudinis, alia auctoritas iurē
 iudiciali et ponunt ista tanquam diuersa in lege nra. in d. rator. 38.
 ff. de legib. ac subinde si diuersa. n. ita de vna sive alia. habeat vim
 no. ut nrae q. consuetudo sit approbata. auctoritate iudiciali et obid
 nra. alij alij iudiciales aliam reddunt alij. conu. dicentes. satis
 esse de consuetudo no. requirat alij iudicialem. hoc no. esse in
 iure et presu. nra. canonico nra. iuri.

Neg. contrariū docet text. in cap. Abate. 25. ex eadum. vbi sig
 nificatione vbi allegat quoda. consuetudo tanquam nonime. proficiens
 eo q. no. fuit in iudicio confirmata q. dupl. ut. ex illa. intelligi poss. e
 asunt. de eam. loco proxime citato. i. q. de p. ad al. in prescriptione iuris
 eligendi quoda. Abatem cuiqda. monasterij. no. ut. in consuetudine ha
 bent vna. legis generalis q. maximo. pen. inter. sed. dicunt. de infra
 agunt. secundo. a. p. rone. nra. p. p. o. s. i. t. e. m. ex. p. o. t. e. no. p. o. n. i. in
 d. i. c. i. o. n. e. p. o. n. t. i. f. i. c. i. s. d. n. i. a. l. l. e. g. a. t. i. o. n. e. p. a. r. t. i. s. f. q. u. a. c. a. u. s. a. d. e. f. i. n. i. t. a. i. a. l. q.
 v. d. e. o. s. e. u. t. i. l. l. i. d. i. c. i. t. u. r. e. x. q. u. i. s. e. n. o. u. a. l. i. u. s. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. e. o. q. n. o. f. u. i. t. i. n.
 i. u. d. i. c. i. o. c. o. n. f. i. r. m. a. t. a. t. a. n. i. a. d. h. u. c. i. b. e. x. p. o. s. u. i. t. o. s. e. u. l. t. i. b. e. r. e. t. n. o. n. s. e. i. b. i. n. a. r.
 r. a. t. i. o. n. e. p. a. r. t. i. s. n. o. p. o. n. t. i. f. i. c. i. i. d. i. c. i. o. n. e. p. r. o. p. o. s. i. t. e.

Nu. magis dicitur ex. in lege de consuetudine. q. dicitur. ubi
 q. d. ubi. ubi. existimat. cu. quom. de consuetudine. illud. quom. ex. p. l. o. m. d. i. t.
 esse. an. alij. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. o. i. u. d. i. c. i. o. c. o. n. f. i. r. m. a. t. a. f. u. i. t. n. a. i. d. e. m. n. o. t. d. e. e. a. m. d. e. b. i.
 supra. hui. i. g. o. u. e. n. i. t. d. i. c. i. t. u. r. e. x. p. t. u. s. u. m. n. o. f. a. c. i. e. n. s. n. o. s. d. p. r. o. n. o. b. i. s. q. i. n. e. o.

870
aly Cardinalis in can. frustra dist. 8. Barc. h. h. in d. l. de
quibus in repetitione secundae questionis n. 15, ibidem valde, Gasson
Calij. Prosequit Sanctissime Pater Suarez d. lib. 7. cap. 18 et
n. 2.

Unde. Cum dicere, consuetudinem debere esse prescrip-
tam, idem sit q. dicere consuetudinem esse temporis
diuturnitatem et sententia A. Paris & Boetii ubi proinde, me-
ris addendum, quantum temporis sit narium q. consuetudo
legitime praeteri gladiatua. qua in re dicitur. principalio-
res opiniones. Prima de requiri tempus decem annorum ad
introducendam consuetudinem in re praeteri gladiatua
tempus 20. viginti in absentia d. absentia d. princeps multa facta dicit.
inter jurisperiti de canonico ita sicut verbum consuetudo q. 2. et mul-
ti alij in allegata. l. de quibus et in lege 2. cod. qui sit longa consuetudo
ratio e. q. q. temporis requirit ad presumendum consensu Principis ab-
sentis qua presentis.

Quod autem requirant viginti anni absentia d. princeps et de com-
eo sententia q. colligi ex d. leg. d. ca. ff. de legibus d. d. ca. que longa consuetudo
d. in probata. h. no. minus q. ea que scripta. ii. jura servanda esse dicitur.
cap. finali ubi longae consuetudinis que verba sumpsit Pon. ex d. a. q. 2.
l. cod. qui sit longa consuetudo que et transcripta fuit a Gratiano in can.
consuetudinis. ii. dist. Longa autem consuetudo appellatur que longo te-
pore introducta e. Longa u. l. q. in re dicitur de cum annorum interpositis
et viginti in absentia d. absentia d. ex lege super longi cod. de presumpcionibus lon-
gi temporis et ex principio institutum dicitur anglicis igitur consuetudo obser-
vata spacio decem annorum in gentibus et viginti die absentibus dicitur longa
ac proinde legitime prescripta.

Secunda opinio e. at consuetudine contra jus ueltem in introducendam
requiri q. quadraginta annorum ita Innocentius in d. cap. cum sit
l. l. extra hoc e. l. l. Panormitanus in d. cap. finali n. ii. et in cap. v. q. l. a
delegata et q. n. 4. et ibi late s. l. n. 13. Summa l. a in d. can. con-
suetudo 2. q. et in can. nos e. q. q. dist. ii. Antonius i. q. tit. 16. s. q. Naba.
consuetudo 2. de consuetudine latissime praescribit sua d. lib. 7. cap. 18. ex n. ii.

plures allegans quod fundamentum deponit ex d. cap. senali ubi de consuetu
dinum non potest derogare legi cuius nisi sit legitime prescripta et in iura
canonico et in rebus illis illa consuetudo legitime prescripta quae quadragesima annos
in de consuetudine de quarta cap. ad auferendum alicuiusmodi prescriptionibus quae con
suetudo et legitime prescripta in iure canonico debet introduci non minori
spatio quam quadragesima annorum.

Hoc supposito dicitur tamquam quia secunda opinio est de eadem quia
procedere quod consuetudo introducit in rebus iudicibus quocumque ego decem annorum
ante Princeps et viginti eo absente. sicut de consuetudine legitime prescripta
dicitur eademque canonico quod dicitur in d. de consuetudine quod consuetudo introduci
et aliquo modo in ecclesiam quae casus de legitime prescripta dicitur requirit Ego
quadragesima annorum tunc supra citati et post eos patet filicium l. como de
sacramentis tractatione si. cap. 9. n. 221.

R. autem dicitur a sermone, quod negat iuricivili, negat canonico et
a tempore tempus determinatum pro inducenda consuetudine, ut videtur stat
Becano d. c. 8. q. 8. n. 5. Idemque sentit Montesino dicitur q. 18 n.
225. Coers. sed dubium, ubi allegat Medinam & Sotum, tamen si
in d. de q. iure determinatum sit tempus pro prescriptione aliarum rerum,
non tamen pro prescriptione consuetudinum. putare dicendum idem tempus re
quiri ad prescriptionem consuetudinum, quod requiritur ad prescriptionem alia
rum rerum, praesertim cum contrarium non sit iure expressum. Unde
cum in prescriptione aliarum rerum regulariter sit determinatum tempus
annorum inter quos d. l. in absentibus, d. l. super longi d. 5. vel
si prescriptio procedit, ecclesiam 40 annorum d. c. de quarta d. c. ad
aures, merito dicendum est in prescriptione consuetudinum idem observari, nem
pe ut regulariter tantum requiratur tempus 10 annorum si Princeps presue
rit, vel si absens 20. vel casu quo a aliquo modo consuetudinis
dicitur, ecclesiam, et sigat spacium 40. annorum, ut legitime prescrip
ta dicatur.

Unde inferre, qd. licet consuetudo de prescriptione in multis
diferant, sicut et de qd. consuetudo inducit Jus Legale, quo omnes obli-
gantur, est Latius infra apparebit; at prescriptio solum confert Jus do-
minij; Summe etiam qd. ad consuetudinem introducendam requi-
ritur assensus totius populi, vel saltem majoris partis; at ad prescriptionem
sufficit assensus glibet privatae personae: et licet qd. ad introducendam
consuetudinem requiritur alicujus Principis consensus, quem
aliquomodo semper introducit; ad prescriptionem m. requiritur consen-
sus illius, quem prescribitur, etiam conveniunt in eo qd. proportione
seruitas, idem tempus requiritur ad prescriptionem legitimam con-
suetudinis, qd. requiritur ad regularem prescriptionem a Statuto.

Quibus ita praesertim. ad usus consuetudinum iudicium
aut aliquis sui aliqua ex illis conditionibus non potest dici proprie consuetu-
dinum. et propterea dici posse corruptelam, unde quoties injure inibi nimis
aliqua non subsistat. c. corruptelam dicitur se habere quamvis quae ex illis
conditionibus a deficiat et sic cognoscantur causam quare sic. c. illa
consuetudo non valet.

Explicitam consuetudinis conditionibus in 2. cap. ordo
vbi dicitur et tunc agendum in quo voluit fieri de eis et illis agere
solum qd. consuetudini. B. tribu. eff. q. 1. legem inducere interpretari
et ab eo agere ad quos dicitur alij qui excogitari possunt etiam quibus qui
dicitur et consuetudine inducit. Sed superius satis demonstrat et
distinctione qua supra promissimus in illis verbis qd. pro lege suscipit quae
facile ostendunt per consuetudinem legem induci qd. quae quae qd. vult
et habet injure tam canonico quam civili injure civili c. lex. in d.
legedeg. de sequentibus ff. de legibus vltima ad quae sit longa et
suetudo injure d. canonico vult eorum nosse titulis hic et extra et
sequitur in cap. i. de gradu constitutionibus et ind. can. consuetudo

l. dist. can. frustra dist. 8. de fere perlat. ii. et in dist. consuevit
DD. theologi et iurij q. communis consensu eulz de quod dubitare
no licet ~

Primo infero q. siue lex no obligat extra territorij quo fert
ita nec consuetudo. Unde si consuetudo sit generalissima tunc eulz dicit
christianos indubitanter obligat si sit soluz Regni. C. de iurij dicit incolas
si soluz civitatis dicit et soluz civitatis et sic in propositione de iurij communia
eulz generalis. Regula e. de consuetudo originis communialis no obli-
gat aliam distantiam q. nec. Una communitas habet potestatem dare
si legi alteri nec Princeps ad hoc sua consensu p. q. ad col. dorum
de eulz consuetudo civitatis aut episcopatus Romani q. se ex p. d. de par-
ticulari q. se episcopatus e. no obligat alia eulz quia de sui no sequitur
superior illi nisi Pont. precipiat eadem consuetudinem alibi observare et con-
tat eulz de iur. dicit et notavit Papa. in cap. ultimo p. d. de iurij. in an.
notte ii. dist. de iur. tit. no solo q. n. s. Oblitura ad huiusmodi propositionem obligat ~

Obijci v. q. caput super consuetudine cognatione spirituali ubi precepi-
tur eundem esse consuetudine seu metropolitanis eulz. C. asiam in compo-
tari inquirere et diligentiq. imitare. Unde videt colligi consuetudinem
Uniq. episcopatus obligare in alio presentem consuetudine eulz Metropolitanis
obligare supra annos dicit ibi. Addit q. gravit antiqua consuetudinem viru
iuramentum eulz contemneri de p. d. in sanct. lib. 7. cap. 16. n. 7. etiam
illa esse intelligenda q. consuetudo aliqua prebuit in tota provincia et aliquo
episcopatu ignorante q. forte no audit eulz in quo p. p. conformis est. C.
contraria consuetudine quo in actu dicit potest q. dubitare quid faciam
cum tibi est et tunc ad Papa compulsi sunt esse convenios eulz de maxime
metropolitani et eulz consuetudinem sequenda est q. nimiru illa observant
de tunc Provincie Universalis ~

Secundus effectus consuetudinis e. de habeat vim interpretandi legem
qui effectus tantu convenit consuetudine que secundu legem e. namque e. propter

025
 legem non supponit legi quae interpretatur quae est 3^a legem potest illi derogat
 ut dicimus igitur sola consuetudo revocatur legem et illam interpretari 2° autem
 huius effectus est quod non est ratio maior auctoritas nisi expressio voluntatis ad inter-
 pretanda legem iam facta quae ad novam introducenda est. Probatur lex intro-
 duci per consuetudinem de neque consuetudo. et potest consuetudo legem iam
 latam interpretari et confirmari per voluntatem principis et de iure sub legem
 quod est consuetudo Principis consuetudo approbata potest legem interpretari quod
 ita intelligitur ex cap. in dicitur extra hoc et. legem minime legi si de inter-
 pretatione ff. de legibus consuevit omni D. de adiudicant. f. ca. d.
 lib. 1. cap. 17. B. can. d. cap. 8. q. 1. 2. 2. Montisino d. q. 13. n. 226. An-
 tonio faber ibi supra.

Et iuxta hoc intelligenda sunt dicta de consuetudine tam efficaci
 esse consuetudinem ad interpretanda legem de iure ex verbis. C. in materia legis an
 obliget sit an continet preceptum obligans sub mortali peccato et ideo per se non
 est in inferiorum partem interpretanda nihilominus si consuetudo dicitur
 accepta sub mortali obligare, obligant sub mortali ita silvester verbo
 preceptum n. 2. infra C. in materia 2^a 2^e q. 136. a. q. ad 2° et q. 131. a. 3° loquitur
 in particulari de iuramento precepto de quo idem tenet M. Baro in manuali cap.
 1. n. 11.

Haec enim vitantur et consuetudo legem interpretari de iure sola
 humana d. de iuramento et naturalium interpretatur de iuramento plures D. de iuramento
 alia d. cap. 17. n. 1. C. aut de iuramento hoc procedere quod legem humanam
 et interpretari et confirmari. C. augendo dicitur autem solum interpretatur
 vincendo legi laboris merito et ideo de iure sit oporere de consuetudo sit omni-
 versalis et gradus videtur sit per pontificis approbata ad hoc ad huc consue-
 tudinem non solum legem scriptam d. et. si ipsa potest interpretari et
 ex dictis constat quod ipsa est ostendit intentionem veniunt ad subinde
 et de iure ad interpretari et confirmari sui ipsa.

Interdum dicitur effectus consuetudinis est habere vim abrogandi

425
dicitur, quare communis scolarum tenent a precione supra se si tunc tunc procedere
respectu legis civilis aut canonice que per consuetudinem abrogandi possunt
et respectu legis naturalis aut divine quod non derogat consuetudo. cap. fin. in quibus
cipio. alij aliam addunt totum dicentes consuetudinem que est contra legem naturalem
aut divinam non esse rationabilem a quovis non posse derogari

Et hinc ita corollarium videtur tam multa et maxima argunt in contra
rium arguit et in loco scilicet idem dicitur in Mont. ubi supra dicitur Casus
q) et quibus malis non potest fieri aliquid bonum. d. alij frequentati s. legem humanam
quod latam ex quo fit consuetudo mali et peccaminosa. ii. q. 2. legem cap. 2. ex eade
maioritate et obedientia can. qui respicit q. in alijs. ii. q. 3. q. ex ipsa requirit
generari consuetudo habens vim legis que est aliquid bonum a quo consequens requirit
abrogari quod lex

Et arguit de fide nam consuetudo que est contra legem non potest derogare de mala
fide arguit de fide in cap. qui 2. 82. infra de regularibus juris. d. prescriptio in mala
fide non procedit cap. possor 2. infra de regularibus juris cap. fin. ex eade prescriptio
et q. nec consuetudo q. consuetudo que est contra legem et in mala fide prescriptio
non poterit abrogare eam

Secundum sit nota. Lex de quibus in principio dicitur de qua causa et
scriptis legibus non videtur id esse in opore q. moribus aut consuetudine indu
tu et sic sane verba clare dicunt tunc esse locum consuetudini q. deficient
leges scripte idem q. habet in definitione consuetudinis quia supra ex can.
consuetudo i. dicitur. videlicet in illis verbis q. pro lege recipit ubi deficit lex
quorum verborum nullus alij sensu dicitur quin dicamus stante lege scripta non esse
locum consuetudini q. si stante lege scripta non est locum consuetudini, consuetudo
non poterit abrogare legem scriptam

Tertium sit q. legi iure civili neque canonico tanta facultas potestas co
nsuetudini ut possit vincere legem, imo hinc potestas vincendi legem scriptam
utroq. iure expressis consuetudinis de negatione iure civili non minus difficile

quæ vulgaris est. in lege. 2. cod. quæ sit longa consuetudo ubi habet magna auctoritatem consuetudinis. d. n. tantam ut possit eorum aut legem vincere. in iure canonico idem habet in multis huiusmodi in can. consuetudinis. ii. dist. ubi verba dicte legi 2. agrariano transmissa sunt et in eadem dist. Ca. u. n. de iura idipsum licet non tunc dicitur et concordat cap. in causa ex eadem sententia et re iudicata ubi dicitur licet usq. l. consuetudinis non minima sit auctoritas nunquam tamen vincit aut legi per judicialis consuetudo non potest abrogare legem scriptam.

Et crescit argumentum ex lege. 3. d. ff. de iure quæ sit longa consuetudo ubi dicitur factum municipale factum potest legem civilem et contrariam illi illam non abrogare q. idem dicendum est de consuetudine nam eadem militat v.

quarta et ultima maxime videtur nam lex non aliter habet vim quæ sit iusta et rationabilis can. vel autem lex. 4. dist. d. can. consuetudo i. de iurisdictione q. maxime est facta consuetudinem legi contrariam iniustam et irrationabilem esse non enim iusta iusto que rationabile rationabili contrarium est, et consuetudo iniusta et irrationabilis non habet vim aliquam d. cap. finali q. consuetudo quæ sit legem cui talis sit nullam habet vim ac per consequens neq. potest legem scriptam abrogare.

Distans et alij minime obstantibus per tenenda et supradicta a iure nunquam per consuetudinem potest abrogari legem scriptam tam canonice quam civilem quæ ampliat i. de iurisdictione ubi casu quo consuetudo sit reprobatæ per legem q. accidit q. d. legi labor in sua lege ubi sit i. si milibus verbis volo hanc legem servari de in ius non obstante quacumq. consuetudine contraria quo casu lex illa disponens potest abrogari per consuetudinem et tenent sua. de lib. 7. cap. 19. n. 14. Cou. lib. 3. variat cap. 13. n. 4. Decan. d. cap. 8. q. 7. n. 3. ubi eorum videtur asserentes consuetudinem habere vim legis. d. una lex tollit aliam q. et consuetudo potest legem tollere.

222
Nunc refert qd. lex prohibet consuetudinem non enim prohibet consuetu-
dinem rationabilem de ex traditj abou. in solo citato collegit. d. tantu iracio-
nabilem et jubat qd. seu spm legis later prohibet consuetudinem qd. ante suam
legem aliqua irrationabilis illi contraria inualuit prode constauit et sic
interi ex cap. qd. super his de consanguinitate et affinitate extra jux ea inter
pugnatione adducta apud Con. 2. tomo disp. 30. n. 19. ubi consuetudo repro-
bat per legem quia reprobatorem intendit legis later non tantu reprobare
consuetudinem irrationabilem ante sua legem obseruata. d. et reprobare
futuram post sua legem qd. presumit similitur futura fore pici non quidem
reprobare rationabilem.

Secundo ampliat eadem asserit et consuetudo possit abrogare legem
scriptam non solum in casib. d. et in sacramentalib. qd. et ex cap. i. ex traditio
ratione spirituali ubi nisi consuetudo iure et loquitur in materia sacramentali. ubi
et consuetudinem de qua ibi. et sumo non est s. legem quae uigilantem. d. supra
illam. l. 3. q. 1. in eadem. d. ubi si consuetudo qd. inducere probam legem
et obligationem in materia sacramentali non est non possit et abrogare de
inde idem qd. colligi ex cap. 2. ex traditio episcopis ordinacionis ubi reprobat
consuetudo ordinandi ad sacros ordines ex tra quatuor episcopa quae consuetu-
do antiquam et uocata per legem valida fuisse signat in eodem tex.
ibi nisi multitudo et antiqua consuetudo tunc est talis ordinati non
debet permitti in suis aptis ordinib. ministrare qd. non est aliqua su-
ficiens ratio, quare consuetudo non possit abrogare legem scriptam et in
sacramentalib. ita. pab. ind. cap. 2. de episcopis ordinacionis saltem
sua. d. cap. 19. n. 16.

Neg. obstant jura in contrarium solida adduci nemp. et. ind. d.
cap. qd. super his de consanguinitate et affinitate et in eadem ultima de
estate et qualitate nam ad dictu caput qd. super his quatuor in eo reprobat
consuetudo in materia sacramentali respondit sua. d. n. 26. in fine non
reprobari ibi cap. non sit long. consuetudine in materia sacramentali. d. qd.
talis consuetudo erat irrationabilis. l. forte non ita manifesta ut de ea.

sufficiunt sicut juxta d. alon. d. no. i. q. ad demeritum vltima quatuor
 no in ea confirmat. et sicut in a datem perficiendo ad ordinem que
 d. antiquos canones dat introducitur ubi iudiciali papa no potuit generaliter
 consuetudinem illam nisi ipsi illam confirmasset et simul sua respondet
 ubi confirmari consuetudine q. voluit papa illa ex quibus agrobare no
 q. quibus valida est et no potuit s. antiquos canones que responsio opti
 ma conuenit q. h. et c.

Quibus ita premis non obstant arguta supra proposita no qui
 mihi cui respondet Montecino ex Caietano in loco sepe citato. Vult
 esse alia s. legum esse malos et peccaminosos tamen potest paucitatem eorum
 procedenti q. fieri de idem malis aliis sicut sine peccato q. contingit q. Prin
 cipis inquit tollere consuetudinem ex illis contingentem que no abrogat
 quorum legum quod q. ut tollat debita illa consuetudo in casu ex ali
 bus malis (de inquit Caietano) sed perficit ex aliis bonis aliis licet et
 q. i. perfecta habeat vim abrogandi priorum legum et no antea ex ungli
 causa qui in sabalo in regno castelle exporti vasa in tabernis parauerunt
 q. s. legum hoc fecerunt. d. necesse coram potuerunt rogare sequi
 et consuetudinem eam tollatam. l. q. respondit de sca. d. cap. is.
 n. 24. no esse in bonis aliis ex q. introducit consuetudo esse malos
 et peccaminosos q. no concurrunt in ea de causa. d. et iudicium vult
 talis Principis, et pot. esse iudicium et si sunt mali et peccaminosi q.

Nisi autem arguti obstat, no respondet verum in in prae
 origine aliarum rerum requiri bona fide non solum ab initio, de et
 de iure canonico toto tempore praescriptionis sic. fin. extra de praescrip
 tionibus c. 2. in grade regulis iuris, sequi in praescriptione consuetu
 dinis, quod s. Principis consensu roboratur. R. e. q. privata
 praescriptio cui aliene non pendet ex consensu eius. quem praescribit
 et bona fide eius qui praescribit: q. nisi adsit bona fides no pot.
 esse licita contra sit in praescriptione consuetudinibus, illa u. pendet ex iure

Et merito qd. Lex quae fit consilio Virorum prudentium L.
 i. ff. de legibus indubis praesumitur aequior consue-
 tudine quae scilicet tantum incerto usu Multitudinis. qua
 solutione fit satis dicta Lex secundum & dicto canonico
 consuetudinis.

Secundus innes e antiquorum, qui pro dandis vero
 intellectu dictae Lexi secundum vultus distinctionibus
 sequentibus, aut enim inquirunt Lex generalis, & tunc
 consuetudo item generalis, quae in casu consuetudo ipsa tra-
 dia generalis omnium gentium Legem quae apud omnes pa-
 ritur & servabatur, tollit, aut vero Lex e specialis &
 consuetudo quoque specialis, & eo casu consuetudo ipsa
 specialis omni Lexi Legem specialis omnibus tollere potest,
 arg. exegim L. venditor § si constat ff. communia pro-
 portorum, autem Lex generalis de consuetudo specialis
 & tunc illa specialis consuetudo Legem illam generalem
 minime vincere potest. ita procedit de in dicta L.
 2. cum alijs Juribus in arg. adductis, quem intellectus
 post Barheolum in d. L. de reg. n. 5. Baldum
 n. 10 & 20. & Albericum n. 18; Tuentur De-
 muly lib. v. suorum Commentariorum Juris civilis cap.
 10. Becang d. c. 8. § 6. n. 5.

Et intellectus e lex in d. leg. 2. non dicitur consuetudinem
 potiorum non posse legem antiquam abrogare. d. tantum dicitur consuetudine
 non esse potior legi. d. equalis pro establis secus videlicet ut cap. de veni-
 esse probat Justinianus in d. §. stat. in libertate de iure naturali in lege fin.
 cod. quae sit longa consuetudo vnde videlicet subiecto non contraria regi-
 sua natura. d. quoniam in aliquo casu non potest esse maiorem legem co-

contra quasi consuetudini. C. legi maior sit
auctoritas. de ea consideranda sunt quae de iudicari solent. Quae leges inter
se contrariae succedunt. Quae leges non obstant legibus
ind. g. 2. et ind. can. consuetudinis. i. g. 2. nec. oblat. ex. in cap.
de causa ex trad. i. i. et a. iudicata in eodem iud. articulo adducit
de iudic. no. intellectus iam supra. Aliter in. d. conditione consuetudi-

nisi. Nec. auctoritate arguti de iudic. i. g. 3. §. d. Adianus
de se regulari violato quod quia oblat. huiusmodi interpretatio
vionis tunc sua. d. iud. i. n. p. et ab oblat. omnia proura
pignora legem fuisse duodecim tabularum quae antea fuit. h. i. v. i. j.

nominum mortuorum in bibere regillu. ni. de vito. de vito. d. iud.
lib. 2. de iudic. i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.
§. d. et tam. h. p. duodecim tabularum quae antea fuit. h. i. v. i. j.
de iudic. i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.

ne cadavera. p. l. i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.
et civitati nocent et religionis gravia iura civitatis fuisse po-
luerunt. et scribitur ex Cicerone. Cuiusmodi iudic. ad Paulu. l. 2. de iudic.
duodecim leges duodecim tabularum cap. 3. de iudic. ab eodem leges cap. 15.

unde eccles. municipales de qua ind. §. d. i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.
de religionis et publicam utilitatem non in merito respondit Consultis
servanda non esse quatenus iustitiam et iudicia ex publicam tradide-

runt Bartolus et Baldus ind. leg. 2. cod. quae sit longa consuetu-
do sequitur Paulus castrensis in d. i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.
columna finali iuxta quam in interpretationem defendi
potest sententia vulgaris illius textus quae subit interrogacionem i. g. 2. de iudic. arguti d. Adianus de iudic. i. g. 3.

regalia rescripta ----- denig.

Deniq. no obstat qum. q. potest esse consuetudo iuxta
 et rationabilis qsi adverset legi humanam. v. clyde est na firi gl. ut
 tam lex qua contraria consuetudo humano iudicio rationabilis
 sunt si qd alias et alias rationes spectat. hoc patet in simili ex mpla
 na firi gl. ut dicitur opinionem contrariam sunt qmz pnovat lex
 et dicitur rationes qmz nullo qd si una sit minus probantur qua
 altera, proinde sequit omnino improbatum esse idem fit in
 contraria consuetudine post. est bonis totus prope quas iustia
 ac rationabilis nobis agant de lex pvincipali servit ubi
 citum post. esse alij rationes no minus bonis qmz quas qmz iustia
 ac rationabilis esse videat, quo incatu illico de i. p. v. i. g. a.
 consuetudo abrogat legem scriptam si contraria et solbit
 quare et ita dicitur ubi a

Ad celeberrimum textum in
 cas. v. infra hoc n°.

Antiqua generalis in nostro textu de pona eodem pro iij
 clariore intelligencia. p. m. t. n. d. s. o. r. d. u. s. q. d. significat un
 ba illa personarum dignitas p. p. o. s. i. t. u. a. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. t. i. o. n. e. s. t. o. f. f. i. c. i. a.
 q. u. o. d. e. a. b. o. n. i. f. a. c. i. s. o. l. t. a. b. q. s. u. i. i. d. e. a. t. i. o. n. i. s. a. u. t. o. r. e. n. i. c. a. r. e. f. e. r. t. a. q. u. o
 n. i. s. t. e. f. o. r. d. i. n. e. v. e. r. b. o. p. e. r. s. o. n. a. t. q. d. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. e. t. i. a. m. h. a. b. e. n. t.
 e. m. i. n. e. n. c. i. a. m. i. n. a. u. t. a. s. i. m. j. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. v. e. t. h. o. n. o. r. i. f. i. c. i. u. m. l. o. c. u.
 i. n. c. o. r. o. i. m. p. r. o. c. u. s. i. o. n. e. b. q. e. t. i. n. s. u. f. r. a. g. i. i. q. u. e. s. t. a. n. d. i. s. i. t. a. l. i. r. i. q.
 l. i. b. 2. d. e. j. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. e. t. j. u. r. e. c. a. p. 5. q. d. d. e. b. i. t. a. t. i. o. n. e. 2. n. o. 3. h. e. a. s.
 i. n. c. a. s. d. e. m. u. l. t. a. n. o. 2. i. e. x. t. r. a. d. e. p. r. e. b. e. n. d. i. s. B. a. l. d. i. n. e. a. q. d. i. u. d. i. c. i.

vici sumpta, et nomine dignitas, pro de distinguit personalem
 per positionem administrationem et officio in reo etc. specific
 ea ea sumit.

Et si dignitas specificum sumpta beneficii velatum fra
 bony per minuciam in iuris dictione fore exterioris ita l. sig. d.
 n. 9. Ab. ubi supra. Et nota et subsidia conq. hie debet
 in gratia t. dedit per saionem ad glura beneficia folio 4. col
 l. na 2. n. 7. Duarum lib. i. de sacry ministerijs ubi
 cap. 6. Cogda non compatibilitate cap. 7. n. i. potuit
 dignos dignitas ex lib. i. ex administratione vni vltari
 in iuris dictione quoniam seru maior domo su dicit homi
 no in vltij nominatis dignitatis dicit habere de us loquit
 tur in can. voluim. 89. dicit. 2. exq. rogatione qua quis
 in loco alij preferendo habet 3. deniq. ex statuto p. i. i.
 sig. seu consuetudine disponitibz aliq. beneficii esse
 dignitatem.

Et si per positionem agendum d. sunt a quo inde dicit
 qui per sunt per positionem et vocari possunt, tamen ubi obtinu
 it vocari per positionem qui quanda prioratibz cura super
 alios gerit et probat etc. in cap. quibus. 9. extra de ver
 boni signoe, quare per positionem ita ex consuetudine d. vlt
 dignitas quida in cura prioratibz super alias gerunt
 hoc per ferunt nec ex consuetudine tantum archidiaconatus
 alijs dignitatibz inferioribz et gratia vltari approbat

cap. de iuris 204 q. 2. in nobis.

Administratio est generalis commissio gubernationis
C. regimini. l. regimini aliiq. vel monasterij sui q. ut Abbatia
prioratus monasterij vel oratorij collegij. l. administratio hospitalis d. 1. q. 1.
loquens leg. in cl. monasteria. i. d. si quis de statu monasterij de
monasteria i. de usuris. d. melius sacrosancti loci ac tunc. d. d. d.
re d. cap. 7. cum una non possit perfici duobus monasterij de ob
re d. in uno duas administrationes habere. neq. oblatas. s. s.
me ad administrationem prioratus in alijs regularibus et
alijs velis beneficijs secundum Cardinalis in d. cl. monasteria. i.
d. iniquis. ita scilicet.

Deniq. officium beneficii velum in administratione
in verum velum sine jurisdictione et sacris. usum in
quibusdam d. cap. ut accessissent et alijs similibus iuxta quod
ubi supra d. cap. 7. cui assentit. l. ubi supra d. q. 9. infra
qui eodem loco sanogore advertendum esse ait circa hoc aliter
in hoc cap. i. explicatas attendendas fore consuetudines vigili
et ubi supra quod hoc per confundunt et refert. d. ubi supra verbo
beneficium d. q. 2.

Hoc per nullo sit eto seu regula. n. l. q. n. n. q. l.
per extra consuetudinis quantum in memorialibus d. jurate.
obtinere duo personarum duas dignitates per personarum admi
nistrationis seu duo officia nisi hoc a sede apostolica illi
indulgeat.

Contra quod sit primus arguitur na quid quid

Et privilegio fieri et in memoriali consuetudine in eodem
 cap. duo simul extra de off. ordinarij cap. cu' co' ligat extra de
 for. p'curat. cap. super quibusda' lib. in alijs tradit. et ibi
 verbo non est memoria extra de verb. significacione q.
 in memoriali consuetudo equibatur privilegio argulo l. in cap.
 l. infra de p'curat. n'ibz lege hoc iure. §. dultz aquy ff. de aqua
 quotidiana §. d. s. fin. ff. de aqua p'libia arcedo. d. quod
 quis obtineat decos personales duas dignitates &c. ff. fin. qui
 privilegio Romani Pon. hoc de dispensacione de ma. docet eto
 in finalibz verbis & extra ind. cap. de multa extra de p'curat.
 de refort. Garcia in numeros allegans 2. tomo de beneficijs. §.
 ii. cap. 3. §. 4. n. 999. ff. idem poterit consuetudine in eodem
 u' ac per consequens mali in eto et l. ex.

Et arguit argulo na' consuetudo in memoriali n'it
 qua' unius sublati per personam generalem in leg. l. eos
 in l. ubi. §. quia collit habet et quia mentio refert. sua.
 d. l. 7. de legibz cap. de. n. 13. §. argun. in d. cap. fin. n. 37.
 extra hoc et. et fuit resoluti de refort. Garcia 2. tomo de be
 neficijs §. 3. cap. 2. n. 190 in quada' Palestina causa d. 1. maij
 1563. d. in no' l. ex. consuetudo obtinendi decos personales
 & erat in memoriali et usiq' usq' ordie constat q. no' potuit
 reprobari sine iis q' supra obtinuerit, et in no' l. ex. h'c no'
 fuit facta q. minus t'be.
 Sic secunde' aduersq' dom et iis totum in

72. 8
tunc ibi ut sacris ut inimica canonibus tradita, tunc con-
suetudo que permittit simul posse obtineri in eadem ecclesia
canoniam et dignitatem et que permittit posse obtine-
re duo beneficia simplicia quorum alterum est sufficiens ad
congruam beneficium sustentationem et est inimica sacris cano-
nibus ut in eadem monstravit. d. per textum istius consuetudinis
potest quis habere dignitatem in canonicatu aut duo bene-
ficia simplicia et si alterum sufficit ad congruam beneficium
sustentationem obtinere ut gratia illius agrobatur et ex quo
consuetudo de qua in pro. tex. est inimica sacris canonibus
non debuit agrobatur ac proinde mali.

Et arguitur in eadem r. et nulla de manifestum
sit quod in eadem consuetudinem sacris canonibus inimicam
eos abrogare d. eaq. fin. extra. r. d. lege de reg. in finali
c. de off. ff. de legibus re que abunde arguitur supra in 3.
c. de reg. r. de iur. et p. r. d. consuetudinis effectus per
consuetudinem in eadem sacris canonibus et inimicam eos de-
bit abrogare et consuetudo ipsa subsistere igitur in eadem
et etc.

Sic 3. r. d. in eadem arguitur posse sub eadem
in personam qua personam de personam quod in eodem
magis et potest in d. eaq. de iur. et c. de iur. et c. de iur.
prebendis, et est quis iurata in personam et in eodem
iuxta ad iuratum de iur. et c. in eaq. r. de iur. et c. in eadem
d. c. de iur. et c. de iur. et c. de iur. et c. de iur. et c. de iur.

825
quod posse habere simul duas aut plures dignitates accidit
hinc arguitur ex vi cap. licet in infrascriptis C. in qua
vult in pro cap. et ibi prohibet obtinere duas personatus
aut dignitates &c.

Sic et ultimum aduersus finalia verba in cap. licet
inquit sola non possit consistere et quis duos habeat
personatus duas dignitates &c. ex can. sanctorum ibi licet unum
epi dispensatione vna diuersis posse posse cuius 70. dist.
quod ubi clare constat dispensatione esse que posse que dua
officia C. in alio in hoc et vult arguitur qd. cap. de dispo
siti 2. in canonico de concilio vult et nota apud Garri.
C. cap. 3. 5. 4. et Sanchez in numeris apud de m. lib. 7.
dispo. 4. n. 3. et lib. 7. dispo. 7. n. 6. et lib. 8. dispo. 5. n. 1.
Tubi. lib. 1. canonici questionum cap. 23. n. 18. C. potuit
esse dispensare et quis duos habeat personatus &c.

Quibus obstantibus vna in aduerso inq. et inq.
eto sue regulae scripta tradita que 3. cogit et patet. et
habet que consuetudinis in memoriali non posse simul
obtinere duas personatus duas dignitates que personatus
sue administrationis aut duo officia 2. et hoc est in
ita et sic consuetudo fuerit iurata firmata. 3. denique habet
Pontificis dispensatione posse obtinere duos per
sonatus duas dignitates &c.
Et vult hinc eto sue regule cap. in cap.

litem q. ex parte de uxione pcedende cap. q. in tantis s. cap.
 ad huc ib. cap. pcedende. is. cap. in ignoia is cap. in iudici
 du is. et cap. de multa 24. ex parte pcedendi cap. sicut ib.
 cap. in singula 32. infra eodem tit. de pcedendi et eodem
 tit. si plures infirmitas eodem tit. de ultima et extraneam
 exoracionis eodem tit. de pcedendi cap. eodem ex parte
 de ali et qualitate cap. in iudiciis. 7. s. i. cap. de iudiciis
 34. ex parte de iudiciis cap. q. no nulli cap. loquente ex
 parte clericis no residentibus can. clericus cano. clericus in
 sequentibus 2. g. i. can. velis ib. g. i. can. singula 27 dist.
 can. q. 80. dist. can. vero. 10. g. 2. can. gallicos. ib. g. 2. de
 ma concilio. 2. id. 1. et. 7. de reformatione cap. 4. et 1. 24.
 cap. 17. de iure civili educuntur. in g. lib. 27. s. q. q.
 origio ff. de iurisdictione g. finali. ed. de appellationibus
 alij similibus. autem et in fine pceder ordinarios
 in iuribus pro eadem ib. Abas in cap. pcedende s. qui u.
 ex parte pcedendi n. 41. Dominicus sicut n. 12. Prob. n.
 6. Lambertus de iure rationali 2. g. 2. lib. 9. 7. a. 13.
 flaminis Parisiis de reformatione lib. 3. g. i. an. 124. Gra
 uis de iure 13. n. 13. Ling. 2. lib. 2. de iusticia et iure
 cap. 34. dubitatione 27. Alouis 2. tombo institutione mo
 raliu lib. 6. cap. 9. latissime Garcia in 2. tomo de bonifi
 cibus 2. g. cap. 5. pcedendo et pcedendo in 2. v. n. 184.

Provisio explicacione de matam difiulim per

Et adducunt ad idem in can. nō oportet can. sequitur quod
 can. eos sacerdotes 7. q. 1. et sane est expositio de veram
 sedulitate originali illig. est. utale in eodem concilio talido
 nūm d. can. 10. et Gregoriano testi quintana supra n. 6.

Præterea ad eandem resolutionem adducit ex. ind. can. sa
 eoru 89 dist. 2. in eo nō in indubio prohibet pluralitas
 beneficiarū magis qd. ex. illi nō refert in constitutione
 ibi Gregorij testi eodem quintana n. 7.

Uteriq; ad eandem resolutionem adducit ex. in can. vnic
 vers. 2. et hoc. 10. q. 3. qui ex. de sumptibus sicut ex. cōcilio toletano 6.
 d. ibi nō prohibet nominationem beneficiarū pluralitas. d. ea
 eū disponit ne plures ecclesie quare in vna eorū eorū conjugat
 itate de in eiss vna ecclesia fiat et vnic sacerdotis fidei comitatu
 qd. aguntur ibi sed hoc nō in constitutione deligimus ut plures ecclesie
 nūquam comitantur quod nō qd. solus quod nō talis ecclesie nō
 officium balit per solvere. Et in fine eorū quod nō pendent quod illa
 constitutione ex. cōcilio multante ex. plicat quintana supra n. 10.

Insuper ad eandem resolutionem adducit ex. qd.
 in can. sanctorū 70. dist. quod dani vitergentant. Et de
 subintelligitur Abas in eorū. Parigande 3. q. 1. n. 1.
 28. et triades quod dicit. Quintana supra n. 22. vnde
 tamē sit ex. plicatio prohibitioni illig. ex. hoc solū
 in eandem ut nullus in eandem vitergentant vitergentant

ad scribat in numero clericorum unig et alterius
idq. ex 10 q. 1. quilibet episcopus cum fundat fuerit ad
certum numerum clericorum ita de presbiteris et alijs
clericis inferioris ordinis certa portio pro
dieo distribuuntur ut patet ex 11. in authenticis de de
terminatis sit numerus clericorum per totum
et inde ulterius. can. sanctorum prohibet nequis in
titulis in duabus ecclesijs ex qua prohibitionem per
interpretationem de consequentibus et summe prohi
bicio generalitatis beneficiorum.

Demum ad eandem rem laicorum adducit ex.
in can. per laicos id. q. 1. ibi nulla prohibet
habeat ecclesiam qui late interpretatur quivisa. supra
n. si vis tam interpretacione omnia dicenda
in eo ex. no prohiberi nominatim generalitate
beneficiorum q. no sequit. de clericis. d. de igitur
verbu prohibet accipit pro ipso neq. id. no bene
injuncte probant ex. in can. legimus q. 3. dicit in
principio ibi prohibetur hoc e. episcopus can. o limini
principio q. 3. dicit. can. clericos q. 1. quilibet de us. dicit
videt. quae expositio deducit ex eodem can. per laicos
ubi in principio ex. ponit clericum et quilibet
et diversa quae ex expositione verba no sequit ratio
dicenda exori illig. ex. fuisse nominatim prohi

bita beneficiorum pluralitatem. Id tantum pluralita-
tem expresserat.

Ex his omnibus videtur antiquis temporibus
sicut hoc iurium non fuisse nominatim prohibitum be-
neficiorum pluralitatem. Id tantum deducta fuisse prohibi-
tionem per interpretationem. fuit q. originaliter
beneficiorum pluralitas nominatim prohibita in
synodo nicena celebrata anno 789. can. 15. ex qua de-
sumpta fuit ex. in can. 1. si. q. 1. & non ex 1. de fal-
so aliqui existimant & ab ea originaliter esse
prohibitionem hanc ex ordine dicti canonis manifestat
his verbis clericus ab instanti tempore non commoveat in
duabus ecclesiis nam verba illa ab instanti tempore idem
admonent ac si in dictum fuisse ab hoc tempore hoc
deinceps ut explicat quintana supra n. 24. & ma-
dit nam ante tempora predicta synoda pluralitas bene-
ficiorum non fuerat nominatim prohibita ut ex dictis
constat & q. communis quorum sententia tunc quintana
supra n. 15. q. 1. sic oportet pluralitatem benefi-
ciorum prohibita esse originaliter & nominatim quo
verbo dicit Faruigi supra n. 13. in d. nicena syno-
do & non antea. in d. can. 1. si. q. 1. ubi dicitur ubi dicitur
commutat ratione dictae prohibitionis de qua infra.

Hic tamen prohibitio non valet generaliter
ut in sententia Far. d. n. 13. tantum comprehendat
cum constantino solitana constat q. d. can. 1.
ibi & hic quidem in hac adeo subanda verbum

120
etiam in diebus quibus fore. n. ppe inopia hominum
indulget. Unde in quibusdam pro si curio no fuit et
generalis, neq. transgredientibus aliqua pena fuisse
imposita in ea fuit causa ut canon ille aperit dicit
larat co omni et scribit et si verbis quibus congru
ethodis balia alfoia ang verba latine transcrip
ta hys. observanda. Et dicitur hic canon integer
inviolatus. scribit cuius magna coemptio fuit et
inde narium et illa pluralitas generalis prohibe
at et pena transgredientibus imponat.

Unde in Conc. Lateranensi sub alexandro 8. gen
ralis fuit generalis orbem nequisque dignitates aut
vices acciperet prohibita et de hac generali prohibitione
constat ex cap. q. in tantu cap. ad huc ex eadem subondis fuit.
ex eodem Conc. pena imposita obtemperantibus pluralium
fida. et constat ex d. cap. q. no nulli ex eadem clericis non
residentibus ubi disponit qd si habent consocium aliud
losequat secundum amital et constat ibi qd si aliter aliter
fuerit et qui accipit qd 3. sacros canones accipit ami
tal ad q. faciunt dictu caput et no ignovis caput in iam
dudum subondis extra, adverte tamen id qd in dictis ju
ribus qd secundum amital in intelligendu esse no ipso iure
d. per sententia et advertit Gar. d. cap. 1. in principio
no 3.

Cuius concilij deventu postea moderavit id.

nec Alexander 3.9. consuetudines obtinentur duo de
 beneficia non amittere secundum hoc et dicitur non esse
 presentiam cogitandam nec. ubi cogitandum qui
 non obtinere de rat. dicitur in d. cap. q. non nulli. d.
 dari si obtinere de possit obtinere aut dimittere q. ubi
 visum fuerit si procedant ex. in d. cap. referuntur cap.
 publica ex trade subordij cap. cum ex trade dicitur de qua
 litate nec. iura huius ante ceserunt Com. lateranense
 de quo in d. cap. q. non nulli de communis ex estimatione
 maxime post Garciam ubi supra n. 6. d. dicitur fure
 post idem de rat. ex in supra d. ubi capitis in te qua dicitur
 Antonij Augustini in collectio ne de votaliis l. 8.
 cap. 3. ubi huius subiicitur verba in d. l. 3. de votaliis l. 8.
 rancensis concilij quod super edidit. l. 3. antiquas sa
 crore canonu sanctiones clericis ordinat. de. notat
 quintana supra n. 46.

Si deo propter hominum cupiditates & presumptio
 nes effectus huius provisionis circumveniret idcirco visum
 fuit Innocentio 3. huius damno remedia imponere, quare
 in d. cap. de multa statuit q. si habens beneficium curatum
 aut personatum. l. dignitatem acciperet q. 1. secundam
 q. 10. si non valeat quibus ubi illud obtinere cogitaverit et
 secundo, q. dicit presentiam iudicij d. cap. de multa
 d. cap. dicitur a secundo ex trade electione & induunt
 ad id ipsum ex. in cap. ordinarij in trade off. ordinarij

cap. in singula infra de prebendis clemencia gratis de
reprehen. clemencia sigillatim Junta clemencia fin.
de prebendis et ampliat. quidam bona d. cap. de multa
de concordat. off. ex nro. ex. Beneficia regularia cura
et priorat. ex d. cap. in singula clemencia i. de
supplenda negligentia prelatorum vicarias perpetuas
ex clemencia i. de off. vicarij duas prebendas ex d.
cap. literas ex trad. consuetudine prebende neq. extendit ad
alia beneficia per hunc.

Hec eadem gratia fuit renovata a summo 22. in
d. ex clemencia i. ex clemencia de prebendis ubi in ver.
qui d. statuit accipientes secundum beneficium curatum
aut dignitatem personalem seu officium id. qd. ipso jure
vacat postquam secundi possessionem habuerint. C. quos
statuit quomodo habeant abiq. mundi prebendis cura ordina
rijs dimittere debent verbo et facto ac sine fraude sub testi
monio publico alioqui tunc sunt ipso jure secundum
quocumque et ad sacros ordines suscipiendos et ad habendum
qd. aliq. beneficium in abilijs unde agitur ibi tunc fuisse
ad dita impetra cura qui cura curata personalem digni
tatem seu officium habent primu. vel primu. beneficium
qd. de jure vacaverat tunc aut dimittere abiq. mundi
prebendis cura ordinario secundum et omittentes huiusmo
di dimissionem ipso jure sunt secundum quocumque; deniq.
eos addi in curijs ad alia quocumque. Beneficia obtinenda.
Sed e. dubium in eadem extrabaganti ex clemencia

in legationibus & generis quibus summi, ut constat ibi aut alias
 in legationibus beneficia et ibi s. forma sacrorum canonum.
 at in dictis de omnibus Dr. vacari quibus per ad electionem
 si ipse in dictis nos dicere oportet ut in divisionem
 supra traditam post dicta de eorum et omnia benefi-
 cia esse ita de consuetudine q. omnia & sufficiens ad ob-
 quam sustinere rationem et quibus vacat per ad electionem
 Dr. in s. forma consuetudine Long. Dr. dub. 27. n. 143. Par. dis-
 ceptatione foris cap. 133. n. 18. Locales ad regulam
 s. cancellarij Glo. 14. n. 8. Par. supra n. 84. Anonij
 n. cap. 13. q. 2. qui ad huc in beneficiis singulis q. non re-
 quiritibus residenciam predictam de eorum sicut habere
 probat. ~

Et oronatur sicut dicitur pluribus de claracione
 sancte congregacionis Cardinalium ad dicta cap. q. quae sunt
 Par. ubi proxima sicut quibus s. sicut transferunt sicut
 q. sicut in legationibus beneficiis Dr. ad in intelligendum de om-
 nibus beneficiis residenciam requiruntibus quibus aliquis post
 publicationem concilij decessit veluti deos canonicos
 l. canonicatum in parochiali v. habens beneficium
 singulis sufficiens ad residendum si ad ipsa aut parochia per
 seipsum parochialis vel sibi legitime collata vacat
 beneficium singulis sicut de iure s. quae sicut in ma-
 salamantina dignitas portionis magna congregacione
 consistit in residencia requiruntibus aut alias comodo

et q. in congregabilibus et si emonialis. me. l. p. ratio
nisi induci vacationem quini ipso jure per adjectionem
secundi p. auctoris p. auctoris p. auctoris concilii. l. i. s. p.

1. cap. 4.

Nep. si officit aliud p. auctoris p. auctoris concilii.
in s. l. 24. cap. 17. Obi. de can. obtinentes plures pa
rochiales una velenta alias infra sex menses
enim remittere ex quo aliqui. vulgo ex p. auctoris p. auctoris
sex menses ex con. obtinenti duo beneficia in congre
gabilibus ad dimittenda ex eis quibus maluerit. d. p. auctoris
aut sibi d. l. fundamentis id auctoris p. auctoris d. l. i.
cap. 17. solum loquitur de obtinentibus tunc plures paro
chiales aut una parochialem et aliam ecclesiam ex
p. auctoris p. auctoris p. auctoris p. auctoris p. auctoris
q. d. una velenta alias infra sex menses dimitterent
alio tam parochiales quam alia beneficia que obti
nebant ipso jure vacare auctoritate d. p. auctoris p. auctoris
loquitur ibi concilium regularibus parochialibus aut aliis
in congregabilibus beneficiis p. auctoris p. auctoris p. auctoris
loquitur d. l. i. cap. 4. ita p. auctoris p. auctoris p. auctoris

Ex his omnibus eam deducit resolutionem
septem posse considerari extra via prohibitionum
pluralitatis beneficiorum p. auctoris p. auctoris p. auctoris

aliquo jure esse nominatim prohibita Beneficiorum
generalitate. d. contra id per interpretationem et quendam
consequenciam deducit secundum quod constat per
vitam fuisse nominatim limitatam tamen in de
constantino politana et sine adjunctione per in co
vacacionibus ut ex secunda modo nunc colligit
ind. can. i. vi. q. i. 3. q. in concilio lateranensi
non solum fuit nominatim et generaliter prohibita
Beneficiorum generalitas. d. et in vicinis glorabim
fuit pena fuit fulminata ut habet ind. cap. q. no
nulli de supra traditis ex eadem clerici non ut identibus
quibusdam pena dicitur cap. q. no nulli fuit tempe
ante per caput referentis et caput quatuor ut eadem
quibusdam et cap. can. et de de de et qualitate 3. q. do
propter hominum cupiditatem et perniciem fuit inducta
vacacio ab inno concio 3. ind. cap. de multa quibus
Beneficij per adjectionem secunde de supra ab eodem
diximus sextum quod in pena obtinentis duo Beneficia
fuit aditu foridita extraneam personam de per
Beneficij viciniam secundum Beneficia vacante aut dig
nitatem personatum sui officii tamen primus quod ipso
jure vacabat per adjectionem 2. absque non de Beneficio
vota ordinarij dimittere alioquin extunc manent
secundo quicquid et ad sacros ordines suscipiendos
ad habendam quibus Beneficia vacantem sequitur

Deniq. lxxi. l. con. Sid. ind. cap. 4. ubi per dicitur
 cap. de multa et dicitur extraneantibus exorauit an
 glia ut indistincte loquatur omnia beneficia iux
 ta supra d.

Secundo ob verbo quincuplet aliquas requi
 ri conditiones quod primum beneficium aut per adq
 sitionem secundi d. ut non sufficiat collatio sola et
 abnegatio q. beneficij d. requirat adeptio possessio
 nis. C. q. per proventus et quominq. cum adq. cat
 et primum in cogatione d. secundo dicitur l. ex. in d. cap.
 de multa ibi requirit cap. l. ut ep. infra de prebendis
 d. extraneanti exorauit ind. Veri. qui v. d. clemen
 tina siglary iuxta cap. glo. eodem t. de prebendis
 fuit l. ex. in cap. comita 35. infra de electione constat
 ex declarationibus quas supra tradidimus ad d. cap. 4.
 sess. 7. concilij et gliaut fames ind. cap. l. ut ep. isco
 gg n. d. Conu. q. cap. 10. n. 4. et 5. Or. abq. co
 silio 333. lib. 4. Rab. consilio iq. et is. de prebendis
 flaminis pariter et resignatione lib. 3. q. 1. n. 119.
 Tunc alios referens d. n. p. d. cap. 3. s. i. n. 100.

Secunda et non sufficiat ad inducenda va
 catione primi beneficij per adq. sitionem q. si quis ad
 p. possessionem d. requirat q. possessio sit pacifi
 ca non solum de facto. d. q. de iure id est non litigio
 sa. d. absq. controuersia. Iuris et facti iudiciali

et ex ea judiciali d. cap. licet eff. d. de m. l. r. n. a.
 si plures ita proxime utati d. q. adde in unum
 eos quos refert Garu. supra n. 105. ubi variis ad
 hoc cumulat vobis decisionibus quibus. et necesse est in
 quibus aliqui utati a Garu. supra n. 107. existima
 ut et prima beneficii vacat per ademptionem scilicet
 obierit. scilicet beneficii possessione q. refert q. q.
 secundo secundi sit beneficia ut prima et si sit l. i.
 q. si vacat et ratio n. si ademptio possessionis ga
 uisus secundi beneficii in cogationibus et sufficiens
 vacat prima quilibet beneficii possessione q. afor
 ciori vel sufficiens q. prima beneficii et legio
 sic ita argumetal. sig. d. de d. 27. n. 14.

Est summe notandum non ensi beneficia
 possessionem quo ad huiusmodi effectum quibus. va
 candi igitur prima beneficii q. in co. tinenti
 seu in limine legitime possessionis sunt benefi
 cia q. turbata seu h. mota super secundo benefi
 cio quo casu, et si secundi ademptio sit beneficia possessione
 quam ex quo in co. tinenti turbatur non vacat prima
 per ademptionem scilicet q. non videt beneficia pos
 sessio quibus in co. tinenti turbat et glo. in d. cap. comi
 sa verbo beneficia supra de electione ubi aliter
 ferat vobis tenent. et sig. d. de d. 27. n. 14. de qualitate

et de Beneficiis s. huiusmodi n. 12. Casodony
 et de Beneficiis s. de causa possessionis n. 1. Hoguea de
 incompatibilitate cap. 13. n. 49. et 80. flaminis Parisis
 supra n. 130. et q. dubit. q. dicit in continenti verba
 si nulli ulati a Par. d. 3. et n. 111. dicunt id utique
 iudicij arbitrio atq. ab eodem ulati n. 112. dicit
 quoties durat annus unius adquisitionem possessionis
 in suo tempore ac proinde turbatio que contingit infra
 annum in continenti, quae unquam est. Similiter ac
 unquam non censui turbationem in continenti q. 113
 supra secundo Beneficio superuenit. infra duos
 menses adu aduq. possessionis, ac si infra duos menses
 hoc non fuerit motus, nec molestia subrepta, quia
 in cogatione unius vacare, a principio eaq. possessionis
 ita tota aduione it. de Beneficiis s. de subeendis in no
 bis astat. Par. supra n. 113 et 114. atq. de Beneficiis
 ad id no. q. aduocentis et ibidem in numeris d.
 idiq. confirmat. qui n. 113. explicat q. antea dixi
 rat dicitur unum esse, si contingat Beneficiarius no. tur
 bari infra duos menses. supra secundo Beneficio
 quia in cogatione vacare ipsorum, tamen ei
 remanet in tempore Beneficium sui commodi capite
 si Beneficia s. infra subeendis.

Tertia conditio est ne inducatur vacatio

quibus beneficiis cogatur per arduam d. u.
quasi q. habeat beneficia potest videtur beneficii d.
tituli sui ^{etiam} ~~etiam~~ ^{offici} ~~offici~~ ^{beneficio} ~~beneficio~~ d.
et honoru et fructu beneficii sui maioris partem con-
tra si fructu sui maiorum partem contra secundum q.
habere beneficiarius q. forte ex privilegio. C. alio ex
cap. ad aliu ad huc pertinent no vacat quibus
beneficiu per adoptione suu d. i. singulari cap.
in cap. si tibi co. cap. de infra de r. d. i. in firmar
frang. ind. cap. com. n. 3. et ibi probz ad mo-
na. n. 3. Etasileg d. 3. sing. mod. q. 14. et 13.
Contra d. cap. 10. n. 8. et post ea Cameracensis
in suo diccionario Juris canonici sub. 8. cap. 3. n.
14. ~

Declarat aut. cap. ind. cap. si tibi co. llo
et procedat tantu q. ad vrbu huc all. q. benefici-
aria fructu percipit. C. q. beneficiu i. de vrbu
q. no dicitur fructu huc succedente vacatione alle-
rig eos sit abituru quando enim beneficiu i. debi-
to et sine fructu q. no inducat aliqua
in incompatibilitatem sui vacatione alterig benefi-
arij cogat mendicare et fuit vrbu iniquam
causa gl. contra. Ultima maj. isq. cora Domino
serafino de late prosequitur, Garcia supra nu-
mero 186. ~

§. de sacris ecclie ministris cap. 3. Garcia alios usurarij.
 como de Beneficij 3° p. cap. 2° in principio unde in impiori
 uita sic dicitur eodem egore in diuersis ecclie residere arg^o
 et in g. 3. §. episcopus natio ff. de adquirenda possessione. l. in
 una eodem egore duo off. ex more ex totu tradita a consilio
 in d. g. si plures ff. de galis merito dicitur proficiunt gloria
 obtinere beneficia.

¶ In hac parte deducit iure communi atento
 in distinte oia beneficia esse in cogatiuilla hoc tamon
 aduicito discrimine ut alia sunt in cogatiuilla qui
 non manifestalia v. 2. Juxta supra d. 1. 1. na et co
 munij admittit oia beneficia obligantia ad residendum
 n. in cogatiuilla ex totu proximie aduicta, et in dis
 tinte oia beneficia jure communi atento obligant ad
 residendum ex proximie tradit et probat ex in cap.
 ad huc ubi in singula off. in ecclie a seruitutem
 exigant personam ex adhibendis qd dixi aduictu
 et jure communitate nam de consuetudine aliter
 hoc se habet et infra satis statuit.

¶ 2° sic nam beneficioru pluralitas tot ecclie
 imbut mala ut sacrosancti conu. in d. 1. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 et dixit pluralitatem beneficioru esse peccata contra
 totiq ordinij ecclie et Alexander 3° in d. 1. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 pluralitatem beneficioru esse continere animarum

475
naturali aliquam longitudo p[er]tinet ad vitam suam damno altius
deprobantur. in g. jure nat[ur]e 201. & de regulis juris
c. naturalit[er] infra jura. c. sequenti & de conditione
indebiti et accidit. in cap. longitudo 48. infra de
regulis juris 6. ut contra jus naturale obtinere gloria bene
ficia a quo inde vult deducit gloriam in beneficium
in jure naturali prohiberi.

3. fuit id q[ue] refert ab Henr[ic]o d. lib. 6 cap. ii. q. 8.
v[er]o. surrexit e[st] ex Dionisio in primo monacho Carte
siano narrat q[uo]d episcopus quondam dominica instituit
anno 1270 honorati fuisse Parisijs ubi Guillelmus
parisiensis in Circulo quidam familia comben
ta multorum Theologoru[m] et juris peritoru[m] habuit quo
ut omnium vna fuit sententia duo beneficia quantum
q[ui] singula simul haberi no[n] posse q[uo]d vna v[er]o
clericis comode sustentando sufficit q[uo]d conradus duo
filijs cancellarij Parisiensis et magist[ri] Arnoldi
Ambianensis de q[ui]bus quor[um] ille cum multa beneficia simul
haberit et morti vni[us] a Guillelmo monacho et vno
utroq[ue] altera dimittere respondit se male exquiri an
letale peccatu[m] committeret in multis beneficijs simul
habendis et ita exivit i[n] vicijs et 3. ab obitu die ab eo
dom Guillelmo de q[ui] cui dixit se apud inferos ter
nis supplicijs torqueri hoc tua crimina q[uo]d s[er]se
ut gloriam in beneficioru[m] vbi vna sufficit iure

naturam non improbare et quod contra fructus in bonos et
 malos contingunt quod libidinis et luxuriae quales
 continentiam manubunt, unde si fidem adhibere sicut ubi
 monio constat pluralitatem beneficiorum esse prohibi-
 tam jure naturali confirmat. Alios referunt ubi
 proxime, ubi non solum sicut intulit d. de hereditaria
 nat.

Jure et divino prohibet beneficiorum pluralitas
 q. p. i. ex d. auctoritate Mar. C. data vid. cap. i. q. i.
 q. i. quae auctoritas ibi tradit ad probandam hanc pro-
 hibitionem et facit quod dicitur argumentum de re naturali
 ad spirituale cap. v. extra de translatione epi cap. quo
 nam frequent. s. porro extra de lib. non contentata, et
 uno eodemque tempore non habere duas uxores et prohibi-
 tum jure divino et patet ex multis auctoritatibus utatis
 in cap. gaudemus extra de hereditariis: 6. de re prohibetur
 jure divino non eodem tempore habere duas uxores et
 spirituales nunquam duo beneficia.

3. d. in q. facit nam prohibito pluralitatis be-
 neficiorum fundat in obligatione respondendi et constat
 ex q. de re supra d. et prohibetur alij inferioribus tamen
 tunc jure divino in suis beneficiis commorari seu reside-
 re siquidem tenent quae sibi commissa percipere et
 eat ex illo Juani cap. 1. de re sacro sancto Coni. fid.
 d. p. n. 23 cap. 4. et i. q. de iure de iure divino sube-
 tur, cap. porro extra de hereditariis de christianis

255
spiritualia ministrant. cap. i. et v. et sic etiam
titulis ex loca eodem q. negantur favore quare in suis
ecclij commorant et uideant q. si sicut per dica
nos q. q. sibi commisso spiritualia, l. spiritualia
ministrant q. per se ipsos id fieri debere d. q. licentia
ostendit i. q. uolunt. ind. cap. 9. no. nulli ex trad
clericis no. sed in lib. p. q. de g. g. Cou. docet
lib. 3. d. d. d. cap. 3. no. q. in hac ipsa inducitur
colligit q. si negantur spiritualia committitur
q. si. ad ultimum agant beneficiorum q. curati ta
tem in probari iurisdictione communi prohibito
fundit in obligatione uisendi quia in iuris diu
ni edictis constat, consti. l.

Quod ut si hae fundamenta, quum libet
dicit constantem possunt moueri ad arbandam et
A corio et alij ab ipso uelatis loco proximo citato q. u
ralitatem beneficiorum esse proficitate iure naturali et
diuino tamē in cōtraria opinione nemp. eam
tamē proficitatem esse iure positivo pro qua ex
pendit i. sententia communi consensu uelata uelata benefi
cia. in iure canonico no. diuino neq. naturali iudicau
ta cuius tutelator Juanes de Selba in tractatu de
Beneficiis i. p. q. q. obi. citat Abatem, Dominicum,
Cardinalem et alios quem sequuntur Hieronymus gigas
in tractatu de pensionibus q. v. et certe ea colligi uidet

cap. licet ex eadem vultu unum s' p' se b' r' c' g.
in id v'ionat' d' v'ionat' d' v'ionat' g' l'uralitatem b'e
n'ficioru' tantu' prohib'ni jure positivo.

3° ex g'ndit' p' eadem a'or u'one n'a mul
t' in casib' q' u' p'ormit' simul g' l'ura b'ne
f'ia obtinere i' q' d' b'nficia. C' r'ck' l'om'q'
et ex g'ncos p'ab'nt p'ob'nt' d' can. Q'uo i' o' g.
3° d' cap. can'te ex eade' etate et qualitate conu'lio
s'ud. d' s'ub. 24. d' cap. it' v' q' d' v'na' b'nfici
um p'ab'it' in com'nda g' l' u' alio simul obti
neri can. qui g' l'ores v' i' g' i' d' cap. d'uda' s'q' ex tra
de' d' l'itione et cap. nemo is. j'onta v'ig' g' l' o' b' b'o
com'ndare infra eodem. 3° q' d' v'na' b'nficiu'm
i' alteri co'junctu' sui an'isum cap. ex l'ig'ande s.
qui b' ex eade' p'eb'ndij d' cap. sup'or co. b' infra
eodem. 4° q' d' v'na' b'nficiu'm cura' anima' rum
altu' s'it' alteri b' d' d' u' l' u' can'tu' b' r' e' f' o' r' t' A' c' o
v'ig' supra cap. i' o' g' i' o' v'bi alio' adducit' casu'q'
et de alij'ib' constauit in solutione argu'torum
v'nde r'isultat b'nficioru' g' l'uralitatem n'o esse
p'ohibitam jure nat'ali aut d'ic'ino q' alia' n'o
p'ormit'ur e' e' can'tiq' in casib' d' jure positivo.

Quarto d'ic'it' ex g'ndit' b' s'ub' d'ic'ini n'o esse

tantam tributam potestatem sui auctoritatis et legi-
 dicine aut naturalis possit prejudicari quibusque hęc aucto-
 ritas ei de negata et docet elegans et. ind. cap. fin. et
 tra. h. nro et constat ex supra dictis in sub. et consuetudi-
 ne sic ut plura simul obtineant beneficia et approbat
 gratias eularum juxta quam sequuntur videmus plura
 beneficia simplicia ab uno eodem tempore obtineri et qd.
 magis et oblinet canonice una ad dignitate qd. apant
 pro simplicitate pluralitatis beneficiorum non de jure
 naturali nisi de iure et consequenter de jure positivum.

Neq. obstant rationes supra aduclz ad proban-
 da beneficiorum pluralitatem jure naturali et dicuntur
 proficitam no. impugnat quas ad duximus ad probanda
 de jure naturali proficitam na. daz. priorz tantum
 ostendunt in huiusmodi proficitate dicitur et dicitur
 naturalium maxime de gentibus no. tam in sequentibus
 jure naturali ita proficitate beneficiorum pluralitatem
 et sic bene dicitur huiusmodi proficitate non esse jure
 naturali et facit qd. refert. sub. in manuati cap. 13
 n. 129 ubi pluralitatem beneficiorum no. habere exrema
 sciam. et sic ferari neq. eam ita esse sicutam et et
 licet habere simul duas domos aut duo pedes. d. ut
 alii indifferenter ostendit, unde no. impugnat jure na-
 turali colligit ad b. rationem supra adductam et

475
gandit qd. ibi dr. qd. esse aliamq. ecclesiam totiq.
aut alteriq. superioris auctoritatis qd. ad sequi tenen-
tur. Et gl. dicit filius Concilium Parisiense
no. totu. sensu consuetudinis pluralitatem non
in probari iure naturali. d. itz. tam licita esse ut con-
tat sequidem publice contradixit qd. tenet a se
sibi tam iuram esse.

Neg. obstant auosus supra adductz
q. probat tam profuerunt illi, in iudicio
no. obstant auctoritates qd. mat. cap. 6. q. 1. q. 1.
duobz dominis, ubi relata ind. can. 1. q. 1. q. 1.
apparet illam auctoritatem in sensu literali non pro-
hibere pluralitatem consuetudinis qd. ob eorum gloria
consuetudo no. dicit duobz dominis, ubi con-
sensu quo loquitur d. auctoritas sed omni deo et religio-
ni adducit q. quidam auctoritas ind. can. 1. ad
probandum in arg. morale consuetudinis pluralitatem
profuerunt esse, et ad hoc ut aliquid dicit probari
de iure diuino debet probari in sensu literali ut
qui ostendunt Angelicis Doctoribus q. 1. q. 1. ad 10. solz
liber. dicit. ut ju. q. 1. ad 2. casu aduersus hunc
sed dicit. cap. 3. quare habentem gloria consuetudo
no. facere d. legem diuinam d. 1. argutum morale
ex eadem q. diuina deducit argut.

Neg. tunc itz. obstat talis argutum

de m. carnali ad spiritali ac proinde eadem ratione
 prohibitioni habere q. circa beneficia q. divina
 quemadmodum prohibuit vni vno tempore duas
 habere vnoq. q. respondet auctoritatis vlatas vid.
 cas. gaudens ex tradidit vlt. no. probare in sensu
 literali prohibitionum pluralitatis beneficii
 quia licet applicari possent matrimonio spirituali
 id ta. e. per argumentum in sensu morali q. no. suffi-
 ciat ut nup. diximus ad proband. prohibitionum plu-
 ralis beneficii esse de iure diuino

Non deniq. obstat illa ratio 3. supra adduc-
 ta ex obligatione residendi de iure cuius us. dicitur ex
 igit illam investigationem an residenda. q. vni
 fuerit sit de iure diuino aut positivo quam questionem
 disputant miranda auctores q. q. Colonus in suo
 summo vbi tractatu de residenda. episcopi. Castro
 lib. 3. de iure. huiusmodi prohibitione cas. 4. Solus lib. 10.
 de iure. q. 8. no. 1. franciscus v. v. in tractatu de
 jurisdictione assionate 12. Cou. lib. 1. v. v. v. cas.
 B. v. g. et quo illa opinione q. residenda sit de iure diuini
 no. saltem in episcopatibus alijsq. beneficijs habentibus
 curam animarum adducit illud iuanis cas. vi. papa obij-
 gnat quem locu. hanc explicat religiosissimus Cardina-
 lis belarminus in tomo controversiaru. lib. 1. de vna

275
Dubitatur autem a iure positivo vnde et opinio habens
dubitatur in beneficiis esse de iure diuino maxime in iuribus
debet intelligi hoc est residentiam in suis beneficiis fundari
in iure diuino et ab eo derivari per legitimas consequentias
Secunda opinio habens residentiam in beneficiis esse
de iure positivo debet intelligi quoad formam et modum resi-
dendi in quo residentiam esse iure positivo ostendunt
fundamenta pro secunda opinione supra adducta
et clare ostendit concilium d. cap. i. ubi tantum imponit
penam de iure diuino quoad obligationem sacerdotibus
non tamen quoad formam seu modum residendi.

Hinc resultat beneficiorum pluralitatem tantum fieri de proficienda
de iure positivo fundamentum tamen habuisse dictam proficiendum
in q. diuina presentem in ipso quibus alijsq. beneficijs una animarum sa-
lutaribus de iure positivo constat.

Quarto quia patet a verbo huiusmodi proficiendum plurali-
tatis beneficiorum ad hoc esse generale et comprehendat in se omnia et
beneficia maiora in eodem. C. diuerso. huiusmodi et similia. C. dissemi-
lia iure communi consuetudine. C. statuto et sequenti personalium resi-
dentiam qualia. scilicet quibuslibet metropolitane, cathedralibus,
parochialibus, dignitatibus officiis personalibus abacie prioratus pro-
sicut de canonicis Archiepiscopatus et cetera omnia beneficia quibus
nitentem aut curam animarum habent, in his omnibus beneficiis
pluralitatem pro subiecta esse vult et ex dictis aliorum constat
ad nullam super doctrina qua in prima obsequio adduximus ad-
mittat. Similiter eadem in 2. et 3. obsequio.

Sed dubium est an proficiendum pluralitatis beneficiorum
ut non solum comprehendat proficiendum numerata beneficia et alia maiora
sed et simplicia quia in re et articulo videtur dicendum duo beneficia
simplicia non posse simul teneri et pl. ex d. can. saltem 20. dist. can.
clericus 21. q. 1. can. singula 89. dist. can. ipsi 30. dist. d. cap. 9. in eadem
ex eadem habentis d. e. g. non nulli extradi clericis non residentibus q. omnibus

loquor. duo aut plura beneficia jure communi haberi non
 posse non distinguit an sint beneficia singulicia. Sed
 item q. et cap. in ad hoc, cap. concurram. c. in qua et
 extrad. et de iur. non. sed in lib. 2. c. ad hoc et de eisdem
 colligit omnia beneficia requirere uti beneficiarius in sua vita
 commot. succedat. Si q. omnia beneficia et si singula sit
 jure communi a seduam beneficiari possessionem potest et
 pro finibus pluralitatis beneficiorum comprehendit et bene
 ficia singulicia confirmat. Abay in d. c. dudum n. 36. opera
 de electione Bern. diab. in gratia unimati. c. 47. seu
 48. n. 3. ubi saludo lina. c. flaminis de resignatio
 ne lib. 3. q. 1. n. 138. et lib. 5. q. 6. n. 111. Rodriges in
 summa i. como cap. 31. n. 2. et 3. de beneficiis &
 pensionibus cap. 5. n. 4. vers. una coram

Sed contrariam sententiam nempe pro finibus
 pluralitatis beneficiorum non comprehendere beneficia singuli
 cia tenent pro unum in. c. fin. et eade. clariis non assi
 dentibus glo. in cap. gratia de resignatis supra supra lega
 tione 33. l. 1. n. 1. ubi mandosig ad iorem i. et 2. Cardina
 ly in. c. in eam dudum ex eade. electione quidem in Clementi
 na per n. 12. de suscipiens abusus in gratia et de dispon
 satione communitatis ubi in cathedralibus vers. q. de unum
 hab. in manuali cap. 23. n. 1. i. consilio. n. 1. et consi
 ho in. n. 1. de gubernandis et factis pro opinionem solum de locum
 consuetudo ubi qua Papa scilicet et lo. arat. ex qua videtur

55
De conditione personarum quibus sunt beneficia & inferioribus con-
gruendi beneficia singula.

Hæc contrariæ opinionis poss. fuit & concordari
ex tradit. ab aucto d. c. i. q. 2. ita ut prima procedat
juxta d. q. si con. jur. com. n. 2. v. juxta consuetudi-
nem ubi salit. approbatam quæ potuit fundari in ratio-
ne & ex alijs affirmant Garcia d. c. 3. §. 3. n. 3. q. 6. ut ju-
cat pro introductione istius consuetudinis consuetudinem uni-
versali factam esse fuisse recepta beneficia singula
non requirere nisi inquam ut & alibi dicitur pro ut
ubi proxime q. refert approbat. ab aucto d. c. i. q. 2. ex his q. d. e.
d. q. quibus ex tradit. quibus dicitur quod dicitur d. c. i. q. 2. ex his q. d. e.
ab aucto in cas. i. an. 5. ex tradit. consuetudine ubi. hinc
substat jure communi quo sicut esse haberi simul duo
aut plura beneficia singula consuetudine tã per
mitti dicitur tã tã fiat magna quo aucto d. c. i. q. 2.
sicut ex d. c. i. n. 2. 13.

Hæc si ita sunt maximè obstat dicitur
d. c. i. q. 2. n. 2. q. 2. d. c. i. q. 2. ubi duo beneficia singula
plura q. d. aliter sufficit dicitur commode sustentan-
do non posse simul haberi ostendit, at respondetur
quod dicitur de vicijs sublatâ fuisse con-
suetudinem universali receptâ habendi simul
duo aut plura beneficia singula. d. p. n. 2. q. 2.

Ex his et alijs fundatis tenet communis
 theologorum dispensati ad duo beneficia sine iusta
 causa non esse licitum in consuetudine d. expri. aliter et
 signare ita s. 9. Tho. quod lib. 4. q. 10. 13. Maior
 in 4. dist. 24. q. 4. Adrianus in 4. q. de plurali
 tate presbiterii quod in capit. 9. in consuetudine. Cuius
 verbo beneficiorum multiplicatio. Sals. lib. 3. de
 iust. et iure. q. 6. no. 3. Adrianus supra. cap. 12. q. 1.
 Sals. supra. de iurisdictione 28. no. 3. idem tenent mult
 ti ex iuris peritis qui pot. videri apud Gar. d. 1. d.
 §. 3. no. 378. q. ad huc quod dicitur de iur. iudic. neg.
 eum mihi d. stat. pro iurisdictione plurali tatis bene
 ficiorum esse iuris canonici ac pro id e. poss. Papam
 pro arbitrio supra ea dispensare q. in huiusmodi
 prohibitionibus et dispensationibus dicitur consuetudine
 dicitur ex iure naturali et diuino. quem Papam sine
 iusta causa. Colui negat. no. 3. oblat. in beneficijs.
 de plenam et liberam potestatem Pontificibus q. iam
 habent. obligati. rationibus legitimis et dubijs ex iure na.
 turali aut diuino. quare rationes quod dicitur ex iure
 naturali. iudicium. Regem. Regentissimi sunt. nos lu
 ra simul habeant beneficia. sine d. dicitur no. licet
 haberi duo aut plura. beneficia. ex Romanis Pont. di
 gressione sine iusta ac rationabili causa. hoc est
 neg. dispensati. neg. dispensantem. ut licet in con

28
iuncta. sicut et multi admittunt dispensationem.
in iure gentium quod canonico impeditur d. obliquo
et plura beneficia q. cas. post. toler. Pont. sine
iusta causa.

Causa enim iustis ad dispensandum super
prohibitione pluralitatis beneficiorum accidunt
ind. i. de multa infir. ubi pp. sublimitate
literarum super casu dicit Pont. dispensari sed
admodum non absolute ibi pp. has causas conueni
Pontifici dispensari super d. prohibitionem d. cu
v. id postulabit et idem mut. cas. ut scilicet in
causis dispensatio fuerit obliquo casu non prohiberi
a casu omni favore ultra beneficia a quibuslibet
nobilitate et literate plura conueniendano. si. et dis
pensationem referunt aut singulis causis in d. i.
de multa. q. frequentis nobilitatis et quoniam
solent esse utriusque presentis relatione et affectio
ut et aduenit. Sicque supra. i. i. q. i. unde
resultat ex utilitate casu possit dispensari super
d. prohibitionem pluralitatis beneficiorum et omni
alias causas in hac quoniam dicitur ex libro super adub.
v. in quibuslibet.

Hic quoniam pro nobis est perfectio
integritate cognitione tam aliquid d. in de adueni conueni
ex se in adueni videtur. quare sit d. quoad quoniam

gan cum nobis etoij sui regule supra proposita te qua
 id eandem ex eorum pte tu consuetudinis quantum bis
 in memorialij. n. posse simul haberi duos personat
 et duas dignitates pposituras ad ministraciones seu
 duo officia. nam q. obprobacione standimo habere
 plures personatq. allig. Beneficia. multa imbut mala
 e enim proquie tempis luri d. can. il. cu. g. i. b. lincum
 dionum d. e. g. in tantu in punitio et trad. ex rubendij
 gubernet ordinem actum d. e. i. r. conu. l. i. d. d. i. m. i.
 nunt cultum diuinum pbat uttas suis operarijs
 ac defensoru auxilio d. ex erabagnei ex. r. u. i. l. i. j. de
 gubendij pbat pmitu iurisq. b. i. u. o. r. u. m. ex eadem
 extrabagante continet deniq. animaru pcuratorem d. e.
 g. in tantu infine, unde resultat consuetudinem dispo
 nentem posse simul haberi duos personatq. &c. he
 omnia abolere mala consequuntur. irrationabi
 lem esse. quare ut consuetudo irrationabilij careat effectu
 e. fin. extra hoc h. et abunde in rubrica de iuris non
 miru nram Pontificum Bonifaciu octabum a seruire
 in hac decisione et nos impuma. etoij g. pte tu
 consuetudinis quantum bis in memorialij no posse
 haberi duos personatq. duas dignitates pposituras
 ad ministraciones. d. duo off. et suadet hie d. i. u. d. i. t.
 et tu. ibi corruptela et ibi de ambitionis radice proci
 derit que verba proculdubio ostendit consuetudine

185
Iam inuenerunt fuisse

Sic^o quoad 2^{am} partem nobis etiam qua
tong in eadem iuramentum obediendi duos perso-
naly duas dignitates etc. ad huc iuramento firmata de re uere
et conuictam esse q^o potest exprobanda de ueritate con-
spicit hanc consuetudinem q^o tot tantaq^o absolbit mala
consequuntur sed quod si accideret iuramentum in et sub-
nda et uerum esse dicere iuramentum ratione malis esse
nig^o oburbatione animas periclitari hoc eadem
s^o no quid sit a ueritate et ab ea nobis iuramentum
posicione q^o nobis iuramentum debere esse in ueritate
iniquitatis passim admodum can. vii. extra de q. 4. cap.
quanto extrady iurando cap. nostro ibi est iuramentum in-
quitate omnium no sitat et no esse seruandum illud ad-
diggendo salutis eterne constat ex d. can. vii. extra cap.
ut obligat in fine extrady iurando igitur ut Romani Pon-
tificis sit animam quicquid obire cap. v. de obligatis
supradi consuetudinibus ueritate in no. et. n. etc. seruandam
dam consuetudinem obediendi gloriis quos reatly dignita-
ty etc. et si iuramento fuerit firmata de ueritate et eadem ratione
idem in 2° q. etiam diximus

Deniq^o sit 3° quoad t^{am} uiam et t^{am} partem
nobis etiam quoad fuerat dicta Pontificis dignitatem
posse simul haberi duos personaly duas dignitates na-
re latissime in 3° oburbatione estat declarati q^o hi

ius habendi simul duos personatus. t. alius quilibet
 vel beneficium et si in ea locutione ubi dicitur
 deducit ex iure naturalis et diuino tam in re quam in iure
 sed neque dicitur. d. possit in canonibus. quare in Romanis
 Pont. de iure possit supra ius canonicum dispensare d.
 et propositum ex eadem ratione quibusdam can. natio. l. q. 1.
 cap. i. infra et quod eum in sede filij quilibet in iure
 in nro lex. Bonifacius 8. et dispensatione pontificis posse
 simul haberi duos personatus duas dignitates statuit et nos
 idem ex eadem ratione in 3. et 4. l. q. 1. d. ius.

Iudicium non obstat arguta supra in eadem rationem
 adducta non quoniam cui opponit sicut in cap. accedunt. l. q. 1.
 ex eadem prescriptionibus dicitur regulam illam videlicet ad posse
 in consuetudine in eodem q. q. q. privilegio fieri debere in eodem
 q. q. consuetudine non videtur lex. quare in eis fiat lex contra
 iudicium obtinendi duos personatus et merito privilegio fieri
 et duo obtineant personatus et in eadem consuetudine.

Quod etiam dicitur. l. q. 1. videtur exponitur ad ius
 eorum ex ista non aliter in forma respondenda seu distinguenda
 iuram propositum arguti quo dicitur id posse consuetudine in eodem
 q. q. privilegio fieri non aut consuetudo in rationabilis aut ita
 non rationabilis in d. casu. l. q. 1. propositum in d. non unde in nro
 lex. consuetudo fuerit in rationabilis non nisi si non procedat
 agari in privilegio et iudicat pro hac expositione non in eadem
 in quibus privilegio non haberi. l. q. 1. personatus dignitates et
 similiter et consuetudine potuit quid dicitur non de multitudine
 mitant si consuetudine fuerit arguta in Calphidarios filios

280
Secundum alios personas de illis potest habere duos personatus
quos dignitates & talis consuetudo valuisse. quare agere
hoc non agere procedat consuetudo in nostro tempore in privilegio
ex eo quod erat irrationabilis et sic non obtinet quidem.

Neque cum augmentum non respondet ex doctrina tradita
a Garcia de Comode Beneficij 3o p. c. v. n. igo. in fine
distinguid semel sit maiorum quatuor in memorialium
consuetudinem non derogari per legem nisi eis habeat
expressam mentionem aut omnem in memorialibus approbat esse
ut irrationabilis. Cuius in d. causa non necesse est expressam
sunt fieri mentionem. d. sufficiens et laicam generaliter
derogantem consuetudini et expressat derogata fuit cum
cum ageretur tam de Garcia ubi proponitur quare in consue-
tudo sequa minus est. ut irrationabilis fuerit approbata.
Idcirco non fuit necesse in illis approbatione fieri mentionem
consuetudinis in memorialibus.

Neque obtinet secundum eius difficultatem recellit
quidquid dicitur de consuetudine obtinendi simul canonicatum
et dignitatem in eadem ecclesia et obtinendi simul duo beneficia
singula esse inimicam sacris canonibus sed in nostro tempore non tantum
improbat consuetudo quod est inimica sacris canonibus sed quod irratio-
nabilis est et talis et consuetudo obtinendi canonicatum et dignitatem
et irrationabilis cuius ratio fundat in cog. 11. Beneficia distincta
et utique potest videri de subire tam et ita quod consuetudo ut refert
Garcia d. c. 5. p. v. n. 248. et introducta ut de utique obtinendi digni-
tatem substantant que rationes non equas videntur in aliis beneficiis quare
non mirum si ratione consuetudinis possunt haberi simul cano-
nicatus et dignitates non vero duo personatus de dignitatibus, iustaque
consuetudinem debet intelligi. ut in cog. cum de ex eadem rationibus

De eo succedere aut obtinendi duo beneficia singula iam
abunde fuit alibi in q. observacione. Unde no obstat in

Neq. in auctoritate q. respondet dicitur esse consuetudi-
nem Sacris canonibus tota via est in iure et dicitur in 3. cap.
notis ubi q. intelligit si fuerit racionabilis d. e. fin. extra
tit. at in dno cap. no val talis ac subinde no potuit sacros
canones abrogare

Neq. 3. obstat ex cap. super eos b. infra de quibus
q. respondet ex illam se bene intelligi q. altera causa paco
sualetur per anxiorem quo casu no 3. concilio generali
lateranense eam habere in personali et si habeat curam anima-
rum q. d. q. quinquaginta habet attendit cap. exigant. d. qui d. ex
tradegit adis, neq. tunc obstat clementina fina q. de quibus in
singulis p. l. ca. 1. d. e. super eo quibus quot quantaq. cominis
ant. d. alij tam omnis amplectar doctrina traditam a sacro.

De e. s. sac. an. iga. in gradando vero in titulis p. p. l. i. j. iuris
constituit difam in anxiorem que fit de causa paco sualetur que
bndz et in anxiorem que fit de quibus dignitate na quotis
sualetur paco sualetur anxiorem su congruere p. p. l. i. j. aut atq.
Beneficio titulis paco sualetur in tota sequitur su exequit
ita ve paco no min Beneficij ut p. p. l. i. j. p. p. l. i. j. p. p. l. i. j.
de Beneficij duodecima. f. cap. 2. an. 12. quo casu. n. vid
Deu dicere de duobus Beneficiis sed tantu dicit q. de monach
an. 4. in dno cap. super eo abusus in p. p. l. i. j. titulo de no p. p.
motu n. 3i. acorig d. lib. 6. cap. 28. q. 20. in fine referunt
Beneficium unicum videlicet causa paco sualetur assumit na-
turam p. p. l. i. j. et lo sequent no e in congruere l. i. j. in p. p. l. i. j.
nata et si habeat curam animarum comodo procedit t. p. in
d. e. super eo. at quoties fit dno de p. p. l. i. j. dignitate

et si videat fieri accessorie non solum ex lingua et signi-
fici titulis & nominibus gubende et canonicatibus. d. vbi duo
beneficia obtinent hoc patet non solum in diuina
obtinente dignitates habere simul gubendas qd
signum gubendas dignitatibus conjunctas non amissis
titulum seu nomen de quibus Garua d. i. 2. an
37. vnde singulari ratione in dicta Clementina finali
non posse haberi duas gubendas et si altera sit anexa
dignitati obtinet qd eod. sit anexa gubenda non perdit
ex dictis nomen gubende. sed qd vult ecclia parochialis
gubenda ut dicta e qd in hoc casu desinet esse ecclia par-
ochialis et sic est facta in dicta cap supra eo et dicta
Clementina.

Neg. quartu obicit cui respondet negando
minorem propositionem et ad corroborandum deductam ex can.
relacio et can. illud q. i. v. similiter resp. quod illa iura
dicuntur posse haberi duos episcopatus vnde fore intelligenda
iuxta tradita ab Honorio d. c. l. e. i. q. i. de episcopatibus sa-
bentibus ex quos prouentibus et de episcopatibus ita loquuntur et co-
muni ut eodem modo ab honore possint gubernari quo casu
romani Pont. in terminante casu pro et in terminante
constat in dictis iuribus quocumque ind. can. illud ibi quia
ita fraternitatem tuam resp. dictis paracanis ecclie
sicut prefati sumus quocumque resp. ut ante dictis fundi-
si ecclie ibi iura potestatem in nullo modo subtrahant
non miru vnu habere duos habere episcopatus siquid in
casu hoc e. si per rationem Pontificis eos habere constat
qd non negat notum est. quinimo affirmat et sic est

in collatione 3: balluine na Pontificum id valet
 se sequitur in contumacia de alijs beneficijs satis superius
 constat neq: in iurisdictione variat duo priora per adjectionem
 tertij q: beneficia de quibus quibus generis. si in compati
 uilia no succedi te in illis in prima observacione qui
 nu per adjectionem succedi q: in iurisdictione obediens
 q: in d: clemencia. Stetit v: vult no so in cont: d. et
 siglura obtineant, et tunc testis in d: ordinarij q: in con
 ferendis potuit in collatione facienda a ordinario quocunq:
 su ut collatio 3: beneficij valeat ne uterq: ostendere
 legitima dispensacionem duobus quibus et de inde duo quo
 ra resignare q: obtinens duo beneficia et si per dispensacio
 ne quandam sit indignitatem ad 3: cu: quosdam ista am
 bicio de dubium 3: agere atq: id in d: q: in conferendis
 d: dicitur proponit refert huiusmodi in expostacionem ad
 dicta iura dicitur dicitur cap. 8. in no. 176.

3: respondet ad textum in dicto cap. licet
 episcopus in feodis beneficijs quo ostendit uigilantem
 secundum beneficium habens curam animarum
 non posse quicquam possessione quibus non vo
 cato respondetur equidem ex eo vocandum esse
 illum quia potest habere ut in d: ostendit
 vel eo quod fuerit dispensatus a Pontifice iuxta
 supra dicta vel ad tempus alterum ex beneficijs

fuit illi concessum vel si ex causa bene
 ficiarius non peregerit sedibus secundi
 Beneficij iuxta terminos textus in capi
 te sibi concessio infra gubernandis. in
 his et alijs casibus potuisse Beneficiari
 um in dicto capite licet episcopus presen
 dere sibi licere contingit. utinam bene
 ficiam vitam est. unde ubi ac sen
 gulari ratione. ipsum in auditum non
 esse gubernandum possessione. quini ibi
 deciditur. quibus turbet in eo textu di
 ci potuisse episcopum de jure quini
 Beneficium alteri conferre et consequen
 ter nullam potuisse Beneficiarium ead
 sam gubernare cum illi licet contingit
 Beneficium utinam quia non est in con
 unis et pluribus illustrat gloria ibi
 verbo conferre Beneficium non vacans potest

conferret consequenter non vit in con
ominens beneficiarium putandere sibi
jussu relicto. Beneficium
et episcopum posse conferre alteri
mum et sic solbitur s. argutum

Neg. sextum et ultimum ob

eat ex canone sanctorum 70. distinc
ne cui occasione se ofort videndum
an episcopus possit dispensare super
prohibitione pluralitatis beneficiorum
cuius ea sit veritas resolutio antiqui
et episcopos in districte potuisse sic
per eadispensare quod ea ratione obse
dient nam duas assignant doctores
quelas in potestate episcoporum in suis
diocesis concessa prima et se possi
nt quid quid non est eis prohibita

Secunda de possunt id quod eis in dicitur
 concessum unde sibi quina sive secunda
 admittimus necesse est dicere antiqui
 eis potuisse episcopos super dicta prohi-
 cione pluralitatis beneficiorum in
 suis diocibus dispensare quia non
 constat id eis prohibitum fuisse qui
 nemo aperit concessum ex dicto canone
 sanctorum qui ita debet intelligi

fuit enim prohibitum episcopis dispensare
 super dicta prohibitionem in d. c. de multa et in d. c. dudu
 54. ex eadem electione et in nro textu sed q. singulorum
 jura tantum loquuntur de beneficiis curatis personarum dig-
 nitatibus, officiis nec non et multi admittunt de bene-
 ficiis vni formibus seu similibus sub eodem titulo
 dicendum est in his tantum episcopis esse pro hibitum
 dispensare in vicinis vero jura antiquum in tac-
 tum mansisse et consequenter episcopis esse potestatem
 dispensandi in suis diocibus et referre Abas in
 dicto cap. ex tripandis p. qui vero ex tradendis
 n. 41. et 42. secundam formam ex potestati daturam.

285
n. 4.º et 5.º. Sclba 4.º §. 1.º. cap. ultimo ubi
fit ad titulum dispensatione ad plura benefi-
cia an.º 29. et aliquos iudice allegat Garcia
dicto cap. 5.º §. 4.º numero 369. Unde no obstat
septem. —

Neg. similiter sig auctoritate quia DD.
in eo adducti loquuntur quando ad est maximum
periculum in mora cog. no e' facile additq ad
Pontificem quo casu ep magna et urgentissima
causa poterit epus ius canonicum laxare. at ^{hoc} peri-
culum non potest in pnti materia considera-
ri ut ep alio refert Garcia dicto §. 4.º nume-
ro 389. et consequenter non poterit epus cog
in ea ius canonicum laxare, Unde solbitur
argumentum et textus ad laudem et gloriam
omnipotentis Dei de ipsa. Virginis marie sub
invocatione del Rosario. — — — —

finis —

